

2024/1252

3.5.2024

REGULAMENTUL (UE) 2024/1252 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 11 aprilie 2024

**de instituire a unui cadru pentru asigurarea aprovizionării sigure și durabile cu materii prime critice
și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1724 și
(UE) 2019/1020**

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Accesul la materii prime este esențial pentru economia Uniunii și pentru funcționarea pieței interne. Există un set de materii prime neenergetice, neagricole, care sunt considerate critice pe fondul importanței economice ridicate și a expunerii lor la un risc ridicat în materie de aprovizionare, cauzat adesea de o concentrare ridicată a aprovizionării din câteva țări terțe. Având în vedere rolul esențial al unui număr mare de astfel de materii prime critice în realizarea dublei tranziții verzi și digitale și având în vedere utilizarea lor pentru aplicații în domeniul apărării și al spațiului aerian, este probabil ca cererea să crească exponențial în deceniile următoare. În același timp, riscul de întreruperi ale aprovizionării este în creștere, pe fondul intensificării tensiunilor geopolitice și a concurenței în materie de resurse. În plus, dacă nu este gestionată în mod corespunzător, creșterea cererii de materii prime critice ar putea genera efecte sociale și de mediu negative.
- (2) Având în vedere complexitatea și caracterul transnațional al lanțurilor valorice ale materiilor prime critice, măsurile naționale necoordonate menite să asigure o aprovizionare sigură și durabilă cu materii prime critice riscă să submineze funcționarea pieței interne. Materiile prime critice sunt adesea extrase în anumite țări sau regiuni, în funcție de distribuția geografică a rezervelor relevante, sunt transportate în vederea prelucrării ulterioare în altă parte și apoi sunt vândute pe piața internă pentru a fi utilizate în produse pertinente. În etapa de prelucrare, materiile prime critice sunt adesea importate și exportate de mai multe ori pe piața internă înainte de a ajunge la utilizarea finală. În mod similar, reciclarea produselor relevante la sfârșitul ciclului de viață în vederea recuperării materiilor prime critice are loc adesea într-o altă țară sau regiune față de cea în care se colectează deșeurile și este probabil ca materiile secundare rezultate să fie reexportate pentru prelucrarea și utilizarea ulterioară. În plus, materiile prime critice sunt necesare la începutul multor lanțuri valorice industriale și sunt adesea factori de producție esențiali pentru o gamă largă de sectoare strategice, inclusiv energia din surse regenerabile, industria digitală, sectorul aerospațial și sectorul apărării. Prin urmare, ele joacă un rol esențial în susținerea activităților economice de pe piața internă, iar întreruperile aprovizionării ar putea avea un impact transfrontalier semnificativ între statele membre.
- (3) În acest context, acțiunile necoordonate ale statelor membre riscă să denatureze concurența și să fragmenteze piața internă, de exemplu prin impunerea unor reglementări divergente pentru operatorii de pe piață, prin stabilirea de niveluri diferite de acces la monitorizarea riscurilor în materie de aprovizionare și de niveluri diferite de sprijin pentru proiectele naționale sau prin crearea de obstacole în calea comerțului transfrontalier cu materii prime critice sau bunuri conexe între statele membre, creând astfel obstacole în calea bunei funcționări a pieței interne. În plus,

⁽¹⁾ JO C 349, 29.9.2023, p. 142.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 12 decembrie 2023 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 18 martie 2024.

este posibil ca acțiunile individuale ale statelor membre să nu fie suficiente pentru a preveni în mod eficace întreruperile aprovizionării cu materii prime critice sau să fie mai puțin eficiente în atingerea acestui obiectiv.

- (4) Așadar pentru a proteja funcționarea pieței interne, ar trebui creat un cadru comun al Uniunii pentru a asigura accesul la o aprovizionare sigură și durabilă cu materii prime critice și pentru a proteja reziliența economică a Uniunii și autonomia sa strategică deschisă.
- (5) În primul rând, cadrul respectiv ar trebui să definească materiile prime care sunt considerate strategice și critice și să consolideze reziliența lanțurilor de aprovizionare pentru aceste materii prime în Uniune, inclusiv prin identificarea și sprijinirea proiectelor privind materiile prime și recunoașterea acestora ca proiecte strategice (denumite în continuare „proiecte strategice”) și prin depunerea de eforturi de stimulare a progresului tehnologic și a utilizării eficiente a resurselor pentru a modera creșterea preconizată a consumului de materii prime critice la nivelul Uniunii. În al doilea rând, este necesar să fie prevăzute măsuri de consolidare a capacității Uniunii de a monitoriza și de a reduce riscurile existente și viitoare în materie de aprovizionare. În al treilea rând, cadrul ar trebui să cuprindă măsuri de creștere a circularității și a durabilității materiilor prime critice consumate în Uniune.
- (6) Pentru a se asigura că măsurile prevăzute în regulament se concentrează asupra celor mai relevante materii prime, ar trebui să se întocmească o listă a materiilor prime strategice și o listă a materiilor prime critice. Listele respective ar trebui să se bazeze pe metodologii clare. Comisia ar trebui să comunice în mod deschis și transparent despre aplicarea acestor metodologii. Listele respective ar trebui, de asemenea, să fie utile în ceea ce privește orientarea și coordonarea eforturilor statelor membre de a contribui la atingerea obiectivelor prezentului regulament. Lista materiilor prime strategice ar trebui să conțină materii prime de mare importanță strategică pentru funcționarea pieței interne, ținând seama de utilizarea lor în cadrul tehnologiilor strategice care stau la baza dublei tranziții verzi și digitale sau pentru aplicații din domeniul apărării sau aerospațial, care sunt caracterizate de un decalaj potențial semnificativ între oferta globală și cererea preconizată și pentru care o creștere a producției este relativ dificilă, de exemplu din cauza termenelor lungi de execuție pentru noile proiecte care sporesc capacitatea de aprovizionare. Pentru a ține seama de posibilele schimbări de natură tehnologică și economică, lista materiilor prime strategice ar trebui revizuită periodic și, dacă este necesar, actualizată. Pentru a se asigura că eforturile de creștere a capacităților Uniunii de-a lungul lanțului valoric, de consolidare a capacității Uniunii de a monitoriza și de a reduce riscurile în materie de aprovizionare și de creștere a diversificării aprovizionării se concentrează asupra materiilor pentru care sunt cele mai necesare, anumite măsuri relevante ar trebui să se aplice numai în cazul listei de materii prime strategice. Statele membre nu ar trebui să fie împiedicate să creeze liste suplimentare pe baza nevoilor lor naționale specifice sau să ia măsuri adecvate la nivel național.
- (7) Lista materiilor prime critice ar trebui să includă toate materiile prime strategice, precum și orice alte materii prime de mare importanță pentru economia Uniunii în ansamblu și pentru care există un risc ridicat de întrerupere a aprovizionării care poate să denatureze concurența sau să fragmenteze piața internă. Pe lângă tehnologiile strategice, și alte sectoare ar putea fi expuse unor riscuri ridicate în materie de aprovizionare în viitor. Pentru a ține seama de posibilele schimbări de natură tehnologică și economică, Comisia ar trebui, în continuarea practicii actuale, să efectueze periodic o evaluare bazată pe date privind producția, comerțul, aplicațiile, reciclarea și substituirea unei game largi de materii prime, pentru a actualiza listele de materii prime strategice și critice care reflectă evoluția importanței economice și a riscului în materie de aprovizionare asociat acestor materii prime pe piața internă. Lista materiilor prime critice ar trebui să includă materiile prime care ating sau depășesc pragurile atât în ceea ce privește importanța economică, cât și riscul în materie de aprovizionare, fără a clasifica materiile prime relevante din punctul de vedere al caracterului critic. Această evaluare ar trebui să se bazeze pe o medie a celor mai recente date disponibile pe o perioadă de cinci ani. Măsurile referitoare la ghișeu unic, planificare, explorare, monitorizare, circularitate și durabilitate prevăzute în prezentul regulament ar trebui să se aplice tuturor materiilor prime critice.
- (8) Listele materiilor prime strategice și critice ar trebui să utilizeze denumirile stabilite pentru materiile prime incluse pe liste. Pentru lista materiilor prime strategice, denumirile ar trebui să se refere, după caz, la gradul la care trebuie rafinată o materie primă pentru a fi utilizată la fabricarea tehnologiilor strategice. Trimiterile la materiile prime strategice și critice ar trebui înțelese ca referindu-se la întregul lanț valoric al materiilor prime respective, inclusiv în forma lor neprelucrată și în toate etapele de prelucrare care duc, după caz, la gradul specificat. Ar trebui făcută o clarificare excepțională pentru lanțul valoric al aluminiului, menționând, pe lângă aluminiu, bauxita, minereul său cel mai important, și alumina, forma sa de prelucrare intermediară. Materiile prime strategice și critice sunt, în multe cazuri, extrase, prelucrate sau reciclate ca subproduse ale altor procese principale de extracție, prelucrare și reciclare. Prin urmare, caracterul de subprodus al materiilor prime nu ar trebui să afecteze includerea lor pe listă sau includerea lor în dispozițiile relevante din prezentul regulament.

- (9) Pentru a sprijini punerea în aplicare a sarcinilor legate de dezvoltarea proiectelor strategice și a finanțării acestora, a programelor de explorare, a capacităților de monitorizare sau a stocurilor strategice și pentru a consilia Comisia în mod corespunzător, ar trebui instituit un Comitet european pentru materii prime critice (denumit în continuare „comitetul”). Comitetul ar trebui să fie format din reprezentanții statelor membre și ai Comisiei, fiind în același timp capabil să asigure participarea altor părți în calitate de observatori, în mod special a Parlamentului European. Pentru a dezvolta expertiza necesară punerii în aplicare a anumitor sarcini, comitetul ar trebui să înființeze subgrupuri permanente privind finanțarea, acceptarea de către public, explorarea, monitorizarea și stocurile strategice, precum și unul privind circularitatea, eficiența utilizării resurselor și înlocuirea, care ar trebui să acționeze ca o rețea prin reunirea autorităților naționale relevante și, atunci când este necesar, să consulte industria, mediul academic, societatea civilă și alte părți interesate relevante. Recomandările și avizele comitetului nu ar trebui să aibă caracter obligatoriu, iar absența unor astfel de recomandări sau avize nu ar trebui să împiedice Comisia să își îndeplinească sarcinile care îi revin în temeiul prezentului regulament.
- (10) Este necesar să se pună în aplicare măsuri adecvate pentru a stabili o abordare comună a proiectelor strategice din Uniune care își desfășoară activitatea în domeniul extracției, prelucrării sau reciclării materiilor prime strategice sau care contribuie la producerea materiilor relevante de substituție. Proiectele strategice respective, împreună cu eforturile statelor membre, ar trebui să contribuie la creșterea capacității de a asigura securitatea aprovizionării cu materii prime strategice. Alte măsuri, în special cele privind explorarea sau circularitatea, ar trebui să contribuie, de asemenea, la consolidarea diferitelor etape ale lanțului valoric.
- (11) Pentru a reduce riscul tot mai mare al Uniunii de întreruperi ale aprovizionării care ar putea denatura concurența și fragmenta piața internă, Comisia și statele membre ar trebui să consolideze capacitățile în diferitele etape ale lanțului valoric al materiilor prime strategice pentru a contribui la atingerea indicilor de referință legați de capacitatea Uniunii și de diversificarea aprovizionării. Astfel de indici de referință ar trebui să ajute la orientarea eforturilor de a consolida capacitățile Uniunii pe durata tuturor etapelor lanțului valoric al materiilor prime strategice, inclusiv extracția, prelucrarea și reciclarea, și de a spori diversificarea aprovizionării din surse externe cu materii prime strategice. Obiectivul ar trebui să fie creșterea capacităților pentru fiecare materie primă strategică în fiecare etapă a lanțului valoric, urmărind, în același timp, atingerea indicilor de referință privind capacitatea globală la nivelul Uniunii de extracție, prelucrare și reciclare a materiilor prime strategice. În primul rând, Uniunea ar trebui să sporească gradul de utilizare a propriilor resurse geologice de materii prime strategice și să își consolideze capacitatea pentru a-și permite să extragă materiile prime necesare pentru a produce cel puțin 10 % din consumul său de materii prime strategice. Ținând seama de faptul că, în mare măsură, capacitatea de extracție depinde de disponibilitatea resurselor geologice ale Uniunii, atingerea acestui indice de referință depinde de respectiva disponibilitate. În al doilea rând, pentru a construi un lanț valoric complet și pentru a preveni orice blocaje în etape intermediare, capacitatea de prelucrare a Uniunii ar trebui, de asemenea, să fie mărită și Uniunea ar trebui să poată produce cel puțin 40 % din consumul său anual de materii prime strategice. În al treilea rând, se preconizează că, în deceniile următoare, consumul în Uniune de materii prime strategice poate fi acoperit într-o pondere din ce în ce mai mare de materii prime secundare, ceea ce ar îmbunătăți atât securitatea, cât și durabilitatea aprovizionării cu materii prime a Uniunii. Prin urmare, capacitatea de reciclare a Uniunii ar trebui să poată produce cel puțin 25 % din consumul anual de materii prime strategice al Uniunii și Uniunea ar trebui să poată recicla din deșeuri cantități din ce în ce mai mari pentru fiecare materie primă strategică. Pentru fluxurile de deșeuri și materiile prime strategice pentru care sunt disponibile suficiente informații pentru a estima capacitatea de reciclare a Uniunii ca procent din materiile prime strategice existente în aceste fluxuri de deșeuri, ar trebui stabilit un indice de referință suplimentar bazat pe deșeuri. Sprijinirea eforturilor de îmbunătățire a utilizării eficiente a resurselor prin cercetare și inovare, substituire, sensibilizare și alte măsuri relevante va facilita și atingerea indicilor de referință respectivi. Indicii de referință respectivi se referă la orizontul de timp 2030, în conformitate cu obiectivele Uniunii în materie de climă și energie prevăzute în Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ și cu obiectivele digitale prevăzute în Decizia (UE) 2022/2481 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾, pe care se întemeiază. În plus, locurile de muncă de calitate, inclusiv dezvoltarea competențelor și tranzițiile de la un loc de muncă la altul, vor aborda riscurile de pe piața sectorială a forței de muncă și vor contribui la asigurarea competitivității Uniunii. Comisia și statele membre ar trebui să stimuleze și progresul tehnologic și utilizarea eficientă a resurselor pentru a modera creșterea preconizată a consumului de materii prime critice la nivelul Uniunii astfel încât să o mențină sub niște previziuni de referință adecvate. În contextul pregătirii măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾, Comisia ar trebui să ia în considerare posibila contribuție a cerințelor privind proiectarea ecologică la realizarea priorităților Uniunii stabilite în prezentul regulament.

⁽³⁾ Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 („Legea europeană a climei”) (JO L 243, 9.7.2021, p. 1).

⁽⁴⁾ Decizia (UE) 2022/2481 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2022 de instituire a programului de politică pentru 2030 privind deceniul digital (JO L 323, 19.12.2022, p. 4).

⁽⁵⁾ Directiva 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic (JO L 285, 31.10.2009, p. 10).

- (12) Pentru unele materii prime, aprovizionarea Uniunii depinde aproape în totalitate de o singură țară. Astfel de dependențe creează un risc ridicat de întreruperi ale aprovizionării care pot să denatureze concurența și să fragmenteze piața internă. Pentru a limita acest risc potențial și pentru a spori reziliența economică a Uniunii, ar trebui depuse eforturi pentru a se asigura că, până în 2030, Uniunea nu va depinde de o singură țară terță pentru mai mult de 65 % din volumul său de aprovizionare cu orice materii prime strategice, neprelucrate și în orice etapă a prelucrării, acordând totuși o atenție deosebită țărilor cu care Uniunea a stabilit un parteneriat strategic, un acord de liber schimb sau alte forme de cooperare privind materiile prime, deoarece acestea oferă niveluri mai ridicate de asigurare cu privire la riscurile în materie de aprovizionare.
- (13) Pentru a asigura că indicii de referință sunt îndepliniți la timp, Comisia, cu ajutorul comitetului, ar trebui să urmărească și să raporteze progresele înregistrate în direcția îndeplinirii indicilor de referință și a moderării cererii. În cazul în care progresele raportate în vederea atingerii indicilor de referință și a moderării cererii sunt, în general, insuficiente, Comisia ar trebui să evalueze fezabilitatea și proporționalitatea măsurilor suplimentare. Lipsa progreselor doar în ceea ce privește o singură materie primă sau un set restrâns de materii prime strategice nu ar trebui, în principiu, să atragă după sine necesitatea depunerii de către Uniune a unor eforturi suplimentare.
- (14) Comisia, cu sprijinul comitetului, ar trebui să identifice proiecte în Uniune care urmează să înceapă sau să fie extinse în ceea ce privește extracția, prelucrarea sau reciclarea materiilor prime strategice sau producția și extinderea utilizării materiilor care pot înlocui materiile prime strategice în tehnologiile strategice, cu scopul de a recunoaște astfel de proiecte ca proiecte strategice. Sprijinul eficace pentru proiectele strategice are potențialul de a îmbunătăți accesul la materiile prime strategice pentru sectoarele din aval, de a crea oportunități economice de-a lungul lanțului valoric, inclusiv pentru întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri), precum și de a contribui la crearea de locuri de muncă. Prin urmare, pentru a asigura dezvoltarea proiectelor strategice în întreaga Uniune, astfel de proiecte ar trebui să beneficieze de proceduri de autorizare simplificate și previzibile, precum și de sprijin pentru obținerea accesului la finanțare. De asemenea, astfel de măsuri ar putea fi o sursă de inspirație pentru îmbunătățirea altor proceduri de autorizare și a accesului la finanțare pentru proiectele legate de materii prime critice sau de alte materii prime. Pentru a concentra sprijinul și a asigura valoarea lor adăugată, ar trebui ca proiectele să fie evaluate pe baza unui set de criterii, înainte de a primi un astfel de sprijin. Proiectele privind materiile prime în care materiile prime strategice sunt subproduse, inclusiv din deșeuri feroase, ar trebui, de asemenea, să fie eligibile pentru un astfel de sprijin, dacă îndeplinesc toate criteriile relevante. Pentru a fi recunoscute ca proiecte strategice în Uniune, proiectele ar trebui să consolideze securitatea aprovizionării Uniunii cu materii prime strategice. Proiectele ar trebui, de asemenea, să demonstreze un nivel suficient de fezabilitate tehnică, inclusiv volumul preconizat de materii prime strategice sau de materii utilizate ca substitut prin care sporesc capacitatea Uniunii, excluzând materialele produse în scopuri de cercetare; să fie implementate într-un mod durabil din punct de vedere social și al mediului; și să ofere beneficii transfrontaliere în afara statului membru în cauză, inclusiv efecte de propagare în avalul lanțului valoric. În cazul în care evaluează criteriile respective ca fiind îndeplinite, Comisia ar trebui să publice recunoașterea ca proiect strategic prin intermediul unei decizii. Întrucât recunoașterea rapidă este esențială pentru a sprijini în mod eficace securitatea aprovizionării Uniunii, procesul de evaluare ar trebui să rămână simplu și să nu fie excesiv de împovăraător.
- (15) Atunci când se evaluează dacă un proiect dintr-o țară terță sau dintr-o țară sau un teritoriu de peste mări (TTPM) contribuie la securitatea aprovizionării Uniunii, ar trebui să fie luat în considerare în special statutul TTPM în temeiul dreptului Uniunii. TTPM pot să contribuie la accesul sigur al Uniunii la o aprovizionare durabilă cu materii prime strategice și critice, în special în cadrul parteneriatelor strategice.
- (16) Comisia, în cooperare cu comitetul, ar trebui să identifice proiecte strategice în țări terțe sau în TTPM care urmează să înceapă sau să fie extinse în ceea ce privește extracția, prelucrarea sau reciclarea materiilor prime strategice sau producția de materii care pot înlocui materiile prime strategice în tehnologiile strategice. Pentru a se asigura că astfel de proiecte strategice sunt implementate în mod eficace, acestea ar trebui să beneficieze de un acces îmbunătățit la finanțare, de exemplu prin accesul la mecanisme de reducere a riscurilor pentru investiții. Pentru a asigura valoarea lor adăugată, proiectele ar trebui evaluate pe baza unui set de criterii. Asemenea proiectelor strategice din Uniune, proiectele strategice din țări terțe ar trebui să consolideze securitatea aprovizionării Uniunii cu materii prime strategice și ar trebui să demonstreze un nivel suficient de fezabilitate tehnică. Atât proiectele strategice din Uniune, cât și proiectele strategice din țările terțe sau din TTPM ar trebui să respecte același nivel de durabilitate socială și de mediu. Pentru a deveni un proiect strategic într-o piață emergentă sau într-o economie în curs de dezvoltare, un proiect ar trebui să fie reciproc avantajos pentru Uniune și pentru țara terță implicată și să aducă valoare adăugată în țara respectivă, ținând seama totodată de coerența sa cu politica comercială comună a Uniunii. O astfel de valoare poate fi derivată din contribuția unui proiect la mai multe etape ale lanțului valoric, precum și din crearea, prin intermediul proiectului, de beneficii economice și sociale mai ample, inclusiv crearea de locuri de muncă în conformitate cu standardele internaționale. În cazul în care Comisia evaluează criteriile respective și le consideră îndeplinite, aceasta ar trebui să facă publică recunoașterea ca proiect strategic prin intermediul unei decizii.

- (17) Pentru a asigura durabilitatea creșterii producției de materii prime critice, ar trebui planificate și implementate în mod durabil proiecte noi privind materiile prime critice, care să acopere toate aspectele legate de durabilitate evidențiate în publicația Comisiei din 11 septembrie 2021, intitulată „Principiile UE privind materiile prime durabile”, printre care asigurarea protecției mediului, prevenirea și reducerea la minimum a impactului negativ din punct de vedere social prin folosirea de practici durabile din punct de vedere social, inclusiv respectarea drepturilor omului, cum ar fi drepturile femeilor, și practicile comerciale transparente. Proiectele ar trebui, de asemenea, să asigure implicarea cu bună credință, precum și consultări largi și echitabile cu părțile interesate relevante, cum ar fi comunitățile locale și populațiile indigene. Ar trebui să se acorde o atenție deosebită respectării drepturilor omului în cazul în care un proiect implică o potențială relocare. Pentru a oferi promotorilor de proiecte o modalitate clară și eficientă de respectare a acestui criteriu, respectarea dreptului relevant al Uniunii sau a dreptului național relevant și a standardelor, orientărilor și principiilor internaționale relevante, dacă sunt pertinente, sau participarea la un sistem de certificare recunoscut în temeiul prezentului regulament ar trebui să fie considerate suficiente.
- (18) În conformitate cu principiul precauției, Comisia nu are trebui să recunoască proiectele de minerit marin de adâncime ca proiecte strategice înainte ca efectele mineritului de adâncime asupra mediului marin, a biodiversității și a activităților umane să fie cercetate suficient, ca riscurile să fie înțelese și ca tehnologiile și practicile operaționale să poată demonstra că mediul nu este grav afectat.
- (19) Orice promotor al unui proiect privind materiile prime strategice ar trebui să poată solicita Comisiei recunoașterea proiectului său ca proiect strategic. Cererea ar trebui să cuprindă documente relevante și dovezi referitoare la criterii. Pentru o mai bună evaluare a viabilității sociale, de mediu și economice a fezabilității proiectului, precum și a nivelului de încredere în estimări, promotorul proiectului ar trebui, de asemenea, să furnizeze o clasificare a proiectului în conformitate cu Clasificarea cadru a resurselor elaborată de Organizația Națiunilor Unite. Pentru a permite validarea obiectivă a clasificării respective, promotorul proiectului ar trebui să sprijine această clasificare cu dovezi relevante. Un calendar al proiectului ar trebui, de asemenea, anexat la cerere, pentru a estima momentul în care proiectul ar putea contribui la indicii de referință pentru capacitatea internă sau pentru diversificare. Întrucât acceptarea de către public a proiectelor miniere este esențială pentru implementarea lor efectivă, promotorul proiectului ar trebui, de asemenea, să prezinte un plan care să conțină măsuri de facilitare a acceptării de către public. Ar trebui să se acorde o atenție deosebită partenerilor sociali, societății civile și altor organisme în materie de supraveghere. Promotorul proiectului ar trebui, de asemenea, să furnizeze un plan de afaceri care să ofere informații cu privire la viabilitatea financiară a proiectului și o imagine de ansamblu a finanțării, a structurii de proprietate și a acordurilor de preluare deja garantate, precum și estimări privind potențialul de creare de locuri de muncă și nevoile proiectului în ceea ce privește forța de muncă calificată, inclusiv perfecționarea și recalificarea. În vederea armonizării procedurii de depunere a cererilor, Comisia ar trebui să furnizeze un model unic pentru cereri.
- (20) Cererile privind proiectele care ar putea să afecteze populațiile indigene ar trebui să includă un plan care să conțină măsuri pentru o consultare semnificativă a populațiilor indigene afectate, prevenirea și reducerea la minimum a impactului negativ asupra populațiilor indigene respective și, după caz, compensarea echitabilă. În cazul în care noțiunile respective sunt reglementate de legislația națională aplicabilă proiectului, planul ar putea descrie, în schimb, aceste măsuri. Pentru proiectele din țări terțe care implică extracție și care nu sunt reglementate de Directiva 2006/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽⁶⁾, promotorul proiectului ar trebui să furnizeze, de asemenea, un plan de îmbunătățire a stării ecologice a siturilor afectate după încheierea extracției. În cazul în care proiectul este situat într-o zonă protejată, promotorul proiectului ar trebui să evalueze amplasamentele alternative adecvate din punct de vedere tehnic și să le descrie într-un plan, incluzând motivele pentru care acestea nu sunt considerate a fi adecvate pentru amplasarea proiectului.
- (21) Pentru a structura procesul, Comisia ar trebui să organizeze o procedură deschisă cu date-limită periodice, care să corespundă datelor la care se reunește comitetul, prin care promotorii de proiecte să solicite recunoașterea proiectelor acestora ca proiecte strategice. Pentru a oferi claritate promotorilor de proiecte în legătură cu cererile lor pentru proiecte strategice, Comisia ar trebui să respecte un termen pentru decizia sa de a recunoaște sau nu un proiect ca proiect strategic. Pentru a ține seama de cazurile deosebit de complexe sau de un număr ridicat de cereri la o anumită dată limită, Comisia ar trebui să poată prelungi termenul respectiv o singură dată. Comisia ar trebui să transmită evaluarea sa comitetului înainte de reuniunea acestuia și ar trebui să țină seama de avizul comitetului cu privire la decizia sa de a recunoaște sau nu un proiect strategic.
- (22) Întrucât cooperarea statului membru pe teritoriul căruia va fi implementat un proiect strategic este necesară pentru a asigura implementarea efectivă a acestuia, statul membru respectiv ar trebui să aibă dreptul la opoziție și, astfel, să împiedice recunoașterea unui proiect ca proiect strategic împotriva voinței statului membru respectiv. În acest caz, statul membru în cauză ar trebui să furnizeze o justificări pentru refuzul său, făcând trimitere la criteriile prevăzute în prezentul regulament. În mod similar, Uniunea nu ar trebui să recunoască un proiect ca proiect strategic în cazul

⁽⁶⁾ Directiva 2006/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind gestionarea deșeurilor din industriile extractive și de modificare a Directivei 2004/35/CE (JO L 102, 11.4.2006, p. 15).

în care proiectul va fi implementat de o țară terță împotriva voinței guvernului său și, prin urmare, ar trebui să evite orice acțiune în acest sens în cazul în care guvernul unei țări terțe se opune.

- (23) Pentru a preveni utilizarea abuzivă a statutului de proiect strategic, Comisia ar trebui să aibă dreptul de a retrage recunoașterea unui proiect strategic, motivând acest lucru, după consultarea consiliului de administrație și a promotorului de proiect responsabil, în cazul în care proiectul strategic nu mai îndeplinește condițiile sau dacă recunoașterea s-a bazat pe o cerere care conține informații incorecte care sunt relevante pentru evaluarea criteriilor de selecție. Pentru a atrage investiții pe termen lung și a asigura previzibilitatea juridică, în cazul actualizării listei materiilor prime strategice prevăzute într-o anexă, un proiect strategic ar trebui să își mențină statutul pentru o perioadă rezonabilă după retragerea recunoașterii.
- (24) Având în vedere importanța lor pentru asigurarea securității aprovizionării cu materii prime strategice și pentru protejarea funcționării pieței interne, proiectele strategice ar trebui să fie considerate de interes public. Asigurarea securității aprovizionării cu materii prime strategice este de o importanță crucială pentru succesul dublei tranziții verzi și digitale, precum și pentru reziliența sectorului apărării și a celui aerospațial. Pentru a contribui la securitatea aprovizionării cu materii prime strategice în Uniune, statele membre ar trebui să poată prevedea sprijin în cadrul proceselor naționale de autorizare pentru a accelera realizarea proiectelor strategice în conformitate cu dreptul Uniunii.
- (25) Procedurile naționale de autorizare asigură faptul că proiectele privind materiile prime critice sunt sigure, fiabile și respectă cerințele de mediu, sociale și de siguranță. Dreptul Uniunii în domeniul mediului stabilește condiții comune pentru procesul și conținutul procedurilor naționale de autorizare, asigurând astfel un nivel ridicat de protecție a mediului și permițând exploatarea durabilă a potențialului Uniunii de-a lungul lanțului valoric al materiilor prime. Prin urmare, recunoașterea ca proiect strategic nu ar trebui să aducă atingere niciunei condiții de autorizare aplicabile proiectelor relevante, inclusiv celor prevăzute în Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁷⁾, în Directiva 92/43/CEE a Consiliului ⁽⁸⁾, în Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁹⁾, în Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁰⁾ și în Directiva 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹¹⁾, în Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹²⁾ și în Directiva 2006/21/CE.
- (26) În același timp, imprevizibilitatea, complexitatea și, uneori, durata excesivă a procedurilor naționale de autorizare subminează securitatea investițiilor necesare dezvoltării eficiente a proiectelor privind materiile prime strategice. Structura și durata unei proceduri de autorizare pentru proiectele relevante pot, de asemenea, să difere foarte mult de la un stat membru la altul. Prin urmare, pentru a asigura și a accelera implementarea lor efectivă, statele membre ar trebui să aplice proceduri de autorizare simplificate și previzibile în cazul proiectelor strategice. În acest scop, proiectele strategice ar trebui să beneficieze de un statut prioritar la nivel național pentru a se asigura o procedură administrativă rapidă și un tratament în regim de urgență în toate procedurile judiciare și litigioase aferente. Prezentul regulament nu ar trebui să împiedice autoritățile competente să simplifice autorizarea proiectelor privind lanțul valoric al materiilor prime critice care nu sunt proiecte strategice.
- (27) Având în vedere rolul lor în asigurarea securității aprovizionării Uniunii cu materii prime strategice și contribuția lor la autonomia strategică deschisă a Uniunii și la tranziția verde și digitală, proiectele strategice ar trebui să fie considerate de către autoritatea de autorizare responsabilă ca fiind de interes public. Ar trebui să fie posibilă autorizarea proiectelor strategice care au un impact negativ asupra mediului, în măsura în care acestea intră în domeniul de aplicare al Directivei 2000/60/CE, 92/43/CEE sau 2009/147/CE sau al actelor legislative privind restaurarea ecosistemelor terestre, de coastă și de apă dulce atunci când autoritatea de autorizare responsabilă concluzionează, pe baza unei evaluări de la caz la caz, că interesul public deservit de proiect prevalează asupra efectelor respective, sub rezerva îndeplinirii tuturor condițiilor relevante prevăzute în actele juridice respective. Evaluarea de la caz la caz ar trebui să țină seama în mod corespunzător de specificitatea geologică a siturilor de extracție, care limitează deciziile privind amplasarea din cauza că nu există amplasamente alternative pentru astfel de situri.

⁽⁷⁾ Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 26, 28.1.2012, p. 1).

⁽⁸⁾ Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7).

⁽⁹⁾ Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1).

⁽¹⁰⁾ Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (JO L 334, 17.12.2010, p. 17).

⁽¹¹⁾ Directiva 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediu înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului (JO L 143, 30.4.2004, p. 56).

⁽¹²⁾ Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 20, 26.1.2010, p. 7).

- (28) Pentru a reduce complexitatea și a spori eficiența și transparența procesului de autorizare, promotorii de proiecte privind materiile prime critice ar trebui să poată interacționa cu ghișeu unic, care să fie responsabil de facilitarea și coordonarea întregului proces de autorizare. În acest scop, statele membre ar trebui să instituie sau să desemneze unul sau mai multe ghișee unice, asigurându-se, în același timp, că promotorii de proiecte trebuie să interacționeze cu un singur ghișeu unic. Statele membre ar trebui să decidă dacă un ghișeu unic este, de asemenea, o autoritate care ia decizii de autorizare. Pentru a asigura punerea în aplicare eficace a responsabilităților care le revin, statele membre ar trebui să pună la dispoziția ghișeelor unice personal și resurse suficiente. În plus, promotorul ar trebui să aibă posibilitatea de a contacta o unitate administrativă relevantă din ghișeului unic pentru a se asigura că are un contact accesibil.
- (29) În funcție de organizarea lor internă, statele membre ar trebui să aibă libertatea de a alege dacă să instituie sau să desemneze ghișee unice la nivel local, regional sau național sau la orice alt nivel administrativ relevant. În plus, statele membre ar trebui să poată, la nivelul administrativ pe care l-au ales, să instituie sau să desemneze ghișee unice diferite care să se concentreze numai asupra proiectelor de materii prime critice legate de o anumită etapă a lanțului valoric, și anume extracția, prelucrarea sau reciclarea. În același timp, promotorii de proiecte ar trebui să poată identifica cu ușurință ghișeu unic care este responsabil de proiectul lor. În acest scop, statele membre ar trebui să se asigure că, în zona geografică corespunzătoare nivelului administrativ la care au ales să instituie sau să desemneze ghișee unice, nu există mai mult de un astfel de ghișeu unic responsabil pentru fiecare etapă relevantă a lanțului valoric. Întrucât multe proiecte privind materiile prime critice acoperă mai multe etape ale lanțului valoric, statele membre ar trebui, pentru a preveni confuziile, să se asigure că este desemnat, în timp util, un ghișeu unic pentru astfel de proiecte.
- (30) În scopul de a asigura claritatea cu privire la statutul de autorizare al proiectelor strategice și pentru a limita eficacitatea potențialelor litigii abuzive, fără a submina controlul jurisdicțional efectiv, statele membre ar trebui să se asigure că orice litigiu privind procedura de autorizare a proiectelor strategice este soluționat în timp util. În acest scop, statele membre ar trebui să se asigure că solicitanții și promotorii de proiecte au acces la proceduri simple de soluționare a litigiilor și că proiectele strategice beneficiază de un tratament de urgență în ceea ce privește toate procedurile judiciare și de soluționare a litigiilor legate de proiecte, dacă și în măsura în care dreptul intern prevede astfel de proceduri de urgență.
- (31) Pentru a permite cetățenilor și întreprinderilor să beneficieze în mod direct de avantajele pieței interne, fără a suporta o sarcină administrativă suplimentară inutilă, Regulamentul (UE) 2018/1724 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹³⁾, prin care a fost instituit portalul digital unic, prevede norme generale privind furnizarea de informații online, procedurile și serviciile de asistență relevante pentru funcționarea pieței interne. Cerințele și procedurile de informare reglementate de prezentul regulament ar trebui să fie în concordanță cu cerințele Regulamentului (UE) 2018/1724. În special, ar trebui să se asigure faptul că promotorii de proiecte strategice pot să acceseze și să finalizeze, în întregime online, orice procedură legată de procesul de autorizare, în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) și cu anexa II la Regulamentul (UE) 2018/1724.
- (32) Pentru a oferi promotorilor de proiecte și altor investitori securitatea și claritatea necesare pentru a intensifica dezvoltarea proiectelor strategice, statele membre ar trebui să se asigure că procedura de autorizare pentru astfel de proiecte nu depășește termenele stabilite. În cazul proiectelor strategice care implică numai prelucrarea sau reciclarea, durata procedurii de autorizare nu ar trebui să depășească 15 luni. În cazul proiectelor strategice care implică extracția, durata procedurii de autorizare nu ar trebui să depășească 27 de luni, având în vedere complexitatea și amploarea impactului potențial implicat. Cu toate acestea, elaborarea raportului de evaluare a impactului asupra mediului în temeiul Directivei 2011/92/UE este responsabilitatea promotorului proiectului și nu ar trebui să facă parte din termenele pe care statele membre trebuie să le respecte. În acest scop, ghișeu unic ar trebui să notifice data până la care promotorul proiectului trebuie să prezinte raportul de evaluare a impactului asupra mediului și orice perioadă cuprinsă între data notificată și prezentarea efectivă a raportului nu ar trebui să fie luată în considerare la calcularea termenului. Același principiu ar trebui să se aplice în cazul în care, după consultările necesare, ghișeu unic informează promotorul proiectului despre posibilitatea de a prezenta informații suplimentare pentru a completa raportul de evaluare a impactului asupra mediului. În cazuri excepționale legate de natura, complexitatea, amplasarea sau dimensiunea proiectului propus, statele membre ar trebui să poată prelunge termenele. Astfel de cazuri excepționale ar putea include circumstanțe neprevăzute care determină necesitatea de a completa evaluările de mediu legate de proiect.

⁽¹³⁾ Regulamentul (UE) 2018/1724 al Parlamentului European și al Consiliului din 2 octombrie 2018 privind înființarea unui portal digital unic (gateway) pentru a oferi acces la informații, la proceduri și la servicii de asistență și de soluționare a problemelor și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 (JO L 295, 21.11.2018, p. 1).

- (33) Statele membre ar trebui să se asigure că autoritățile responsabile e dispun de personal și de resurse suficiente pentru a le permite să respecte în mod efectiv termenele care le sunt impuse. Prin intermediul instrumentului de sprijin tehnic, instituit prin Regulamentul (UE) 2021/240 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁴⁾, Comisia ar trebui să sprijine statele membre, la cererea acestora, în ceea ce privește conceperea, elaborarea și punerea în aplicare a reformelor, inclusiv consolidarea capacității administrative în legătură cu procedurile naționale de autorizare, cum ar fi ghișeul unic.
- (34) Evaluările și autorizațiile de mediu necesare în temeiul dreptului Uniunii, inclusiv în ceea ce privește apa, solul, habitatele și păsările, fac parte integrantă din procedura de autorizare a unui proiect privind materiile prime și reprezintă o garanție esențială pentru a asigura prevenirea sau reducerea la minimum a efectelor negative asupra mediului. Cu toate acestea, pentru a se asigura că procedura de autorizare în ceea ce privește proiectele strategice este previzibilă și oportună, ar trebui valorificat orice potențial de eficientizare a evaluărilor și autorizațiilor necesare, fără ca nivelul de protecție a mediului sau de calitate a evaluărilor să fie diminuat. În acest scop, evaluările necesare ar trebui să fie grupate printr-o procedură comună sau coordonată pentru a preveni suprapunerile inutile. În plus, promotorii de proiecte și autoritățile responsabile ar trebui să convină în mod explicit asupra domeniului de aplicare al evaluărilor grupate înainte ca acestea să fie puse în aplicare pentru a preveni monitorizarea inutilă. În cele din urmă, promotorii de proiecte ar trebui să poată interacționa cu o singură autoritate în ceea ce privește această procedură comună sau coordonată.
- (35) Conflictelor legate de exploatarea terenurilor pot crea obstacole în calea implementării proiectelor privind materiile prime critice. Planurile bine concepute, inclusiv planurile de amenajare a teritoriului și zonarea, care iau în considerare potențialul de implementare a proiectelor privind materiile prime critice și ale căror posibile efecte asupra mediului sunt evaluate, pot contribui la echilibrarea bunurilor și intereselor publice, reducând riscul de conflict și accelerând implementarea durabilă a proiectelor privind materiile prime critice în Uniune. Prin urmare, în contextul elaborării planurilor relevante, autoritățile naționale, regionale și locale responsabile ar trebui să ia în considerare includerea unor dispoziții pentru proiectele privind materiile prime critice. Aceasta nu aduce atingere cerințelor existente de a evalua impactul potențial asupra mediului al unor astfel de planuri și nici calității necesare a unor astfel de evaluări.
- (36) La nivelul Uniunii, proiectele privind materiile prime critice se confruntă adesea cu dificultăți în ceea ce privește accesul la finanțare. Piețele materiilor prime critice sunt adesea caracterizate de o volatilitate ridicată a prețurilor, de perioade lungi de execuție, de un nivel ridicat de concentrare și de opacitate. În plus, finanțarea sectorului necesită un nivel ridicat de cunoștințe de specialitate, care adesea lipsesc la nivelul instituțiilor financiare. Pentru a depăși factorii respectivi și a contribui la asigurarea aprovizionării stabile și fiabile cu materii prime strategice, statele membre și Comisia ar trebui să contribuie la accesul la finanțare și la sprijin administrativ.
- (37) Este necesar un lanț valoric european puternic pentru a asigura securitatea aprovizionării în scopul de a proteja funcționarea pieței interne, creșterea capacităților putând fi realizată numai cu mijloace financiare adecvate, din care o parte ar putea proveni din fondurile existente ale Uniunii. Proiectele privind materiile prime critice, inclusiv proiectele strategice, ar putea fi eligibile pentru sprijin din astfel de fonduri dacă sunt îndeplinite cerințele programelor relevante, de exemplu în ceea ce privește amplasarea geografică, mediul sau contribuția lor la inovare. Fondurile relevante cuprind programele politicii de coeziune, cum ar fi Fondul european de dezvoltare regională instituit prin Regulamentul (UE) 2021/1058 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁵⁾, a căror alocare de granturi pentru promovarea coeziunii regionale poate permite IMM-urilor să dezvolte proiecte de inovare, de exemplu legate de reducerea consumului de energie în prelucrarea materiilor prime. Și Fondul pentru o tranziție justă, instituit prin Regulamentul (UE) 2021/1056 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁶⁾, ar putea fi utilizat pentru a sprijini un astfel de tip de proiecte, în măsura în care contribuie la reducerea costurilor sociale și economice generate de tranziția verde. În plus, Mecanismul de redresare și reziliență, instituit prin Regulamentul (UE) 2021/241 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁷⁾, în special capitolul RePowerEU, care se axează pe securitatea energetică și diversificarea aprovizionării cu energie, ar putea fi mobilizat pentru a sprijini proiectele implicate, de

⁽¹⁴⁾ Regulamentul (UE) 2021/240 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 februarie 2021 de instituire a unui Instrument de sprijin tehnic (JO L 57, 18.2.2021, p. 1).

⁽¹⁵⁾ Regulamentul (UE) 2021/1058 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 iunie 2021 privind Fondul european de dezvoltare regională și Fondul de coeziune (JO L 231, 30.6.2021, p. 60).

⁽¹⁶⁾ Regulamentul (UE) 2021/1056 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 iunie 2021 de instituire a Fondului pentru o tranziție justă (JO L 231, 30.6.2021, p. 1).

⁽¹⁷⁾ Regulamentul (UE) 2021/241 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 februarie 2021 de instituire a Mecanismului de redresare și reziliență (JO L 57, 18.2.2021, p. 17).

exemplu, în reciclarea sau recuperarea materiilor prime. Fondul pentru inovare, instituit prin Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁸⁾, al cărui obiectiv este în special de a stimula introducerea pe piață a tehnologiilor curate și inovatoare, ar putea oferi granturi, printre altele, pentru a permite dezvoltarea capacității de reciclare a materiilor prime legate de tehnologiile cu emisii scăzute de dioxid de carbon. În plus, InvestEU, instituit prin Regulamentul (UE) 2021/523 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁹⁾, este programul emblematic al Uniunii de stimulare a investițiilor, în special în tranziția verde și digitală, prin furnizarea de finanțare și de asistență tehnică. Prin utilizarea mecanismelor de finanțare mixtă, InvestEU contribuie la atragerea de capital public și privat suplimentar. Comisia va colabora cu partenerii de implementare ai InvestEU pentru a intensifica sprijinul pentru proiectele relevante și investițiile în acestea, în conformitate cu obiectivele comune prevăzute în Regulamentul (UE) 2021/523 și în prezentul regulament. În cele din urmă, proiectele din țările terțe care contribuie la diversificarea surselor de aprovizionare ale Uniunii pot fi sprijinite prin fondurile relevante, cum ar fi Instrumentul de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională și Fondul european pentru dezvoltare durabilă Plus, instituit prin Regulamentul (UE) 2021/947 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁰⁾.

- (38) Pentru a depăși limitările eforturilor actuale adesea fragmentate de investiții publice și private, pentru a facilita integrarea și randamentul investițiilor, Comisia, statele membre și băncile de promovare ar trebui să îmbunătățească coordonarea și crearea de sinergii între programele de finanțare existente la nivelul Uniunii și la nivel național, precum și să asigure o mai bună coordonare și colaborare cu industria și principalele părți interesate din sectorul privat. În acest scop, ar trebui înființat un subgrup special al comitetului, care să reunească experți din statele membre și din partea Comisiei, precum și instituții financiare publice relevante. Acest subgrup ar trebui să pună în discuție nevoile individuale de finanțare ale proiectelor strategice și posibilitățile de finanțare existente aferente acestora, pentru a oferi promotorilor de proiecte o sugestie cu privire la modul optim de accesare a posibilităților de finanțare existente. Atunci când discută și formulează recomandări pentru finanțarea proiectelor strategice în țări terțe, comitetul ar trebui să țină seama în special de strategia „Global Gateway”, prevăzută în Comunicarea comună a Comisiei și a Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 1 decembrie 2021, intitulată „Global Gateway”.
- (39) Investițiile private realizate de întreprinderi, investitori financiari și achizitori sunt esențiale. În cazul în care nu sunt suficiente doar investițiile private, implementarea efectivă a proiectelor de-a lungul lanțului valoric al materiilor prime critice poate necesita sprijin public, de exemplu sub formă de garanții, împrumuturi sau investiții de capital sau cvasicapital. Sprijinul public respectiv poate constitui ajutor de stat. Ajutorul de stat respectiv ar trebui să aibă un efect stimulator și să fie necesar, adecvat și proporțional. Orientările existente privind ajutoarele de stat, care au făcut recent obiectul unei revizui aprofundate în conformitate cu obiectivele dublei tranziții, oferă posibilități ample de sprijinire a investițiilor de-a lungul lanțului valoric al materiilor prime critice, sub rezerva anumitor condiții.
- (40) Sprijinul public este utilizat pentru a aborda, în mod proporțional, disfuncționalitățile specifice identificate ale pieței sau situațiile de investiții insuficiente, iar acțiunile nu ar trebui să se suprapună peste finanțarea privată sau să o excludă ori să denatureze concurența pe piața internă. Acțiunile ar trebui să aibă o valoare adăugată clară pentru Uniune.
- (41) Prețurile volatile ale mai multor materii prime strategice, exacerbate de mijloace limitate de acoperire a acestora pe piețele la termen, creează un obstacol atât pentru promotorii de proiecte în ceea ce privește asigurarea finanțării pentru proiectele privind materiile prime strategice, cât și pentru consumatorii din aval care doresc să asigure prețuri stabile și previzibile pentru factorii de producție esențiali. În contextul eforturilor de a reduce incertitudinea cu privire la prețurile viitoare ale materiilor prime strategice și de a limita astfel riscurile în materie de aprovizionare pentru proteja funcționarea pieței interne, este necesar să se prevadă instituirea unui sistem care să permită atât achizitorilor interesați, cât și promotorilor de proiecte strategice să își prezinte ofertele de cumpărare sau de vânzare și să îi contacteze în cazul în care ofertele acestora sunt potențial compatibile.

⁽¹⁸⁾ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unei scheme de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, 25.10.2003, p. 32).

⁽¹⁹⁾ Regulamentul (UE) 2021/523 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 martie 2021 de instituire a Programului InvestEU și de modificare a Regulamentului (UE) 2015/1017 (JO L 107, 26.3.2021, p. 30).

⁽²⁰⁾ Regulamentul (UE) 2021/947 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iunie 2021 de instituire a Instrumentului de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională – Europa globală, de modificare și abrogare a Deciziei nr. 466/2014/UE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) 2017/1601 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 480/2009 al Consiliului (JO L 209, 14.6.2021, p. 1).

- (42) Cunoștințele existente și punerea în corespondență a ocurențelor de materii prime din Uniune au fost dezvoltate într-un moment în care asigurarea aprovizionării cu materii prime critice pentru dezvoltarea tehnologiilor strategice nu a reprezentat o prioritate. Lipsa informațiilor geologice actualizate privind materiile prime critice în Uniune ar putea submina dezvoltarea proiectelor de extracție, slăbind astfel eforturile de a reduce riscurile în materie de aprovizionare și de a proteja funcționarea pieței interne. Pentru a obține și a actualiza informațiile privind ocurențele de materii prime critice, statele membre ar trebui, după caz, având în vedere condițiile geologice, să elaboreze programe naționale de cartografiere pentru explorarea generală a materiilor prime critice și a principalelor minerale împreună cu care sunt extrase. Acestea ar trebui să includă măsuri precum cartografierea geologică, campaniile geochimice, studiile geostiințifice și reprelucrarea seturilor de date geostiințifice existente. Acest lucru sporește probabilitatea de a descoperi noi zăcăminte care, la rândul lor, ar trebui să stimuleze investițiile în explorare. Programele de explorare ar trebui să ia în considerare și utilizarea unor tehnici de explorare noi care permit identificarea zăcămintelor la o adâncime mai mare decât tehnicile convenționale. Pentru facilitarea dezvoltării proiectelor de extracție, statele membre ar trebui să pună la dispoziția publicului anumite informații de bază obținute în cursul programului lor național de explorare respectiv, utilizând, după caz, cadrul infrastructurii pentru informații spațiale instituit prin Directiva 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²¹⁾, oferind totodată informații mai detaliate la cerere. Comisia ar trebui să poată emite orientări pentru a promova un format armonizat al programelor de explorare.
- (43) Datele și serviciile spațiale derivate din sistemul de observare a Pământului pot sprijini eforturile în direcția unor lanțuri valorice durabile ale materiilor prime critice prin asigurarea unui flux continuu de informații, care ar putea fi utile pentru activități precum monitorizarea și gestionarea zonelor miniere, evaluarea impactului socioeconomic și asupra mediului sau explorarea resurselor minerale. Întrucât sistemul de observare a Pământului este, de asemenea, în măsură să furnizeze date cu privire la zonele îndepărtate și inaccesibile, statele membre ar trebui să ia în considerare acest aspect atunci când elaborează și pun în aplicare, în măsura posibilului, programele lor naționale de explorare.
- (44) Deși consolidarea lanțului valoric al materiilor prime critice din Uniune este necesară pentru a asigura o securitate sporită a aprovizionării, lanțurile de aprovizionare cu materii prime critice vor avea în continuare caracter global și vor fi expuse unor factori externi. Evenimentele recente sau în curs, de la criza provocată de pandemia de COVID-19 la agresiunea militară neprovocată și nejustificată împotriva Ucrainei, au evidențiat vulnerabilitatea unora dintre lanțurile de aprovizionare ale Uniunii la perturbări. Pentru a se asigura că industriile Uniunii și ale statelor membre sunt în măsură să anticipeze întreruperile aprovizionării și sunt pregătite să facă față consecințelor acestora, ar trebui elaborate măsuri de întărire a capacității de monitorizare, de coordonare a stocurilor strategice și de consolidare a gradului de pregătire a întreprinderilor.
- (45) Statele membre nu dispun de aceeași capacitate în ceea ce privește conștientizarea riscurilor și anticiparea acestora și nu toate statele membre au creat structuri specifice care monitorizează lanțurile de aprovizionare cu materii prime critice și ar putea informa întreprinderile cu privire la riscurile potențiale de întreruperi ale aprovizionării. În mod similar, deși unele întreprinderi investesc în monitorizarea propriilor lanțuri de aprovizionare, altele nu au capacitatea de a acționa în acest sens. Prin urmare, având în vedere dimensiunea globală a lanțurilor de aprovizionare cu materii prime critice, precum și complexitatea acestora, Comisia ar trebui să elaboreze un tablou de bord de monitorizare dedicat care să evalueze riscurile în materie de aprovizionare cu materii prime critice și să asigure disponibilitatea informațiilor colectate pentru autoritățile publice și actorii privați, sporind astfel sinergiile dintre statele membre. Pentru a se asigura că lanțurile valorice ale Uniunii sunt suficient de pregătite pentru a face față potențialelor întreruperi ale aprovizionării care ar putea denatura concurența și fragmenta piața internă, cum ar fi cele cauzate de conflictele geopolitice, Comisia ar trebui să efectueze teste de rezistență prin care să evalueze vulnerabilitatea lanțurilor de aprovizionare cu materii prime strategice și expunerea acestora la riscurile în materie de aprovizionare. Statele membre ar trebui să contribuie la acest exercițiu, atunci când este posibil, efectuând astfel de teste de rezistență prin intermediul organismelor lor naționale de furnizare și informare care vizează materiile prime critice. Comitetul ar trebui să asigure coordonarea punerii în aplicare a testelor de rezistență de către Comisie și statele membre. În cazul în care niciun stat membru nu are capacitatea de a efectua un test de rezistență care se impune cu privire la o anumită materie primă strategică, acesta ar trebui efectuat chiar de către Comisie. Comisia ar trebui, de asemenea, să sugereze posibile strategii care pot fi adoptate de autoritățile publice și de actorii privați pentru a reduce riscurile în materie de aprovizionare, cum ar fi constituirea de stocuri strategice sau diversificarea în continuare a surselor acestora de aprovizionare. În scopul colectării informațiilor necesare pentru desfășurarea măsurilor în materie de monitorizare și teste de rezistență, Comisia ar trebui să se coordoneze cu subgrupul permanent relevant al comitetului, iar statele membre ar trebui să identifice și să monitorizeze principalii operatori de pe piață.
- (46) Stocurile strategice reprezintă un instrument important de diminuare a întreruperilor aprovizionării, în special în ceea ce privește materiile prime critice. Deși instrumentul propus pentru situații de urgență pe piața unică astfel cum a fost propus de Comisie ar permite posibila dezvoltare a unor astfel de stocuri în cazul activării regimului de vigilență al pieței unice, statele membre și întreprinderile nu au obligația de a-și constitui stocurile strategice înainte de o întrerupere a aprovizionării. În plus, nu există niciun mecanism de coordonare la nivelul Uniunii care să

⁽²¹⁾ Directiva 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2007 de instituire a unei infrastructuri pentru informații spațiale în Comunitatea Europeană (Inspire) (JO L 108, 25.4.2007, p. 1).

permite elaborarea unei evaluări comune și a unei analize a potențialelor suprapuneri și sinergii. Prin urmare, ca un prim pas și ținând seama de lipsa actuală de informații relevante, statele membre ar trebui să furnizeze Comisiei informații despre stocurile strategice potențiale, și dacă există, indiferent dacă acestea sunt operate de autorități publice sau de operatori economici în numele statelor membre. Astfel de informații ar trebui să includă nivelul stocurilor strategice disponibile pentru fiecare materie primă strategică, la nivel consolidat, perspectivele nivelurilor stocurilor strategice și normele și procedurile aplicabile respectivului stoc strategic. Orice cerere ar trebui să fie proporțională, să țină seama de costurile și eforturile necesare pentru punerea la dispoziție a datelor, precum și de impactul acestora asupra securității naționale, precum și ar trebui să stabilească termene adecvate pentru furnizarea informațiilor solicitate. Statele membre ar trebui să poată adăuga la analiză informații privind stocurile strategice ale operatorilor economici, deși nu fac obiectul unei solicitări de informații. Comisia ar trebui să gestioneze datele în mod securizat și să publice doar informații la nivel consolidat. Într-o a doua etapă, pe baza informațiilor obținute, Comisia ar trebui să elaboreze un proiect de indice de referință pentru ceea ce ar trebui considerat a fi un nivel sigur al stocurilor strategice ale Uniunii, ținând seama de consumul anual total la nivelul Uniunii de materii prime strategice în cauză. Pe baza unei comparații între stocurile strategice existente și nivelurile globale ale stocurilor strategice de materii prime strategice din întreaga Uniune, comitetul, acționând în acord cu Comisia, ar trebui să poată emite avize fără caracter obligatoriu adresate statelor membre cu privire la modalitățile de creștere a convergenței și de încurajare a acestora să își constituie stocurile strategice. În acest sens, comitetul ar trebui să aibă în vedere necesitatea de a menține stimulentele pentru dezvoltarea stocurilor strategice de către operatorii privați sau publici care utilizează materii prime strategice.

- (47) Pentru a stimula coordonarea ulterioară, Comisia ar trebui să asigure consultarea necesară a statelor membre înainte de participarea acestora la forurile internaționale în cadrul cărora astfel de stocuri strategice pot face obiectul discuțiilor, în special prin intermediul subgrupului permanent dedicat din cadrul comitetului. În mod similar, pentru a spori complementaritatea dintre prezentul regulament și alte instrumente orizontale sau specifice unui anumit subiect, Comisia ar trebui să se asigure că informațiile colectate și agregate sunt transmise mecanismelor de guvernare în regimul de vigilență sau în situații de criză, cum ar fi grupul consultativ pentru instrumentul pentru situații de urgență pe piața unică propus, Consiliul european pentru semiconductori instituit prin Regulamentul (UE) 2023/1781 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²²⁾, Consiliul HERA instituit prin Decizia 2021/C 393 I/02 a Comisiei ⁽²³⁾ sau Consiliul de criză sanitară instituit prin Regulamentul (UE) 2022/2372 al Consiliului ⁽²⁴⁾.
- (48) Pentru a se asigura că sunt suficient de pregătite pentru a face față întreruperilor aprovizionării, întreprinderile mari care produc tehnologii strategice în Uniune și care utilizează materii prime strategice ar trebui să efectueze o evaluare a riscurilor privind lanțurile lor de aprovizionare. Acest aspect va asigura luarea în considerare a riscurilor în materie de aprovizionare cu materii prime strategice și, după caz, elaborarea unor strategii de atenuare adecvate, pentru a fi mai bine pregătite în cazul unei întreruperi a aprovizionării. Astfel de întreprinderi mari ar trebui, în cadrul acestei evaluări a riscurilor, să cartografieze originea materiilor lor prime strategice, să analizeze factorii care le-ar putea afecta aprovizionarea și să își evalueze vulnerabilitățile la întreruperile aprovizionării. În cazul în care se detectează vulnerabilități, întreprinderile mari identificate ar trebui să depună eforturi pentru a le atenua. Respectiva evaluare ar trebui să se bazeze pe datele obținute de întreprinderi de la furnizorii lor și, dacă astfel de date nu sunt disponibile, ar trebui să se bazeze, în măsura posibilului, pe datele care sunt disponibile în mod public sau sunt publicate de Comisie. Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a solicita ca un raport privind respectiva evaluare a riscurilor să fie transmis consiliului de administrație al întreprinderilor. Pentru a ține seama de necesitatea de a proteja secretele comerciale și de afaceri și de a limita expunerea vulnerabilităților întreprinderilor, respectivul raport nu ar trebui să fie public. Măsurile respective ar trebui să determine o analiză suplimentară a costurilor potențialelor riscuri de întreruperi ale aprovizionării fără a stabili strategii de atenuare definite.
- (49) Numeroase piețe pentru materiile prime strategice nu sunt pe deplin transparente și sunt concentrate pe partea de ofertă, ceea ce sporește puterea de negociere a vânzătorilor și crește prețurile pentru cumpărători. Pentru a contribui la scăderea prețurilor pentru întreprinderile stabilite în Uniune, Comisia ar trebui să instituie un sistem care să poată agrega cererea cumpărătorilor interesați. Pentru a evita un impact disproporționat asupra concurenței pe piața internă, Comisia, în consultare cu comitetul, ar trebui să efectueze o evaluare a impactului sistemului asupra pieței pentru fiecare materie primă strategică adăugată sistemului. În contextul elaborării unui astfel de sistem, Comisia ar trebui să țină seama de experiența dobândită în cadrul unor eforturi similare, în special în ceea ce privește

⁽²²⁾ Regulamentul (UE) 2023/1781 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 septembrie 2023 de stabilire a unui cadru de măsuri pentru consolidarea ecosistemului european al semiconductoarelor și de modificare a Regulamentului (UE) 2021/694 (Regulamentul privind cipurile) (JO L 229, 18.9.2023, p. 1).

⁽²³⁾ Decizia Comisiei 2021/C 393 I/02 din 16 septembrie 2021 de înființare a Autorității pentru Pregătire și Răspuns în caz de Urgență Sanitară (JO C 393 I, 29.9.2021, p. 3).

⁽²⁴⁾ Regulamentul (UE) 2022/2372 al Consiliului din 24 octombrie 2022 privind un cadru de măsuri pentru asigurarea furnizării contramăsurilor medicale necesare în situații de criză în cazul unei urgențe de sănătate publică la nivelul Uniunii (JO L 314, 6.12.2022, p. 64).

achiziționarea în comun de gaze, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) 2022/2576 al Consiliului ⁽²⁵⁾. Toate măsurile din cadrul mecanismului respectiv ar trebui să fie compatibile cu dreptul Uniunii în materie de concurență.

- (50) Dispozițiile privind monitorizarea și stocurile strategice incluse în prezentul regulament nu implică armonizarea actelor cu putere de lege și a normelor administrative naționale și nu înlocuiesc mecanismele existente. Măsurile în materie de monitorizare și de pregătire pentru riscuri ar trebui să fie în concordanță cu dreptul a Uniunii. Prin urmare, acte legislative precum propunerea privind instrumentul pentru situații de urgență pe piața unică, ce vizează anticiparea, atenuarea și răspunsul la crizele care afectează funcționarea pieței interne sau Regulamentul (UE) 2022/2372 s-ar putea aplica materiilor prime strategice și critice în cazul unei crize sau al unei amenințări, în măsura în care materiile respective intră în domeniul de aplicare al unor astfel de acte legislative. Complementaritatea și coerența dintre prezentul regulament și instrumentele de criză ale Uniunii ar trebui să fie asigurate de Comisie prin schimbul de informații între organele consultative și de guvernare relevante instituite prin respectivele acte legislative.
- (51) Majoritatea materiilor prime critice sunt metalele, care pot fi, în principiu, reciclate la nesfârșit, deși calitatea acestora poate avea de suferit uneori. Acest aspect oferă potențialul de a trece la o economie cu adevărat circulară în contextul tranziției verzi, sporind în același timp disponibilitatea materiilor prime critice și contribuind astfel la asigurarea securității aprovizionării. După o fază inițială de creștere rapidă a cererii de materii prime critice pentru noile tehnologii, în care extracția primară și prelucrarea vor constitui în continuare sursa predominantă, reciclarea ar trebui să reducă din ce în ce mai mult nevoia de extracție primară și impactul acesteia. Acest lucru ar trebui realizat menținând totodată un nivel ridicat al capacității de reciclare în Uniune prin intermediul unei piețe puternice pentru materiile prime critice secundare. Cu toate acestea, în prezent, ratele de reciclare în raport cu majoritatea materiilor prime critice sunt scăzute, fluxurile de deșeuri precum bateriile, echipamentele electrice și electronice și vehiculele fiind expediate în țări terțe în vederea reciclării. Sistemele și tehnologiile de reciclare adesea nu sunt adaptate la particularitățile materiilor prime respective. Inovarea joacă un rol important în reducerea nevoii de materii prime critice, în reducerea riscurilor de penurie în aprovizionare și în dezvoltarea tehnologiilor de reciclare pentru extragerea corectă și sigură a materiilor prime critice din deșeuri. Prin urmare, sunt necesare acțiuni prompte care să abordeze diferiți factori care stau în calea potențialului circularității.
- (52) Statele membre dețin în continuare competențe importante în domeniul circularității, de exemplu în domeniul sistemelor de colectare și tratare a deșeurilor. Competențele respective ar trebui utilizate pentru a crește ratele de colectare și reciclare în cazul fluxurilor de deșeuri cu un potențial ridicat de valorificare a materiilor prime critice, inclusiv a deșeurilor electronice, utilizând, de exemplu, stimulente financiare, cum ar fi reduceri, recompense monetare sau sisteme de returnare a garanției, menținând în același timp integritatea pieței interne. În vederea creșterii gradului de utilizare a materiilor prime critice secundare, aceste măsuri ar putea include și taxe de răspundere a producătorilor diferențiate, cu condiția ca aceste taxe să existe în legislația națională, pentru a favoriza produsele care conțin o proporție mai mare de materii prime critice secundare recuperate din deșeuri reciclate în conformitate cu standardele de mediu stabilite în dreptul Uniunii. Aceste materii prime critice secundare recuperate din deșeuri ar trebui să includă valorificarea efectuată în conformitate cu standardele țărilor terțe care oferă o protecție echivalentă cu standardele Uniunii. Autoritățile statelor membre ar trebui, de asemenea, să facă diferența în calitate de cumpărători între materiile prime critice și produsele care le conțin, iar programele naționale de cercetare și inovare furnizează resurse semnificative pentru a spori nivelul cunoștințelor și al tehnologiei pentru circularitatea materiilor prime critice, precum și eficiența lor. În cele din urmă, statele membre ar trebui să promoveze valorificarea materiilor prime critice din deșeurile extractive prin îmbunătățirea disponibilității informațiilor și prin abordarea barierelor juridice, economice și tehnice. O soluție posibilă pe care statele membre ar trebui să o analizeze este reprezentată de mecanismele de partajare a riscurilor între operatori și statele membre pentru a promova valorificarea de la instalațiile închise de gestionare a deșeurilor. Comitetul ar trebui, de asemenea, să faciliteze schimbul de bune practici între statele membre cu privire la elaborarea și punerea în aplicare a programelor lor naționale.
- (53) În multe dintre regiunile sale, Uniunea are o moștenire de extracție a materiilor prime și, prin urmare, de cantități substanțiale de deșeuri extractive în instalații închise, care, pe fondul creșterii recente a importanței lor economice, nu au fost, în general, analizate în ceea ce privește potențialul în domeniul materiilor prime critice. Valorificarea materiilor prime critice din instalațiile de gestionare a deșeurilor extractive are potențialul de a crește capacitatea Uniunii, creând totodată valoare economică și locuri de muncă în regiunile miniere istorice, care sunt adesea afectate de dezindustrializare și declin. Lipsa de atenție și de informații cu privire la conținutul de materii prime critice, în special în ceea ce privește instalațiile închise de gestionare a deșeurilor, constituie un obstacol esențial în calea utilizării pe scară mai largă a potențialului deșeurilor extractive în domeniul materiilor prime critice.

⁽²⁵⁾ Regulamentul (UE) 2022/2576 al Consiliului din 19 decembrie 2022 privind consolidarea solidarității printr-o mai bună coordonare a achizițiilor de gaze, prin indici de referință ai prețurilor fiabili și prin schimburi transfrontaliere de gaze (JO L 335, 29.12.2022, p. 1).

- (54) Valorificarea materiilor prime critice din instalațiile de gestionare a deșeurilor extractive ar trebui să facă parte din exploatarea instalațiilor de gestionare a deșeurilor relevante. Directiva 2006/21/CE prevede cerințe ridicate de protecție a mediului și a sănătății umane pentru gestionarea deșeurilor din industria extractivă. Deși respectivele cerințe ridicate ar trebui menținute, este oportun să se stabilească măsuri suplimentare pentru a maximiza valorificarea materiilor prime critice din deșeurile extractive.
- (55) Operatorii instalațiilor de gestionare a deșeurilor extractive, atât cei existenți, cât și cei noi, ar trebui să efectueze un studiu preliminar de evaluare economică privind valorificarea materiilor prime critice din deșeurile extractive prezente la fața locului și din deșeurile generate. În conformitate cu ierarhia deșeurilor prevăzută în Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽²⁶⁾, ar trebui să se acorde prioritate prevenirii generării deșeurilor care conțin materii prime critice, prin extracția materiilor prime critice din volumul extras înainte să devină deșeuri. În contextul elaborării acestui studiu, operatorii ar trebui să colecteze informațiile necesare, inclusiv concentrațiile și cantitățile de materii prime critice din deșeurile extractive, și să efectueze o evaluare a numeroaselor opțiuni privind procesele, operațiunile sau acordurile comerciale care ar putea permite o valorificare viabilă din punct de vedere economic a materiilor prime critice. Această obligație vine în completarea obligațiilor prevăzute în Directiva 2006/21/CE și în măsurile naționale de transpunere a directivei respective și este direct aplicabilă. În contextul punerii sale în aplicare, operatorii și autoritățile competente ar trebui să încerce să reducă la minimum sarcina administrativă și să integreze procedurile în măsura posibilului.
- (56) Pentru a aborda lipsa actuală de informații privind potențialul instalațiilor închise de gestionare a deșeurilor extractive în domeniul materiilor prime critice, statele membre ar trebui să creeze o bază de date care să conțină toate informațiile relevante pentru promovarea valorificării, în special cantitățile și concentrațiile de materii prime critice la nivelul instalației de gestionare a deșeurilor extractive, în conformitate cu normele Uniunii în materie de concurență. Informațiile ar trebui să fie puse la dispoziția publicului într-o formă digitală accesibilă, care să permită accesul la informații tehnice mai detaliate. Pentru a facilita accesul utilizatorilor la informații, statele membre ar trebui, de exemplu, să ofere un punct de contact pentru a permite schimburi mai aprofundate cu potențialii dezvoltatori de proiecte de valorificare a materiilor prime critice. Baza de date ar trebui să fie concepută astfel încât să permită potențialilor promotori de proiecte să identifice cu ușurință instalațiile cu un potențial ridicat de redresare viabilă din punct de vedere economic. Pentru a alocă resursele limitate, statele membre ar trebui să urmeze o abordare etapizată în ceea ce privește colectarea de informații și să efectueze etapele mai solicitante de colectare a informațiilor numai în cazul celor mai promițătoare instalații. Activitățile de colectare a informațiilor ar trebui să vizeze furnizarea de informații exacte și reprezentative cu privire la instalațiile de gestionare a deșeurilor extractive și obținerea celor mai bune indicații posibile cu privire la potențialul de valorificare a materiilor prime critice.
- (57) Magneții permanenți sunt încorporați într-o gamă largă de produse, turbinele eoliene și vehiculele electrice constituind aplicațiile cele mai importante și având cea mai rapidă creștere, dar și alte produse, inclusiv dispozitive de imagistică prin rezonanță magnetică, roboți industriali, mijloace de transport ușoare, generatoare de răcire, pompe de căldură, motoare electrice, pompe electrice industriale, mașini automate de spălat rufe, uscătoare de rufe cu tambur, cuptoare cu microunde, aspiratoare și mașini de spălat vase conținând cantități semnificative care merită să fie valorificate. Motoarele electrice ar trebui, de asemenea, să fie reglementate atunci când sunt incluse în alte produse. Majoritatea magneților permanenți, în special tipurile cele mai performante, conțin materii prime critice, cum ar fi neodim, praseodim, disprosiu și terbiu, bor, samariu, nichel sau cobalt. Reciclarea lor este posibilă, dar în prezent se realizează în Uniune numai la scară mică sau în contextul proiectelor de cercetare. Prin urmare, magneții permanenți ar trebui să constituie un produs prioritar pentru creșterea circularității, promovând astfel o piață secundară pentru magneții permanenți și asigurând securitatea aprovizionării cu materii prime critice.
- (58) O condiție prealabilă pentru reciclarea eficientă a magneților permanenți este ca reciclatorii să aibă acces la informațiile necesare privind cantitatea, tipul și compoziția chimică a magneților permanenți încorporați într-un produs, amplasarea acestora și învelișul, cleiurile și aditivii utilizați, precum și informații privind modul de îndepărtare în siguranță a magneților permanenți din produs. În plus, pentru a asigura o justificare economică pentru reciclarea magneților permanenți, magneții permanenți încorporați în produsele introduse pe piața Uniunii ar trebui, în timp, să conțină o cantitate tot mai mare de materii prime reciclate. În timp ce se asigură transparența cu privire la conținutul reciclat într-o primă etapă, ar trebui stabilit un conținut reciclat minim după o evaluare specifică a nivelului adecvat și a impacturilor probabile.
- (59) Materiile prime critice vândute pe piața Uniunii sunt adesea certificate în ceea ce privește durabilitatea lanțului lor de producție și de aprovizionare. Certificarea poate fi obținută în contextul unei game largi de sisteme de certificare publice și private disponibile, având diferite domenii de aplicare și condiții de strictețe, creând un potențial de confuzie în ceea ce privește natura și veridicitatea afirmațiilor referitoare la durabilitatea relativă a materiilor prime

⁽²⁶⁾ Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3).

critice introduse pe piața Uniunii pe baza unei astfel de certificări. Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte de punere în aplicare prin care să recunoască sistemele de certificare care ar trebui considerate a fi de încredere, oferind autorităților relevante și participanților la piață o bază comună pentru evaluarea durabilității materiilor prime critice. Recunoașterea ar trebui acordată numai sistemelor de certificare care conțin dispoziții ce prevăd verificarea și monitorizarea conformității de către un terț independent. În ceea ce privește protecția mediului, sistemele de certificare ar trebui să acopere riscurile legate, de exemplu, de aer, apă, sol, biodiversitate și gestionarea deșeurilor. Cerințele privind toate dimensiunile durabilității ar trebui să asigure un nivel ridicat de protecție socială și a mediului și să fie în conformitate cu dreptul Uniunii sau cu instrumentele internaționale enumerate într-o anexă. Pentru a asigura proceduri eficiente, promotorii proiectelor care solicită recunoașterea ca proiecte strategice ar trebui să aibă posibilitatea de a se baza pe participarea la un sistem de certificare recunoscut ca element de probă pertinentă pentru a demonstra că proiectele lor sunt implementate în mod durabil, contribuind astfel la aprovizionarea sigură și durabilă cu materii prime critice. Atunci când utilizează această opțiune, sistemele de certificare recunoscute ar trebui să acopere toate dimensiunile durabilității. La recunoașterea unor astfel de sisteme de certificare, Comisia ar trebui să țină seama de experiența dobândită în evaluarea sistemelor de certificare în contextul altor acte legislative ale Uniunii, în special în ceea ce privește evaluarea sistemelor similare în contextul Regulamentelor (UE) 2017/821 ⁽²⁷⁾ și (UE) 2023/1542 ⁽²⁸⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului.

- (60) Producția de materii prime critice în diferite etape ale lanțului valoric are efecte asupra mediului, fie că este vorba de climă, apă, sol, faună sau floră. Pentru a limita aceste daune și a stimula producția de materii prime critice mai durabile, Comisia ar trebui să fie împuternicită să elaboreze un sistem de calculare a amprente de mediu a materiilor prime critice, inclusiv un proces de verificare, pentru a se asigura că materiile prime critice introduse pe piața Uniunii afișează în mod public informații privind această amprentă și contribuie la circularitatea materiilor prime critice. Sistemul ar trebui să se bazeze pe luarea în considerare a unor metode de evaluare solide din punct de vedere științific și a standardelor internaționale relevante în domeniul evaluării ciclului de viață. Cerința de a declara amprenta de mediu a unei materii prime critice ar trebui să se aplice numai în cazul în care s-a concluzionat, pe baza unei evaluări specifice, că aceasta ar contribui la obiectivele climatice și de mediu ale Uniunii prin facilitarea achiziționării de materii prime critice cu o amprentă de mediu mai scăzută și nu ar afecta în mod disproporționat fluxurile comerciale și costurile economice. După adoptarea regulilor de calcul relevante, Comisia ar trebui să elaboreze clase de performanță pentru materiile prime critice, permițând astfel cumpărătorilor potențiali să compare cu ușurință amprenta de mediu relativă a materiilor prime critice disponibile și orientând piața către materii prime mai durabile. Vanzătorii de materii prime critice ar trebui să se asigure că declarația privind amprenta de mediu este pusă la dispoziția clienților lor. Transparența privind amprenta relativă a materiilor prime critice introduse pe piața Uniunii poate facilita, de asemenea, adoptarea altor politici la nivelul Uniunii și la nivel național, precum stimulente sau criterii de achiziții publice verzi, care să încurajeze producția de materii prime critice cu impact redus asupra mediului.
- (61) Metodele privind amprenta de mediu prevăzute în Recomandarea (UE) 2021/2279 a Comisiei ⁽²⁹⁾ constituie o bază relevantă pentru elaborarea normelor relevante de calcul. Acestea se bazează pe metode de evaluare solide din punct de vedere științific, care iau în considerare evoluțiile la nivel internațional și vizează impactul asupra mediului, inclusiv schimbările climatice și efectele legate de apă, aer, sol, resurse, utilizarea terenurilor și toxicitate.
- (62) Conformitatea produselor sau a materiilor prime critice cu cerințele de îmbunătățire a circularității magneților permanenți și cu privire la declararea amprente de mediu a materiilor prime critice ar trebui să fie evaluată de producătorul responsabil înainte să fie introduse pe piață și aceste cerințe ar trebui să fie aplicate în mod eficace de către autoritățile naționale competente. Dispozițiile privind conformitatea și supravegherea pieței, stabilite în temeiul Regulamentului (UE) 2019/1020 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁰⁾ și al Directivei 2009/125/CE, sunt concepute pentru a aborda provocarea respectivă și, prin urmare, ar trebui să se aplice și cerințelor respective. Prin urmare, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte delegate de completare a prezentului regulament pentru a garanta că dispozițiile respective se aplică atunci când este relevant în contextul prezentului regulament. Pentru

⁽²⁷⁾ Regulamentul (UE) 2017/821 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 mai 2017 de stabilire a unor obligații de diligență necesară în cadrul lanțului de aprovizionare care revin importatorilor din Uniune de staniu, tantal și tungsten, de minereuri ale acestora și de aur provenind din zone de conflict și din zone cu risc ridicat (JO L 130, 19.5.2017, p. 1).

⁽²⁸⁾ Regulamentul (UE) 2023/1542 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iulie 2023 privind bateriile și deșeurile de baterii, de modificare a Directivei 2008/98/CE și a Regulamentului (UE) 2019/1020 și de abrogare a Directivei 2006/66/CE (JO L 191, 28.7.2023, p. 1).

⁽²⁹⁾ Recomandarea (UE) 2021/2279 a Comisiei din 15 decembrie 2021 privind utilizarea unor metode referitoare la amprenta de mediu pentru măsurarea și comunicarea performanței de mediu pe durata ciclului de viață a produselor și organizațiilor (JO L 471, 30.12.2021, p. 1).

⁽³⁰⁾ Regulamentul (UE) 2019/1020 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind supravegherea pieței și de modificare a Directivei 2004/42/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 765/2008 și (UE) nr. 305/2011 (JO L 169, 25.6.2019, p. 1).

a asigura în continuare utilizarea optimă a cadrelor de reglementare existente, conformitatea produselor care fac obiectul omologării de tip în temeiul Regulamentului (UE) 2018/858 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³¹⁾ sau al Regulamentului (UE) nr. 168/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³²⁾, ar trebui să fie asigurată prin intermediul sistemului existent de omologare de tip.

- (63) În conformitate cu articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³³⁾, Comisia ar trebui să solicite uneia sau mai multor organizații de standardizare europene elaborarea unor standarde europene în sprijinul obiectivelor prezentului regulament.
- (64) Uniunea a încheiat parteneriate strategice privind materiile prime cu țări terțe în vederea punerii în aplicare a Planului de acțiune din 2020 privind materiile prime critice. Pentru a diversifica oferta, ar trebui depuse eforturi în continuare în acest sens. În scopul de a dezvolta și a asigura un cadru coerent pentru încheierea viitoarelor parteneriate strategice, statele membre și Comisia ar trebui, ca parte a interacțiunii lor în cadrul comitetului, să discute, printre altele, cu privire la măsura în care parteneriatele existente îndeplinesc obiectivele preconizate, la stabilirea de priorități pentru țările terțe în ceea ce privește noi parteneriate, la conținutul unor astfel de parteneriate și la coerența acestora cu cooperarea bilaterală a statelor membre cu țările terțe relevante, precum și cu sinergiile potențiale cu respectiva cooperare. Acest lucru ar trebui făcut fără a aduce atingere prerogativelor Consiliului în conformitate cu tratatele. Uniunea ar trebui să construiască parteneriate reciproc avantajoase cu piețele emergente și cu economiile în curs de dezvoltare, în concordanță cu strategia sa „Global Gateway”, care contribuie la diversificarea lanțului său de aprovizionare cu materii prime și adaugă valoare producției din țările respective.
- (65) Proiectele strategice din țările terțe, mai ales acolo unde nu există un parteneriat strategic, pot fi deosebit de riscante pentru investitori și adesea foarte dependente de sprijinul politic din țările terțe. Această problemă poate fi atenuată printr-o mai mare partajare a riscurilor între întreprinderile interesate, care acționează în interesul strategic al Uniunii. Prin urmare, ar trebui să se acorde sprijin și pentru a permite întreprinderilor, inclusiv atunci când acționează în calitate de consorții, fără a aduce atingere aplicării articolului 101 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), să aibă acces la piețele țărilor terțe care nu fac obiectul unui parteneriat strategic sau al unui acord de liber schimb. Un astfel de sprijin ar putea include furnizarea unei rețele de sprijin pentru a le ajuta să stabilească contacte în țara terță relevantă și să adune informații despre condițiile locale și regionale.
- (66) Absența progreselor în direcția atingerii obiectivelor precum și a indicilor de referință privind capacitatea și diversificarea prevăzuți în prezentul regulament ar putea indica necesitatea adoptării unor măsuri suplimentare. Prin urmare, Comisia ar trebui să monitorizeze progresele înregistrate în vederea atingerii acestor obiective și indici de referință.
- (67) Pentru a menține sarcina administrativă a statelor membre la un nivel minim, diferitele obligații de raportare ar trebui simplificate, iar Comisia ar trebui să elaboreze un model care să le permită statelor membre să își îndeplinească obligațiile de raportare privind proiectele, explorarea, monitorizarea sau stocurile strategice în cadrul unui document administrativ unic publicat periodic, care poate avea caracter confidențial sau restricționat.
- (68) Pentru a asigura o cooperare de încredere și constructivă a autorităților competente la nivelul Uniunii și la nivel național, toate părțile implicate în aplicarea prezentului regulament ar trebui să respecte confidențialitatea informațiilor și a datelor obținute în cursul îndeplinirii sarcinilor lor. Comisia și autoritățile naționale competente, funcționarii publici, angajații și alte persoane care lucrează sub supravegherea acestor autorități, precum și funcționarii și angajații altor autorități ale statelor membre nu ar trebui să divulgeze informațiile obținute sau schimbate în temeiul prezentului regulament, în cazul în care aceste informații intră sub incidența obligației de păstrare a secretului profesional. Această obligație ar trebui să se aplice și comitetului. Datele colectate în temeiul prezentului regulament ar trebui să fie prelucrate și stocate într-un mediu securizat.

⁽³¹⁾ Regulamentul (UE) 2018/858 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 privind omologarea și supravegherea pieței autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și ale sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate vehiculelor respective, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 715/2007 și (CE) nr. 595/2009 și de abrogare a Directivei 2007/46/CE (JO L 151, 14.6.2018, p. 1).

⁽³²⁾ Regulamentul (UE) nr. 168/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2013 privind omologarea și supravegherea pieței pentru vehiculele cu două sau trei roți și pentru cvadricicliuri (JO L 60, 2.3.2013, p. 52).

⁽³³⁾ Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind standardizarea europeană, de modificare a Directivelor 89/686/CEE și 93/15/CEE ale Consiliului și a Directivelor 94/9/CE, 94/25/CE, 95/16/CE, 97/23/CE, 98/34/CE, 2004/22/CE, 2007/23/CE, 2009/23/CE și 2009/105/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Deciziei 87/95/CEE a Consiliului și a Deciziei nr. 1673/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 316, 14.11.2012, p. 12).

- (69) Competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește actualizarea listelor de materii prime strategice și critice, stabilirea indicilor de referință pentru capacitatea de reciclare a Uniunii bazată pe materiile prime strategice disponibile în deșeuri, adaptarea elementelor și a dovezilor care trebuie luate în considerare la evaluarea îndeplinirii criteriilor de recunoaștere pentru proiectele strategice, stabilirea cotelor minime pentru neodim, disproziu, praseodim, terbiu, bor, samariu, nichel și cobalt recuperate din deșeurile postconsum care trebuie să fie prezente în magnetul permanent încorporat în anumite produse, stabilirea normelor pentru calcularea și verificarea amprente de mediu a diferitelor materii prime critice și stabilirea clasei de performanță a amprente de mediu pentru diferite materii prime critice. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare⁽³⁴⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (70) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui să fie conferite competențe de executare Comisiei cu privire la următoarele: (a) specificarea modelelor care trebuie utilizate pentru cererile de recunoaștere a proiectelor strategice, rapoartele privind progresele înregistrate legate de proiectele strategice, programele naționale de explorare și raportarea statelor membre cu privire la explorare, monitorizare, stocuri strategice și circularitate; (b) specificarea produselor, componentelor și fluxurilor de deșeuri care pot fi considerate ca având un potențial relevant de valorificare a materiilor prime critice și (c) stabilirea criteriilor și aplicarea acestora pentru recunoașterea sistemelor legate de durabilitatea materiilor prime critice. Respectivele competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁽³⁵⁾.
- (71) Pentru a se asigura respectarea obligațiilor prevăzute în prezentul regulament, statele membre ar trebui să prevadă sancțiuni care să fie impuse întreprinderilor care nu își respectă obligațiile, inclusiv în ceea ce privește pregătirea pentru riscuri, raportarea proiectelor și informațiile privind posibilitățile de reciclare. Prin urmare, este necesar ca statele membre să stabilească în dreptul intern sancțiuni efective, proporționale și cu efect de descurajare în cazul nerespectării prezentului regulament. De asemenea, este necesar ca statele membre să se asigure că promotorii proiectelor au acces, după caz, la un control administrativ sau judiciar în conformitate cu dreptul intern.
- (72) Comisia ar trebui să efectueze o evaluare a prezentului regulament. În temeiul punctului 22 din Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare, evaluarea ar trebui să se bazeze pe cele cinci criterii de eficiență, eficacitate, relevanță, coerență și valoare adăugată la nivelul Uniunii și ar trebui să constituie punctul de pornire al evaluării impactului eventualelor măsuri viitoare. Comisia ar trebui să prezinte Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport privind punerea în aplicare a prezentului regulament și progresele înregistrate în direcția atingerii obiectivelor sale, inclusiv indicii de referință privind capacitatea și diversificarea. De asemenea, pe baza punerii în aplicare a măsurilor legate de transparența amprente de mediu a materiilor prime critice, raportul ar trebui să evalueze oportunitatea stabilirii unor praguri maxime legate de amprenta de mediu. Comisia ar trebui, de asemenea, să evalueze nevoia de a stabili indicii de referință pentru anii 2040 și 2050 și pentru materiile prime strategice individuale, coerența dintre prezentul regulament și dreptul Uniunii în domeniul mediului, în special în ceea ce privește statutul prioritar al proiectelor strategice, impactul sistemului de achiziții în comun instituit în temeiul prezentului regulament asupra concurenței pe piața internă și oportunitatea stabilirii unor măsuri suplimentare de creștere a colectării, sortării și prelucrării deșeurilor, în special a deșeurilor metalice.
- (73) În măsura în care oricare dintre măsurile prevăzute de prezentul regulament constituie ajutor de stat, dispozițiile referitoare la astfel de măsuri nu aduc atingere aplicării articolelor 107 și 108 din TFUE.
- (74) Întrucât obiectivele prezentului regulament, și anume îmbunătățirea funcționării pieței interne prin instituirea unui cadru care să asigure accesul Uniunii la o aprovizionare sigură rezilientă și durabilă cu materii prime critice, inclusiv prin stimularea eficienței și a circularității de-a lungul lanțului valoric, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele acestora, acestea pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor respective,

⁽³⁴⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

⁽³⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL 1
DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect și obiective

- (1) Obiectivul general al prezentului regulament este de a îmbunătăți funcționarea pieței interne prin instituirea unui cadru care să asigure accesul Uniunii la o aprovizionare sigură, rezilientă și durabilă cu materii prime critice, inclusiv prin stimularea eficienței și circularității de-a lungul lanțului valoric.
- (2) Pentru a atinge obiectivul general menționat la alineatul (1), prezentul regulament stabilește măsuri care vizează:
- (a) reducerea riscului de perturbări ale aprovizionării legate de materiile prime critice care ar putea denatura concurența și fragmenta piața internă, în special prin identificarea și sprijinirea proiectelor strategice care contribuie la reducerea dependențelor și la diversificarea importurilor și prin depunerea de eforturi de stimulare a progresului tehnologic și a utilizării eficiente a resurselor pentru a modera creșterea preconizată a consumului de materii prime critice la nivelul Uniunii;
 - (b) îmbunătățirea capacității Uniunii de a monitoriza și de a atenua riscul în materie de aprovizionare cu materii prime critice;
 - (c) asigurarea liberei circulații a materiilor prime critice și a produselor care conțin materii prime critice introduse pe piața Uniunii, garantând în același timp un nivel ridicat de protecție a mediului și de durabilitate, inclusiv prin îmbunătățirea circularității acestora;

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „materie primă” înseamnă o substanță în stare prelucrată sau neprelucrată utilizată ca materie primă pentru fabricarea de produse intermediare sau finite, cu excepția substanțelor utilizate preponderent ca produse alimentare, hrană pentru animale sau combustibil;
2. „lanț valoric al materiilor prime” înseamnă toate activitățile și procesele implicate în explorarea, extracția, prelucrarea și reciclarea materiilor prime;
3. „explorare” înseamnă toate activitățile care vizează identificarea și stabilirea proprietăților ocurențelor de minerale;
4. „extracție” înseamnă extracția de minereuri, minerale și produse vegetale din sursa lor inițială ca produs principal sau produs secundar, inclusiv dintr-o ocurență de minerale în subteran, dintr-o ocurență de minerale în mediul subacvatic și în apă și dintr-o ocurență de minerale în apa geotermală și în arbori;
5. „capacitate de extracție a Uniunii” înseamnă un agregat al volumelor maxime anuale ale producției provenind din operațiunile de extracție a minereurilor, mineralelor, produselor vegetale și concentratelor care conțin materii prime strategice, inclusiv operațiunile de prelucrare care se desfășoară, de regulă, la locul de extracție sau în apropierea acestuia, și care se află în Uniune;
6. „ocurențe de minerale” înseamnă orice mineral individual sau combinație de minerale care se găsesc într-o masă sau într-un zăcământ cu interes economic potențial;
7. „rezerve” înseamnă toate ocurențele de minerale a căror extracție este viabilă din punct de vedere economic într-un anumit context de piață;
8. „prelucrare” înseamnă toate procesele fizice, chimice și biologice implicate în transformarea unei materii prime din minereuri, minerale, produse vegetale sau deșeuri în metale pure, aliaje sau alte forme utilizabile din punct de vedere economic, inclusiv îmbogățirea, separarea, topirea și rafinarea, cu excepția prelucrării metalelor și a transformării ulterioare în bunuri intermediare și finale;
9. „capacitate de prelucrare a Uniunii” înseamnă agregatul volumelor maxime al producției anuale provenind din operațiunile de prelucrare a materiilor prime strategice, cu excepția operațiunilor care se desfășoară, de regulă, la locul de extracție sau în apropierea acestuia, și care se află în Uniune;

10. „reciclare” înseamnă reciclare astfel cum este definită la articolul 3 punctul 17 din Directiva 2008/98/CE;
11. „capacitate de reciclare a Uniunii” înseamnă agregatul volumului maxim al producției anuale provenind din operațiunile de reciclare a materiilor prime strategice, după reprelucrare, inclusiv sortarea și tratarea preliminară a deșeurilor și prelucrarea acestora în materii prime secundare, care se află în Uniune;
12. „consum anual de materii prime strategice” înseamnă agregatul cantității de materii prime strategice consumate de întreprinderile stabilite în Uniune în formă prelucrată, cu excepția materiilor prime strategice încorporate în produsele intermediare sau finite introduse pe piața Uniunii;
13. „risc în materie de aprovizionare” înseamnă riscul în materie de aprovizionare calculat în conformitate cu anexa II secțiunea 2;
14. „proiect privind materiile prime critice” înseamnă orice instalație planificată sau orice extindere sau reafectare semnificativă planificată a unei instalații existente în cadrul căreia se desfășoară activități în domeniul extracției, prelucrării sau reciclării materiilor prime critice;
15. „achizitor” înseamnă o întreprindere care a încheiat un acord de preluare cu un promotor de proiect;
16. „acord de preluare” înseamnă orice acord contractual încheiat între o întreprindere și un promotor de proiect care conține fie un angajament din partea întreprinderii de a achiziționa o cotă din materiile prime produse de un anumit proiect privind materiile prime într-o anumită perioadă de timp, fie un angajament din partea promotorului proiectului de a oferi întreprinderii opțiunea de a acționa în acest sens;
17. „promotor de proiect” înseamnă orice întreprindere sau consorțiu de întreprinderi care dezvoltă un proiect privind materiile prime;
18. „procedură de autorizare” înseamnă un proces care acoperă toate autorizațiile relevante pentru realizarea și exploatarea unui proiect privind materiile prime critice, inclusiv autorizațiile de construcție, privind regimul chimic și de conectare la rețea, precum și evaluările și autorizațiile de mediu, în cazul în care acestea sunt necesare, și care cuprinde toate cererile și procedurile, de la confirmarea faptului că cererea este completă până la notificarea deciziei exhaustive privind rezultatul procedurii de către ghișeul unic în cauză;
19. „decizie exhaustivă” înseamnă decizia sau ansamblul deciziilor luate de autoritățile statelor membre prin care se stabilește dacă un promotor de proiect este autorizat să implementeze un proiect privind materiile prime critice, fără a aduce atingere niciunei decizii luate în contextul unei căi de atac;
20. „program național” înseamnă un program național sau un set compilat de programe, care acoperă întregul teritoriu, pregătit și adoptat de autoritățile naționale sau regionale relevante;
21. „explorare generală” înseamnă explorarea la nivel național sau regional, fără a include explorarea țintită;
22. „explorare țintită” înseamnă investigarea detaliată a unei ocurențe de minerale individuale;
23. „hartă predictivă” înseamnă o hartă care indică zonele ce ar putea conține ocurențe de minerale ale unei materii prime date;
24. „întrerupere a aprovizionării” înseamnă scăderea semnificativă și neașteptată a disponibilității unei materii prime sau creșterea semnificativă a prețului unei materii prime, care depășește volatilitatea normală a prețurilor pieței;
25. „lanț de aprovizionare cu materii prime” înseamnă toate activitățile și procesele lanțului valoric al materiilor prime până în punctul în care o materie primă este utilizată ca materie primă pentru fabricarea de produse intermediare sau finite;
26. „strategii de atenuare” înseamnă politicile elaborate de un operator economic pentru a limita probabilitatea unei întreruperi a aprovizionării lanțului său de aprovizionare cu materii prime sau pentru a atenua daunele cauzate activității sale economice de o astfel de perturbare a aprovizionării;
27. „principalii operatori de pe piață” înseamnă întreprinderile din lanțul de aprovizionare cu materii prime critice al Uniunii și întreprinderi din aval care consumă materii prime critice, a căror funcționare fiabilă este esențială pentru aprovizionarea cu materii prime critice;
28. „stoc strategic” înseamnă o cantitate dintr-o anumită materie primă, sub orice formă, depozitată de un operator public sau privat în vederea eliberării acesteia în cazul unei întreruperi a aprovizionării;
29. „întreprindere mare” înseamnă o întreprindere care are, în medie, peste 500 de angajați și o cifră de afaceri netă la nivel mondial de peste 150 de milioane EUR în ultimul exercițiu financiar pentru care au fost întocmite situații financiare anuale;

30. „tehnologii strategice” înseamnă tehnologiile-cheie esențiale pentru dubla tranziție verde și digitală, precum și pentru aplicațiile din domeniul apărării și al industriei aerospațiale;
31. „consiliu de administrație” înseamnă organul administrativ sau de supraveghere responsabil cu supravegherea conducerii executive a întreprinderii sau, dacă nu există un astfel de organism, persoana sau persoanele care îndeplinesc funcții echivalente;
32. „deșeuri” înseamnă deșeuri astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 1 din Directiva 2008/98/CE;
33. „colectare” înseamnă colectare astfel cum este definită la articolul 3 punctul 10 din Directiva 2008/98/CE;
34. „tratare” înseamnă tratare astfel cum este definită la articolul 3 punctul 14 din Directiva 2008/98/CE;
35. „valorificare” înseamnă valorificare astfel cum este definită la articolul 3 punctul 15 din Directiva 2008/98/CE;
36. „reutilizare” înseamnă reutilizare astfel cum este definită la articolul 3 punctul 13 din Directiva 2008/98/CE;
37. „deșeuri extractive” înseamnă deșeuri extractive în sensul articolului 2 alineatul (1) din Directiva 2006/21/CE;
38. „instalație de gestionare a deșeurilor extractive” înseamnă o instalație de gestionare a deșeurilor astfel cum este definită la articolul 3 punctul 15 din Directiva 2006/21/CE;
39. „evaluare economică preliminară” înseamnă o evaluare inițială, conceptuală a viabilității economice potențiale a unui proiect pentru valorificarea materiilor prime critice din deșeurile extractive;
40. „dispozitiv de imagistică prin rezonanță magnetică” înseamnă un dispozitiv medical neinvaziv care utilizează câmpuri magnetice pentru a capta imagini anatomice sau orice alt dispozitiv care utilizează câmpuri magnetice pentru a capta imagini din interiorul obiectului;
41. „generator de energie eoliană” înseamnă partea unei turbine eoliene onshore sau offshore care convertește energia mecanică a rotorului în energie electrică;
42. „robot industrial” înseamnă un manipulator multifuncțional și reprogramabil, controlat în mod automat, programabil în trei sau mai multe axe, care poate fi fix sau mobil pentru a fi utilizat în aplicații industriale automatizate;
43. „autovehicul” înseamnă orice vehicul omologat de tip din categoriile M sau N astfel cum sunt prevăzute la articolul 4 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) 2018/858;
44. „mijloc de transport ușor” înseamnă orice vehicul cu roți ușor care poate fi acționat numai de motorul electric sau de o combinație de motor și de propulsie umană, inclusiv trotinete electrice, biciclete electrice și vehicule omologate de tip din categoria L astfel cum este prevăzută la articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 168/2013;
45. „generator de răcire” înseamnă partea unui sistem de răcire care generează o diferență de temperatură care permite extragerea căldurii din spațiul sau procesul de răcire, utilizând un ciclu electric de compresie a vaporilor;
46. „pompă de căldură” înseamnă parte a unui sistem de încălzire care generează o diferență de temperatură ce permite alimentarea cu căldură a spațiului sau a procesului de încălzit, utilizând un ciclu electric de compresie de vapor;
47. „motor electric” înseamnă un dispozitiv care convertește puterea electrică de intrare în putere mecanică de ieșire sub formă de mișcare de rotație cu o turație și un cuplu care depind de factori precum frecvența tensiunii de alimentare și numărul de poli ai motorului, și cu o putere nominală utilă mai mare sau egală cu 0,12 kW;
48. „mașină de spălat rufe automată” înseamnă o mașină de spălat rufe în cazul căreia încărcătura este tratată integral de mașina de spălat rufe, fără a fi necesară intervenția utilizatorului în niciun moment pe durata programului;
49. „uscător de rufe cu tambur” înseamnă un aparat în care produsele textile sunt uscate prin învârtire într-un tambur rotativ prin care trece un flux de aer cald;
50. „cuptor cu microunde” înseamnă orice aparat destinat a fi utilizat pentru încălzirea alimentelor utilizând energie electromagnetică;
51. „aspirator” înseamnă un aparat care îndepărtează murdăria de pe o suprafață care trebuie curățată prin intermediul unui flux de aer creat de o subpresiune formată în interiorul unității;
52. „mașină de spălat vase” înseamnă o mașină care spală și clătește vesela;

53. „magnet permanent” înseamnă un magnet care își păstrează magnetismul după ce a fost îndepărtat de un câmp magnetic extern;
54. „suport de date” înseamnă un simbol al unui cod de bare liniar, un simbol bidimensional sau un alt mediu de captare automată a datelor de identificare care poate fi citit de un dispozitiv;
55. „identificator unic de produs” înseamnă un șir unic de caractere pentru identificarea produselor;
56. „înveliș protector al magneților” înseamnă un strat de material utilizat în general pentru protecția magneților împotriva coroziunii;
57. „îndepărtare” înseamnă manipularea manuală, mecanică, chimică, termică sau metalurgică, astfel încât componentele sau materialele vizate sunt identificabile ca fiind un flux de ieșire separat sau o parte dintr-un flux de ieșire;
58. „reciclator” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care efectuează operațiuni de reciclare într-o instalație autorizată;
59. „punere la dispoziție pe piață” înseamnă orice furnizare a unui produs pentru distribuție, consum sau utilizare pe piața Uniunii în cursul unei activități comerciale, contra cost sau gratuit;
60. „tip de materie primă critică” înseamnă o materie primă critică introdusă pe piață care se diferențiază prin stadiul său de prelucrare, compoziția chimică, originea sa geografică sau metodele de producție utilizate;
61. „introducere pe piață” înseamnă punere la dispoziție pentru prima oară a unui produs pe piața Uniunii;
62. „evaluare a conformității” înseamnă procesul prin care se demonstrează dacă cerințele prevăzute la articolele 28, 29 sau 31 au fost sau nu îndeplinite;
63. „parteneriat strategic” înseamnă un angajament între Uniune și o țară terță, sau o țară sau un teritoriu de peste mări de a intensifica cooperarea în ceea ce privește lanțul valoric al materiilor prime, care este stabilit printr-un instrument fără caracter juridic obligatoriu care prevede acțiuni de interes reciproc, care favorizează rezultate benefice atât pentru Uniune, cât și pentru țara terță relevantă sau pentru țărilor sau teritoriile de peste mări;
64. „guvernanță multipartită” înseamnă un rol formal, semnificativ și substanțial jucat de diverse tipuri de părți interesate, incluzând cel puțin societatea civilă, în procesul decizional corespunzător sistemului de certificare, atestat printr-un mandat, atribuirea de funcții sau alte elemente doveditoare, care confirmă sau sprijină participarea reprezentanților multipartiti ai respectivului sistem de certificare.

CAPITOLUL 2

MATERII PRIME STRATEGICE ȘI CRITICE

Articolul 3

Lista materiilor prime strategice

(1) Materiile prime, inclusiv sub formă neprelucrată, aflate în orice etapă a prelucrării sau care sunt un produs secundar al altor procese de extracție, de prelucrare sau de reciclare, enumerate în anexa I secțiunea 1, sunt considerate materii prime strategice.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 38 pentru a modifica anexa I secțiunea 1 în vederea actualizării listei materiilor prime strategice.

O listă actualizată a materiilor prime strategice cuprinde, dintre materiile prime evaluate, materiile prime care înregistrează cele mai mari punctaje în ceea ce privește importanța strategică, creșterea preconizată a cererii și dificultatea creșterii producției. Importanța strategică, creșterea preconizată a cererii și dificultatea creșterii producției se stabilesc în conformitate cu anexa I secțiunea 2.

(3) Comisia revizuieste și, dacă este necesar, actualizează lista materiilor prime strategice până la 24 mai 2027 și, ulterior, o dată la trei ani.

Pe lângă revizuirile regulate, Comisia revizuieste și, după caz, actualizează lista materiilor prime strategice în orice moment la cererea Comitetului european pentru materii prime critice (denumit în continuare „comitetul”) instituit prin articolul 35, pe baza monitorizării și a testelor de rezistență efectuate în conformitate cu prezentul regulament.

Ca parte a primei actualizări a listei materiilor prime strategice în temeiul primului paragraf, Comisia evaluează în special dacă, pe baza evaluării sale în temeiul alineatului (2) din prezentul articol și al anexei I secțiunea 2, grafitul sintetic ar trebui să rămână pe lista materiilor prime strategice.

Articolul 4

Lista materiilor prime critice

(1) Materiile prime, inclusiv sub formă neprelucrată, aflate în orice etapă a prelucrării sau care sunt un produs secundar al altor procese de extracție, de prelucrare sau de reciclare, enumerate în anexa II secțiunea 1, sunt considerate a fi materii prime critice.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 38 pentru a modifica anexa II secțiunea 1, în vederea actualizării listei materiilor prime critice.

O listă actualizată a materiilor prime critice include materiile prime strategice enumerate în anexa I secțiunea 1, precum și orice altă materie primă care atinge sau depășește pragul 1 pentru riscul în materie de aprovizionare și 2,8 pentru importanța economică. Importanța economică și riscul în materie de aprovizionare se calculează în conformitate cu anexa II secțiunea 2.

(3) Până la 24 mai 2027 și, ulterior, cel puțin o dată la 3 ani, Comisia revizuieste și, dacă este necesar, actualizează lista materiilor prime critice în conformitate cu alineatul (2).

CAPITOLUL 3

CONSOLIDAREA LANȚULUI VALORIC AL MATERIILOR PRIME DIN UNIUNE

SECȚIUNEA 1

Indicii de referință

Articolul 5

Indicii de referință

(1) Comisia și statele membre consolidează diferitele etape ale lanțului valoric al materiilor prime strategice prin măsurile prevăzute în prezentul capitol pentru:

(a) a se asigura că, până în 2030, capacitățile Uniunii pentru fiecare materie primă strategică cresc în mod semnificativ, astfel încât, în ansamblu, capacitatea Uniunii să se apropie sau să atingă următorii indici de referință:

(i) capacitatea de extracție a Uniunii să permită extragerea minereurilor, a mineralelor sau a concentratelor necesare pentru a produce cel puțin 10 % din consumul anual de materii prime strategice al Uniunii, în măsura posibilului, având în vedere rezervele Uniunii;

(ii) capacitatea de prelucrare a Uniunii, inclusiv pentru toate etapele intermediare de prelucrare, să permită producerea a cel puțin 40 % din consumul anual de materii prime strategice al Uniunii;

(iii) capacitatea de reciclare a Uniunii, inclusiv pentru toate etapele intermediare de reciclare, să permită producerea a cel puțin 25 % din consumul anual de materii prime strategice al Uniunii și să permită reciclarea unor cantități din ce în ce mai mari pentru fiecare materie primă strategică din deșeuri.

(b) a diversifica importurile Uniunii de materii prime strategice pentru a se asigura că, până în 2030, consumul anual al Uniunii în raport cu fiecare materie primă strategică în orice etapă relevantă a prelucrării se poate baza pe importuri din mai multe țări terțe sau din țări sau teritorii de peste mări (TTPM) și că nicio țară terță nu asigură mai mult de 65 % din consumul anual al Uniunii de o astfel de materie primă strategică.

(2) Comisia și statele membre depun eforturi pentru a stimula progresul tehnologic și utilizarea eficientă a resurselor cu scopul de a modera creșterea preconizată a consumului de materii prime critice în Uniune, astfel încât să rămână sub proiecția de referință menționată la articolul 44 alineatul (1) prin intermediul măsurilor relevante prevăzute în prezenta secțiune și în secțiunea 1 din capitolul 5.

(3) Până la 1 ianuarie 2027, Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 38 pentru a completa prezentul regulament, stabilind indici de referință ai Uniunii pentru capacitatea de reciclare, exprimați ca procent din materiile prime strategice disponibile în fluxurile de deșeuri relevante.

Actele delegate adoptate în temeiul primului paragraf precizează fluxurile de deșeuri și materiile prime strategice din cadrul acestora pentru care sunt disponibile suficiente informații privind volumele relevante de deșeuri și conținutul lor strategic de materii prime, pe baza cerințelor de raportare prevăzute în Regulamentul (UE) 2023/1542, Directiva 2000/53/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁶⁾, Directiva 2008/98/CE, și Directiva 2012/19/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁷⁾, pentru a permite estimarea capacității de reciclare a Uniunii ca procent din materiile prime strategice conținute în fluxurile de deșeuri relevante.

Actele delegate adoptate în temeiul primului paragraf stabilesc și un indice de referință al Uniunii pentru capacitatea de reciclare pe baza capacității de reciclare pentru fiecare materie primă strategică din fluxurile de deșeuri relevante identificate în temeiul celui de-al doilea paragraf.

Comisia definește indicele de referință pentru capacitatea de reciclare menționat la al treilea paragraf pe baza următoarelor elemente:

- (a) capacitatea actuală de reciclare a Uniunii, exprimată ca pondere din materiile prime strategice disponibile în fluxurile de deșeuri relevante;
- (b) măsura în care materiile prime strategice pot fi valorificate din aceste fluxuri de deșeuri, ținând seama de fezabilitatea tehnologică și economică;
- (c) alte obiective stabilite în alte acte juridice ale Uniunii, relevante pentru valorificarea materiilor prime strategice din deșeuri.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 38 pentru a modifica prezentul regulament prin actualizarea actelor delegate adoptate în temeiul primului paragraf de la prezentul alineat în cazul în care, în urma evaluării menționate la articolul 48 alineatul (2), devin disponibile informații despre volumele relevante de deșeuri și conținutul strategic de materii prime al altor fluxuri de deșeuri.

SECȚIUNEA 2

Proiecte strategice

Articolul 6

Criterii de recunoaștere a proiectelor strategice

(1) În urma unei cereri din partea promotorului de proiect și în conformitate cu procedura stabilită la articolul 7, Comisia recunoaște ca proiecte strategice acele proiecte privind materiile prime care îndeplinesc următoarele criterii:

- (a) proiectul aduce o contribuție semnificativă la securitatea aprovizionării Uniunii cu materii prime strategice;
- (b) proiectul este sau va deveni fezabil din punct de vedere tehnic într-un interval de timp rezonabil, iar volumul de producție preconizat al proiectului poate fi estimat cu un nivel suficient de încredere;
- (c) proiectul ar urma să fie implementat în mod durabil, în special în ceea ce privește monitorizarea, prevenirea și reducerea la minimum a impactului asupra mediului, prevenirea și reducerea la minimum a impactului negativ asupra societății prin utilizarea unor practici responsabile din punct de vedere social, inclusiv respectarea drepturilor omului, a drepturilor populațiilor indigene și a drepturilor lucrătorilor, în special în cazul relocării involuntare, potențialul de creare de locuri de muncă de calitate și implicarea semnificativă a comunităților locale și a partenerilor sociali relevanți, precum și utilizarea unor practici comerciale transparente cu politici de conformitate adecvate pentru a preveni și a reduce la minimum riscurile de efecte negative asupra bunei funcționări a administrației publice, inclusiv corupția și darea sau luarea de mită;
- (d) în cazul proiectelor din Uniune, stabilirea, funcționarea sau producția rezultată în urma proiectului ar avea beneficii transfrontaliere în afara statului membru în cauză, inclusiv pentru sectoarele din aval;
- (e) în cazul proiectelor din țări terțe care sunt piețe emergente sau economii în curs de dezvoltare, proiectul ar fi reciproc avantajos pentru Uniune și pentru țara terță în cauză, prin creșterea valorii adăugate în țara terță respectivă.

(2) Îndeplinirea criteriilor de recunoaștere prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol este evaluată de Comisie în conformitate cu elementele și dovezile prevăzute în anexa III.

⁽³⁶⁾ Directiva 2000/53/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 septembrie 2000 privind vehiculele scoase din uz (JO L 269, 21.10.2000, p. 34).

⁽³⁷⁾ Directiva 2012/19/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE) (JO L 197, 24.7.2012, p. 38).

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 38 pentru a modifica anexa III în vederea adaptării la progresul tehnic și științific a elementelor și dovezilor care trebuie luate în considerare la evaluarea îndeplinirii criteriilor de recunoaștere prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol sau pentru a ține seama de modificările aduse instrumentelor internaționale enumerate la punctul 5 din anexa III, sau de adoptarea unor instrumente internaționale suplimentare relevante pentru îndeplinirea criteriului menționat la alineatul (1) litera (c) din prezentul articol.

(3) Recunoașterea unui proiect ca proiect strategic în temeiul prezentului articol nu afectează cerințele aplicabile proiectului sau promotorului de proiect relevant în temeiul dreptului Uniunii, al dreptului intern sau al dreptului internațional.

Articolul 7

Cerere și recunoaștere

(1) Cererile de recunoaștere a unui proiect privind materiile prime critice ca proiect strategic sunt prezentate Comisiei de către promotorul proiectului. Cererea include:

- (a) dovezi relevante referitoare la îndeplinirea criteriilor prevăzute la articolul 6 alineatul (1);
- (b) o clasificare a proiectului în conformitate cu Clasificarea-cadru a resurselor elaborată de Organizația Națiunilor Unite, susținută de dovezi adecvate;
- (c) un calendar pentru implementarea proiectului, inclusiv o prezentare generală a autorizațiilor necesare pentru proiect și stadiul procedurii de autorizare corespunzătoare;
- (d) un plan care să conțină măsuri de facilitare a acceptării de către public, inclusiv, după caz, măsuri de facilitare a implicării semnificative și a participării active a comunităților afectate, stabilirea unor canale de comunicare recurente cu comunitățile locale, cu organizațiile locale, inclusiv cu partenerii sociali și cu autoritățile relevante și punerea în aplicare a unor campanii de sensibilizare și de informare și instituirea unor mecanisme potențiale de atenuare și compensare;
- (e) informații privind controlul asupra întreprinderilor implicate în proiect, astfel cum sunt definite în articolul 3 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului ⁽³⁸⁾ și, în cazul în care sunt implicate mai multe întreprinderi, informații privind implicarea relativă în proiect a fiecărei întreprinderi;
- (f) un plan de afaceri care evaluează viabilitatea financiară a proiectului;
- (g) o estimare a potențialului proiectului de creare de locuri de muncă de calitate și a nevoilor proiectului în ceea ce privește forța de muncă calificată și un plan de lucru pentru a sprijini perfecționarea și recalificarea și promovarea unei reprezentări incluzive a forței de muncă;
- (h) pentru proiectele din țări terțe sau din TTPM care presupun activități extractive, starea ecologică a siturilor afectate după finalul exploatarei, în vederea restabilirii stării ecologice anterioare, ținând cont de fezabilitatea tehnică și economică;
- (i) pentru proiectele legate exclusiv de prelucrare sau reciclare situate în zone protejate în temeiul Directivei 92/43/CEE sau al Directivei 2009/147/CE, o descriere a amplasamentelor alternative adecvate din punct de vedere tehnic, evaluate de promotorul proiectului, și a motivului pentru care aceste locații nu sunt considerate locații adecvate pentru proiect;
- (j) pentru proiectele care au potențialul de a afecta populațiile indigene, un plan care să conțină măsuri dedicate unei consultări semnificative a populațiilor indigene afectate privind prevenirea și reducerea la minimum a impactului negativ asupra drepturilor populațiilor indigene și, după caz, compensarea echitabilă a populațiilor respective, precum și măsuri de abordare a rezultatelor consultării.

În cazul în care legislația națională a țării al cărei teritoriu este vizat de un proiect conține dispoziții privind consultarea menționată la litera (j) de la primul paragraf și cu condiția ca o astfel de consultare să acopere toate obiectivele stabilite la respectivul punct, planul poate fi adaptat în consecință.

(2) Până la 24 noiembrie 2024, Comisia adoptă un act de punere în aplicare de stabilire a unui model unic care să fie utilizat de promotorii de proiecte pentru cererile menționate la alineatul (1) din prezentul articol. Modelul unic poate indica modul în care sunt exprimate informațiile menționate la alineatul (1) din prezentul articol. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura consultativă menționată la articolul 39 alineatul (2).

Amploarea documentației necesare pentru completarea modelului unic menționat la primul paragraf trebuie să fie rezonabilă.

⁽³⁸⁾ Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi [Regulamentul (CE) privind concentrările economice] (JO L 24, 29.1.2004, p. 1).

(3) Comisia evaluează candidaturile menționate la alineatul (1) prin intermediul unei proceduri deschise cu date-limită regulate.

Prima dată-limită de acest fel trebuie să fie cel târziu la 24 august 2024. Comisia stabilește date-limită cel puțin de patru ori pe an.

(4) Comisia informează solicitanții în termen de 30 de zile de la data-limită aplicabilă dacă consideră că informațiile furnizate în cerere sunt complete. În cazul în care cererea este incompletă, Comisia poate cere solicitantului să prezinte informațiile suplimentare necesare pentru completarea cererii fără întârzieri nejustificate, precizând ce informații suplimentare sunt necesare.

(5) Comisia informează comitetul cu privire la toate cererile care sunt considerate complete în conformitate cu alineatul (4).

(6) Comitetul se întrunește la intervale regulate, în conformitate cu articolul 36 alineatul (6), pentru a dezbate și emite, pe baza unui proces echitabil și transparent, un avis privind măsura în care proiectele propuse îndeplinesc criteriile prevăzute la articolul 6 alineatul (1).

Comisia prezintă comitetului o evaluare privind măsura în care proiectele propuse îndeplinesc criteriile prevăzute la articolul 6 alineatul (1), înaintea reuniunilor menționate la primul paragraf de la prezentul alineat.

(7) Comisia transmite cererea completă statului membru, statului terț sau TTPM al cărui teritoriu este vizat de proiectul propus în cauză.

(8) Pe baza unei obiecții formulate de statul membru al cărui teritoriu este vizat de un proiect propus, proiectul nu este luat în considerare ca fiind proiect strategic. Statul membru vizat își motivează obiecția în cursul dezbaterilor menționate la alineatul (6).

În cazul proiectelor strategice din țări terțe sau din TTPM, Comisia transmite cererea primită țării terțe sau TTPM al cărei teritoriu este vizat de proiectul propus. Comisia nu aprobă cererea înainte de a primi aprobarea explicită a țării terțe în cauză.

(9) Comisia, ținând seama de avizul comitetului menționat la alineatul (6), adoptă decizia privind recunoașterea proiectului ca proiect strategic în termen de 90 de zile de la recunoașterea caracterului complet al cererii în conformitate cu alineatul (4) și notifică solicitantul în acest sens.

Decizia Comisiei este motivată. Comisia prezintă decizia sa comitetului și statului membru sau țării terțe al cărei teritoriu este vizat de proiect.

(10) În cazuri excepționale, atunci când natura, complexitatea sau dimensiunea unei cereri impun acest lucru sau în cazul în care numărul de cereri primite înainte de o anumită dată-limită este prea mare pentru a permite prelucrarea cererilor în termenul menționat la alineatul (9), Comisia poate, de la caz la caz și cel târziu cu 20 de zile înainte de expirarea termenului menționat la alineatul (9), să prelungească termenul respectiv cu maximum 90 de zile. În acest caz, Comisia informează promotorul proiectului în scris cu privire la motivele care justifică prelungirea și la termenul pentru luarea deciziei.

(11) În cazul în care Comisia constată că un proiect strategic nu mai îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 6 alineatul (1) sau în cazul în care recunoașterea acestuia s-a bazat pe o cerere care conținea informații care sunt incorecte în așa măsură, încât afectează conformitatea lui cu criteriile de la articolul 6 alineatul (1), poate, ținând seama de avizul comitetului, retrage recunoașterea unui proiect ca proiect strategic.

Înainte de a adopta o decizie de retragere a recunoașterii, Comisia comunică promotorului proiectului motivele care au stat la baza deciziei sale, promotorul proiectului i se oferă posibilitatea de a răspunde, iar Comisia analizează răspunsul promotorului proiectului.

(12) Proiectele care nu mai sunt recunoscute ca proiecte strategice își pierd toate drepturile legate de statutul respectiv în temeiul prezentului regulament.

(13) Proiectelor strategice care nu mai îndeplinesc criteriile prevăzute la articolul 6 alineatul (1) doar din cauza unei actualizări a anexei I li se permite să își mențină statutul de proiect strategic timp de 3 ani de la data actualizării respective.

Articolul 8

Obligațiile de raportare și informare pentru proiectele strategice

(1) La fiecare doi ani de la data recunoașterii ca proiect strategic, promotorul proiectului prezintă Comisiei un raport care conține informații privind cel puțin următoarele aspecte:

(a) progresele înregistrate în ceea ce privește implementarea proiectului strategic, în special cu referire la procedura de autorizare;

- (b) dacă este cazul, motivele întârzierilor comparativ cu calendarul menționat la articolul 7 alineatul (1) litera (c) și un plan de recuperare a acestor întârzieri;
- (c) progresele înregistrate în finanțarea proiectului strategic, inclusiv informații privind sprijinul financiar public.

Comisia transmite comitetului o copie a raportului menționat la primul paragraf de la prezentul alineat pentru a înlesni discuțiile menționate la articolul 36 alineatul (7) litera (c).

(2) În cazul în care acest lucru este necesar, Comisia poate solicita informații suplimentare din partea promotorilor de proiecte care sunt relevante pentru implementarea proiectului strategic, în cazul în care acest lucru este necesar pentru a verifica dacă criteriile prevăzute la articolul 6 alineatul (1) sunt îndeplinite în continuare.

(3) Promotorul proiectului notifică Comisiei:

- (a) modificări ale proiectului strategic care afectează îndeplinirea de către acesta a criteriilor stabilite la articolul 6 alineatul (1);
- (b) modificări de durată ale controlului asupra întreprinderilor implicate în proiectul strategic, comparativ cu informațiile menționate la articolul 7 alineatul (1) litera (e).

(4) Comisia poate să adopte acte de punere în aplicare de stabilire a unui model unic care să fie utilizat de promotorii de proiecte pentru a furniza toate informațiile necesare pentru rapoartele menționate la alineatul (1) din prezentul articol. Modelul unic poate indica modul în care urmează să fie exprimate informațiile menționate la alineatul (1) din prezentul articol. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 39 alineatul (2).

Amploarea documentației necesare pentru completarea modelului unic menționat la primul paragraf trebuie să fie rezonabilă.

(5) Promotorul proiectului creează și actualizează periodic site-ul întreprinderii sau un site web dedicat proiectului, conținând informații relevante pentru populația locală și pentru a stimula acceptarea de către public a proiectului strategic, incluzând cel puțin informații privind impactul și beneficiile în sectoarele mediului, social și economic asociate proiectului strategic. Partea relevantă a site-ului web al întreprinderii sau a site-ului dedicat proiectului este accesibilă publicului în mod gratuit și nu necesită furnizarea de informații cu caracter personal (site-ul web cu acces gratuit). Site-ul web este disponibil într-una sau mai multe limbi ușor de înțeles de către populația locală.

SECȚIUNEA 3

Procedura de autorizare

Articolul 9

Ghișeul unic

(1) Până la 24 februarie 2025, statele membre înființează sau desemnează una sau mai multe autorități drept ghișee unice. Atunci când un stat membru înființează sau desemnează mai multe ghișee unice, acesta se asigură că există un singur astfel de ghișeu unic pentru fiecare nivel administrativ relevant și etapă a lanțului valoric al materiilor prime critice.

(2) Atunci când un stat membru înființează sau desemnează mai multe ghișee unice în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol, respectivul stat membru pune la dispoziție un site simplu și accesibil, pe care toate ghișeele unice și adresele și mijloacele electronice de comunicare ale acestora sunt enumerate și clasificate în mod clar în funcție de nivelul administrativ relevant și de etapa lanțului valoric al materiilor prime critice. Site-ul web poate conține, de asemenea, conținut furnizat în temeiul articolului 18.

(3) Ghișeele unice înființate sau desemnate în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol (ghișee unice) sunt responsabile de facilitarea și coordonarea procesului de acordare a autorizațiilor pentru proiectele privind materiile prime critice și de furnizarea de informații cu privire la elementele menționate la articolul 18, inclusiv informații privind momentul în care o cerere este considerată completă în conformitate cu articolul 11 alineatul (6). Ele coordonează și facilitează prezentarea tuturor documentelor și informațiilor relevante.

(4) Ghișeul unic în cauză este singurul punct de contact pentru promotorul proiectului și îl ajută pe promotorul proiectului să înțeleagă toate chestiunile administrative relevante pentru procedura de autorizare.

(5) Promotorii proiectelor privind materiile prime critice au posibilitatea de a contacta unitatea administrativă relevantă din cadrul ghișeului unic responsabil cu îndeplinirea sarcinilor stabilite în prezentul articol. În cazul în care unitatea administrativă relevantă se schimbă, aceasta continuă să își îndeplinească responsabilitățile prevăzute la prezentul alineat până când promotorul proiectului este notificat cu privire la această modificare.

- (6) Promotorilor de proiecte li se permite să depună toate documentele relevante pentru procesul de autorizare în format electronic.
- (7) Statele membre se asigură că sunt luate în considerare toate studiile valabile efectuate, sau permisele sau autorizațiile eliberate pentru un anumit proiect privind materiile prime critice și că nu este necesară duplicarea studiilor, permiselor sau autorizațiilor, cu excepția cazului în care dreptul Uniunii sau dreptul intern prevede altfel.
- (8) Statele membre se asigură că solicitanții au acces cu ușurință la informații și la proceduri de soluționare a litigiilor referitoare la procedura de autorizare pentru proiectele privind materiile prime critice, inclusiv, după caz, la mecanismele de soluționare alternativă a litigiilor.
- (9) Statele membre se asigură că ghișeele unice dispun de personal calificat suficient și de resurse financiare, tehnice și tehnologice necesare suficiente în scopul îndeplinirii cu eficacitate a sarcinilor care le revin în temeiul prezentului regulament.

Articolul 10

Statutul prioritar al proiectelor strategice

- (1) Se consideră că proiectele strategice contribuie la securitatea aprovizionării cu materii prime strategice în Uniune.
- (2) În ceea ce privește efectele asupra mediului sau obligațiile abordate la articolul 6 alineatul (4) și la articolul 16 alineatul (1) litera (c) din Directiva 92/43/CEE, la articolul 4 alineatul (7) din Directiva 2000/60/CE și la articolul 9 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2009/147/CE sau de dispozițiile din dreptul Uniunii privind restaurarea ecosistemelor terestre, de coastă și de apă dulce, se consideră că proiectele strategice din Uniune sunt de interes public sau servesc sănătății și siguranței publice și se poate considera că sunt de interes public superior, dacă sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute în respectivele acte legislative ale Uniunii.
- (3) Pentru a se asigura o gestionare administrativă eficientă a procedurii de autorizare privind proiectele strategice în Uniune, promotorii proiectelor și toate autoritățile vizate se asigură că procedura respectivă se desfășoară cât mai rapid mod posibil, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern.
- (4) Atunci când un astfel de statut există în dreptul intern și fără a aduce atingere obligațiilor prevăzute în dreptul Uniunii, proiectele strategice din Uniune primesc statutul de proiecte de cea mai mare importanță națională posibilă și sunt tratate în consecință în cadrul procedurilor de autorizare.
- (5) Toate procedurile de soluționare a litigiilor, procesele, recursurile și căile de atac legate de procedura de autorizare și de eliberarea autorizațiilor pentru proiecte strategice în Uniune în fața oricăror instanțe, tribunale sau comisii naționale, inclusiv în ceea ce privește medierea sau de arbitrajul, în cazul în care acestea există în dreptul intern, sunt considerate urgente dacă și în măsura în care dreptul intern prevede astfel de proceduri de urgență și cu condiția respectării drepturilor la apărare aplicabile în mod normal persoanelor sau comunităților locale. Promotorii proiectelor strategice participă la o astfel de procedură de urgență, dacă este cazul.

Articolul 11

Durata procedurii de autorizare

- (1) În cazul proiectelor strategice din Uniune, procedura de autorizare nu depășește:
- (a) 27 de luni în cazul proiectelor strategice care implică extracția;
- (b) 15 luni în cazul proiectelor strategice care implică numai prelucrarea sau reciclarea.
- (2) Prin derogare de la alineatul (1), în ceea ce privește proiectele strategice din Uniune care au fost supuse procedurii de autorizare înainte de a fi recunoscute ca proiecte strategice și în ceea ce privește extinderile proiectelor strategice existente pentru care s-a acordat deja o autorizație, durata procedurii de autorizare după ce proiectul a fost recunoscut ca proiect strategic nu depășește:
- (a) 24 de luni în cazul proiectelor strategice care implică extracția;
- (b) 12 luni în cazul proiectelor strategice care implică numai prelucrarea sau reciclarea.
- (3) În cazul în care este necesară o evaluare a impactului asupra mediului în temeiul Directivei 2011/92/UE, etapa evaluării menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (g) punctul (i) din directiva respectivă nu este inclusă în durata procesului de acordare a autorizațiilor menționată la alineatele (1) și (2) din prezentul articol.

(4) În cazuri excepționale, atunci când natura, complexitatea, amplasarea sau dimensiunea proiectului strategic o impun, statele membre pot prelungi, înainte de expirarea acestora și pentru fiecare caz în parte, termenele menționate la:

(a) alineatul (1) litera (a) și la alineatul (2) litera (a) cu maximum șase luni;

(b) alineatul (1) litera (b) și la alineatul (2) litera (b) cu cel mult trei luni.

În cazul unei astfel de prelungiri, ghișeul unic în cauză informează promotorul proiectului în scris privind motivele care justifică prelungirea și termenul la care preconizează că va lua decizia exhaustivă.

(5) Prin derogare de la articolul 4 alineatul (6) din Directiva 2011/92/UE, pentru a stabili dacă proiectul strategic trebuie supus unei evaluări în conformitate cu articolele 5-10 din directiva respectivă, se stabilește în termen de 30 de zile de la data la care promotorul proiectului a prezentat toate informațiile necesare în temeiul articolului 4 alineatul (4) din directiva respectivă.

(6) În termen de cel mult 45 de zile de la primirea unei cereri de autorizare referitoare la un proiect strategic, ghișeul unic în cauză confirmă că cererea este completă sau în cazul în care promotorul proiectului nu trimite toate informațiile necesare prelucrării unei cereri, solicită promotorului proiectului să depună o cerere completă fără întârzieri nejustificate, indicând informațiile care lipsesc. În cazul în care cererea depusă este considerată incompletă a doua oară, ghișeul unic în cauză nu solicită informații în domenii care nu fac obiectul primei cereri de informații suplimentare și are dreptul de a solicita doar dovezi suplimentare pentru a completa informațiile lipsă identificate.

Data confirmării menționată la primul paragraf servește drept început al procedurii de autorizare.

(7) În termen de cel mult o lună de la data confirmării menționată la alineatul (6) de la prezentul articol, ghișeul unic în cauză întocmește, în strânsă cooperare cu promotorul proiectului și cu alte autorități competente implicate, un calendar detaliat al procedurii de autorizare. Calendarul este publicat de către promotorul proiectului pe site-ul web menționat la articolul 8 alineatul (5), un site cu acces gratuit. Ghișeul unic în cauză actualizează calendarul în cazul unor modificări semnificative care ar putea afecta calendarul deciziei exhaustive.

(8) Ghișeul unic în cauză informează promotorul proiectului atunci când este necesar raportul de evaluare a impactului asupra mediului menționat la articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2011/92/UE, ținând seama de organizarea procesului de autorizare în statul membru în cauză și de necesitatea de a acorda suficient timp pentru evaluarea raportului. Perioada cuprinsă între termenul prezentării raportului de evaluare a impactului asupra mediului și prezentarea efectivă a raportului respectiv nu este luată în considerare pentru durata procedurii de autorizare menționate la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol.

(9) În cazul în care din consultarea efectuată în temeiul articolului 1 alineatul (2) litera (g) punctul (ii) din Directiva 2011/92/UE reiese necesitatea de a completa raportul de evaluare a impactului asupra mediului cu informații suplimentare, ghișeul unic în cauză poate oferi promotorului proiectului posibilitatea de a prezenta informații suplimentare. Într-un astfel de caz, ghișeul unic respectiv notifică promotorului proiectului momentul în care trebuie furnizate informațiile suplimentare, termen care nu poate fi mai scurt de 30 de zile de la notificare. Perioada cuprinsă între data la care trebuie furnizate informațiile suplimentare și data prezentării informațiilor respective nu se ia în calcul în cadrul duratei procedurii de autorizare menționate la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol.

(10) Termenele prevăzute în prezentul articol nu aduc atingere obligațiilor care decurg din dreptul Uniunii și din dreptul internațional și nu aduc atingere căilor de atac administrative sau judiciare în fața unei instanțe judecătorești.

Termenele prevăzute în prezentul articol pentru oricare dintre procedurile de autorizare nu aduc atingere unor eventuale termene mai scurte stabilite de statele membre.

Articolul 12

Evaluări și autorizații de mediu

(1) În cazul în care este necesară o evaluare a impactului asupra mediului pentru un proiect strategic în conformitate cu articolele 5-9 din Directiva 2011/92/UE, promotorul proiectului în cauză solicită, în termen de 30 de zile de la notificarea privind recunoașterea ca proiect strategic și înainte de depunerea cererii, un aviz din partea ghișeului unic în cauză cu privire la domeniul de aplicare și nivelul de detaliu al informațiilor care trebuie incluse în raportul de evaluare a impactului asupra mediului în temeiul articolului 5 alineatul (1) din directiva respectivă.

Ghișeul unic în cauză se asigură că avizul menționat la primul paragraf este emis cât mai rapid posibil și în termen de cel mult 45 de zile de la data la care promotorul proiectului a transmis solicitarea de aviz.

(2) Pentru proiectele strategice în cazul cărora obligația de a efectua evaluări ale efectelor asupra mediului decurge simultan din Directivele 92/43/CEE, 2000/60/CE, 2008/98/CE, 2009/147/CE, 2010/75/UE, 2011/92/UE sau din Directiva 2012/18/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁽³⁹⁾, statele membre se asigură că se aplică o procedură coordonată sau comună care îndeplinește toate cerințele respectivelor acte legislative ale Uniunii.

În cadrul procedurii coordonate menționate la primul paragraf, autoritatea competentă coordonează diversele evaluări individuale ale impactului unui anumit proiect asupra mediului, impuse de actele legislative relevante ale Uniunii.

În cadrul procedurii comune menționate la primul paragraf, autoritatea competentă prevede o singură evaluare a impactului unui anumit proiect asupra mediului, impusă de actele legislative relevante ale Uniunii.

(3) Statele membre se asigură că autoritățile competente prezintă concluzia motivată menționată la articolul 1 alineatul (2) litera (g) punctul (iv) din Directiva 2011/92/UE privind evaluarea efectelor unui anumit proiect strategic asupra mediului în termen de 90 de zile de la primirea tuturor informațiilor necesare în temeiul articolelor 5, 6 și 7 din directiva respectivă și după finalizarea consultărilor menționate la articolele 6 și 7 din directiva respectivă.

(4) În cazuri excepționale, atunci când natura, complexitatea, amplasarea sau dimensiunea proiectului propus o impun, statele membre pot prelungi termenele menționate la alineatul (3) cu cel mult 20 de zile, înainte de expirarea acestora și pentru fiecare caz în parte. În acest caz, ghișeul unic în cauză informează promotorul proiectului în scris cu privire la motivele care justifică prelungirea și la termenul în care preconizează că va emite concluzia motivată.

(5) În cazul proiectelor strategice, termenul pentru consultarea publicului vizat menționat la articolul 1 alineatul (2) litera (e) din Directiva 2011/92/UE și a autorităților menționate la articolul 6 alineatul (1) din directiva respectivă cu privire la raportul de evaluare a impactului asupra mediului menționat la articolul 5 alineatul (1) din directiva respectivă nu depășește 85 de zile și, în conformitate cu articolul 6 alineatul (7) din directiva respectivă, nu este mai scurt de 30 de zile. În cazuri excepționale, dacă natura, complexitatea, amplasarea sau anvergura proiectului propus o cer, statul membru în cauză poate extinde termenul respectiv cu până la 40 de zile. Ghișeul unic în cauză informează promotorul proiectului cu privire la motivele care justifică o astfel de prelungire.

(6) Alineatul (1) nu se aplică procedurii de autorizare a proiectelor strategice în cazul cărora procedura de autorizare a fost demarată înainte de a fi recunoscute ca proiecte strategice.

Alineatele (2)-(5) se aplică procedurii de autorizare a proiectelor strategice în cazul cărora procedura de autorizare a fost demarată înainte de a fi recunoscute ca proiecte strategice numai în măsura în care etapele vizate la alineatele respective nu au fost încă finalizate.

Articolul 13

Planificare

(1) Autoritățile naționale, regionale și locale responsabile cu elaborarea planurilor, inclusiv a planurilor de zonare, de amenajare a teritoriului și de utilizare a terenurilor, iau în considerare includerea în aceste planuri, după caz, a unor dispoziții privind elaborarea proiectelor privind materiile prime critice. Atunci când se ia în considerare includerea unor astfel de dispoziții, se acordă prioritate suprafețelor artificiale și construite, siturilor industriale, terenurilor dezafectate și minelor active sau abandonate, inclusiv, după caz, ocurențelor de minerale identificate.

(2) În cazul în care planurile care cuprind dispoziții referitoare la elaborarea proiectelor privind materiile prime critice fac obiectul unei evaluări în temeiul Directivei 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽⁴⁰⁾ și în temeiul articolului 6 din Directiva 92/43/CEE, evaluările respective sunt coroborate. După caz, evaluarea coroborată abordează, de asemenea, impactul asupra corpurilor de apă potențial afectate menționate în Directiva 2000/60/CE. În cazul în care statele membre relevante au obligația de a evalua efectele activităților existente și viitoare asupra mediului marin, inclusiv interacțiunile dintre uscat și mare, astfel cum se menționează la articolul 4 din Directiva 2014/89/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁽⁴¹⁾, respectivele efecte intră, de asemenea, sub incidența evaluării combinate.

⁽³⁹⁾ Directiva 2012/18/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase, de modificare și ulterior de abrogare a Directivei 96/82/CE a Consiliului (JO L 197, 24.7.2012, p. 1).

⁽⁴⁰⁾ Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului (JO L 197, 21.7.2001, p. 30).

⁽⁴¹⁾ Directiva 2014/89/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 2014 de stabilire a unui cadru pentru amenajarea spațiului maritim (JO L 257, 28.8.2014, p. 135).

Articolul 14

Aplicabilitatea convențiilor CEE-ONU

- (1) Prezentul regulament nu aduce atingere obligațiilor prevăzute de Convenția privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu a Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite (CEE-ONU), semnată la Aarhus la 25 iunie 1998, și în Convenția CEE-ONU privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontalier, semnată la Espoo la 25 februarie 1991, precum și în Protocolul privind evaluarea strategică de mediu la aceasta, semnat la Kiev la 21 mai 2003.
- (2) Toate deciziile adoptate în temeiul prezentei secțiuni sunt puse la dispoziția publicului într-un mod ușor de înțeles și toate deciziile referitoare la un anumit proiect sunt prezentate pe același site web.

SECȚIUNEA 4

Condiții favorizante

Articolul 15

Accelerarea implementării proiectelor strategice

- (1) Comisia, în cooperare cu statele membre, după caz, desfășoară activități de accelerare și atragere a investițiilor private în proiecte strategice. Fără a aduce atingere articolului 107 și articolului 108 din TFUE, astfel de activități pot include acordarea și coordonarea sprijinului pentru proiectele strategice care se confruntă cu dificultăți în ceea ce privește accesul la finanțare.
- (2) Statul membru al cărui teritoriu este vizat de un proiect strategic ia măsuri pentru a facilita implementarea eficace și la timp a acestuia. Măsurile respective pot include asistență pentru:
- (a) asigurarea respectării obligațiilor administrative și de raportare aplicabile;
 - (b) a spori în continuare capacitatea promotorilor de proiecte de a asigura implicarea semnificativă și participarea activă a comunităților afectate de proiectul strategic.

Articolul 16

Coordonarea finanțării

- (1) La cererea unui promotor al unui proiect strategic, subgrupul permanent instituit în temeiul articolului 36 alineatul (8) litera (a) discută și oferă consiliere cu privire la modul în care poate fi finalizată finanțarea proiectului său, ținând seama de finanțarea deja asigurată și luând în considerare cel puțin următoarele elemente:
- (a) surse private suplimentare de finanțare;
 - (b) sprijin prin resurse din partea Grupului Băncii Europene de Investiții sau a altor instituții financiare internaționale, inclusiv a Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare;
 - (c) instrumentele și programele existente ale statelor membre, inclusiv de la agențiile de creditare a exportului, băncile și instituțiile naționale de promovare;
 - (d) finanțarea și programele de finanțare relevante ale Uniunii, punând accentul mai ales pe inițiativa „Global Gateway” pentru proiecte strategice în țările terțe sau TTPM.
- (2) Până la 24 mai 2026, pe baza avizului subgrupului permanent menționat la articolul 36 alineatul (8) litera (a), Comisia prezintă comitetului un raport în care descrie obstacolele din calea accesului la finanțare pentru proiectele strategice și recomandări pentru facilitarea unui astfel de acces.

Articolul 17

Facilitarea acordurilor de preluare

- (1) Comisia instituie un sistem de facilitare a încheierii de acorduri de preluare legate de proiecte strategice, în conformitate cu normele în materie de concurență.
- (2) Sistemul menționat la alineatul (1) permite potențialilor achizitori să prezinte oferte indicând:

- (a) volumul și calitatea materiilor prime strategice pe care intenționează să le achiziționeze;
 - (b) prețul sau intervalul de preț preconizat;
 - (c) durata prevăzută a acordului de preluare.
- (3) Sistemul menționat la alineatul (1) permite promotorilor de proiecte strategice să prezinte oferte indicând:
- (a) volumul și calitatea materiilor prime strategice pentru care încearcă să încheie acorduri de preluare;
 - (b) prețul sau intervalul de preț la care sunt dispuși să vândă;
 - (c) durata prevăzută a acordului de preluare.
- (4) Pe baza ofertelor primite în temeiul alineatelor (2) și (3), Comisia pune promotorii de proiecte strategice în legătură cu potențialii achizitori relevanți pentru proiectul lor.

Articolul 18

Accesibilitatea online a informațiilor administrative

- (1) Statele membre furnizează online următoarele informații privind procedurile administrative relevante pentru proiectele privind materiile prime critice, într-un mod centralizat și ușor accesibil:
- (a) informațiile menționate la articolul 9 alineatul (2);
 - (b) procedura de autorizare și procedurile administrative aferente necesare pentru obținerea autorizațiilor relevante;
 - (c) serviciile financiare și de investiții;
 - (d) posibilitățile de finanțare la nivelul Uniunii sau al statelor membre;
 - (e) serviciile de sprijin pentru întreprinderi, inclusiv, dar fără a se limita la declarațiile privind impozitul pe profit, legislația fiscală locală sau dreptul muncii.
- (2) Comisia furnizează online, într-o manieră centralizată și ușor accesibilă, informații privind procedurile administrative relevante pentru recunoașterea ca proiecte strategice și beneficiile unei astfel de recunoașteri.

SECȚIUNEA 5

Explorarea

Articolul 19

Programe naționale de explorare

- (1) Până la 24 mai 2025, fiecare stat membru elaborează un program național de explorare generală care vizează materiile prime critice și minereurile purtătoare de materii prime critice. Respectivele programe naționale sunt revizuite cel puțin o dată la cinci ani și actualizate, dacă este necesar.
- (2) Programele naționale menționate la alineatul (1) includ măsuri de sporire a informațiilor disponibile privind ocurențele de materii prime critice ale Uniunii. Acestea includ, după caz, următoarele măsuri:
- (a) cartografierea mineralelor la o scară adecvată;
 - (b) campanii geochimice, inclusiv pentru stabilirea compozițiilor chimice ale solurilor, sedimentelor sau rocilor;
 - (c) studii geoștiințifice, cum ar fi studiile geofizice;
 - (d) prelucrarea datelor colectate prin explorare generală, inclusiv prin elaborarea de hărți predictive;
 - (e) reprelucrarea datelor existente provenite din studii geoștiințifice pentru a verifica ocurențele de minerale neidentificate care conțin materii prime critice și minereurile purtătoare de materii prime critice.

(3) În cazul în care condițiile geologice ale unui stat membru sunt de așa natură încât, cu un grad ridicat de certitudine, nu vor fi identificate zăcăminte de materii prime critice sau de minereuri purtătoare de materii prime critice prin măsurile enumerate la alineatul (2), programul național menționat la alineatul (1) poate consta în dovezi științifice în acest sens. Aceste dovezi sunt actualizate, în contextul revizuirii periodice a programului național, pentru a reflecta orice modificare a listei materiilor prime critice.

(4) Statele membre prezintă Comisiei programele lor naționale menționate la alineatul (1).

(5) Statele membre, în cadrul rapoartelor lor prezentate în temeiul articolului 45, furnizează informații cu privire la progresele înregistrate în punerea în aplicare a măsurilor incluse în programele lor naționale menționate la alineatul (1) de la prezentul articol.

(6) Statele membre pun la dispoziția publicului, pe un site web cu acces gratuit, hărți care prezintă informațiile de bază privind ocurențele de minerale care conțin materii prime critice colectate cu ajutorul măsurilor prevăzute în programele naționale menționate la alineatul (1). Respectivile informații includ, după caz, clasificarea ocurențelor identificate utilizând Clasificarea cadru a resurselor elaborată de Organizația Națiunilor Unite. La cerere, se pun la dispoziție informații mai detaliate, inclusiv date geochimice și geofizice prelucrate la o rezoluție adecvată și cartografierea geologică la scară largă.

Comisia poate adopta acte de punere în aplicare de stabilire a unui model pentru punerea la dispoziție a informațiilor menționate la primul paragraf de la prezentul alineat. Modelul poate indica modul în care sunt exprimate informațiile menționate la primul paragraf de la prezentul alineat. Respectivle acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 39 alineatul (2).

(7) Având în vedere cooperarea existentă privind explorarea generală, subgrupul permanent menționat la articolul 36 alineatul (8) litera (c) pune în discuție programele naționale menționate la alineatul (1) de la prezentul articol și punerea lor în aplicare, incluzând cel puțin:

- (a) potențialul de cooperare, inclusiv în ceea ce privește explorarea ocurențelor de minerale transfrontaliere și a formațiunilor geologice comune;
- (b) cele mai bune practici legate de măsurile enumerate la alineatul (2);
- (c) posibilitatea de a crea o bază de date integrată pentru stocarea rezultatelor programelor naționale menționate la alineatul (1).

CAPITOLUL 4

MONITORIZAREA ȘI ATENUAREA RISCURILOR

Articolul 20

Monitorizarea și efectuarea testelor de rezistență

(1) Comisia monitorizează riscurile în materie de aprovizionare legat de materiile prime critice, în special cele care riscă să denatureze concurența sau să fragmenteze piața internă.

Monitorizarea vizează cel puțin evoluția următorilor parametri:

- (a) fluxurile comerciale dintre Uniune și țările terțe și în cadrul pieței interne;
- (b) cerere și ofertă;
- (c) concentrarea aprovizionării;
- (d) producția și capacitățile de producție la nivelul Uniunii și la nivel mondial în diferite etape ale lanțului valoric al materiilor prime;
- (e) volatilitatea prețurilor;
- (f) blocajele în orice etapă a producției Uniunii și blocajele în ceea ce privește autorizarea proiectelor strategice din Uniune;
- (g) potențialele obstacole în calea comerțului cu materii prime critice sau cu bunuri care utilizează materii prime critice ca factor de producție pe piața internă.

(2) Autoritățile naționale care participă la subgrupul permanent menționat la articolul 36 alineatul (8) litera (e) sprijină Comisia în ceea ce privește monitorizarea menționată la alineatul (1) de la prezentul articol prin:

- (a) efectuarea schimbului de informații relevante aflate la dispoziție cu privire la evoluția parametrilor enumerați la alineatul (1) de la prezentul articol, cu excepția literei (e) din respectivul alineat, inclusiv informațiile menționate la articolul 21;

- (b) colectarea, în coordonare cu Comisia și cu celelalte autorități participante, de informații privind evoluția parametrilor enumerați la alineatul (1) de la prezentul articol, inclusiv informațiile menționate la articolul 21;
- (c) furnizarea unei analize a riscurilor în materie de aprovizionare cu materii prime critice, având în vedere evoluția parametrilor enumerați la alineatul (1);
- (d) informarea fără întârziere a Comisiei în cazul în care statul membru ia cunoștință de un risc de perturbare gravă a aprovizionării cu materii prime critice.

(3) Comisia, în colaborare cu autoritățile naționale care participă la subgrupul permanent menționat la articolul 36 alineatul (8) litera (e), se asigură că se efectuează un test de rezistență pentru fiecare lanț de aprovizionare cu materii prime strategice cel puțin o dată la trei ani sau dacă se constată o creștere semnificativă a riscurilor de aprovizionare ca urmare a monitorizării menționate la alineatul (1) de la prezentul articol. În acest scop, subgrupul permanent menționat la articolul 36 alineatul (8) litera (e) coordonează și repartizează diverselor autorități participante punerea în aplicare a testelor de rezistență pentru diferite materii prime strategice.

Testele de rezistență menționate la primul paragraf constau într-o evaluare a vulnerabilității la întreruperile aprovizionării ale lanțului de aprovizionare cu materii prime critice al Uniunii cu materiile prime strategice relevante, prin estimarea impactului diferitelor scenarii care pot cauza astfel de întreruperi de aprovizionare și a efectelor lor potențiale, ținând seama cel puțin de următoarele elemente:

- (a) dacă materia primă strategică în cauză este extrasă, prelucrată sau reciclată;
- (b) capacitățile operatorilor economici de-a lungul lanțului valoric al materiilor prime, precum și structura pieței;
- (c) factorii care ar putea afecta aprovizionarea, inclusiv, însă fără a se limita la situația geopolitică, logistica, aprovizionarea cu energie, forța de muncă sau dezastrele naturale;
- (d) disponibilitatea surselor de aprovizionare și capacitatea de a le diversifica rapid, de a substitui materiile sau de a reduce cererea;
- (e) utilizatorii materiilor prime strategice relevante de-a lungul lanțului valoric al materiilor prime și cota lor de cerere, acordând o atenție deosebită fabricării de tehnologii relevante pentru dubla tranziție verde și digitală, precum și pentru aplicațiile din domeniul apărării și aerospațial;
- (f) potențialele obstacole în calea comerțului transfrontalier cu materii prime strategice relevante sau cu bunuri care utilizează materii prime strategice ca factor de producție pe piața internă.

(4) Comisia pune la dispoziția publicului pe un site web cu acces gratuit și actualizează periodic un tablou de bord de monitorizare care conține:

- (a) informațiile agregate privind evoluția parametrilor menționați la alineatul (1);
- (b) o descriere agregată a calculului riscului în materie de aprovizionare cu materii prime critice în lumina informațiilor menționate la litera (a) de la prezentul alineat;
- (c) după caz, sugestii generale pentru strategii de atenuare adecvate cu scopul de a reduce riscul în materie de aprovizionare, cu excepția cazului în care punerea la dispoziția publicului a respectivelor sugestii generale ar pune în pericol protecția secretelor comerciale sau de afaceri sau a altor informații sensibile, confidențiale sau clasificate.

(5) Comisia analizează informațiile colectate în temeiul alineatelor (1), (2) și (3) de la prezentul articol. În cazul în care, pe baza analizei, Comisia consideră că există indicii clare privind riscul unei întreruperi a aprovizionării care este susceptibilă să denatureze concurența sau să fragmenteze piața internă, Comisia avertizează statele membre, comitetul și organismele de guvernare ale Uniunii cu privire la mecanismele de vigilență în situații de criză sau de gestionare a crizelor sub incidența cărora intră materiile prime strategice sau critice relevante. După caz, Comisia evaluează și dacă acest risc impune actualizarea listei materiilor prime strategice în temeiul articolului 3 alineatul (3).

Articolul 21

Obligații în materie de informare privind monitorizarea

(1) În rapoartele acestora prezentate în temeiul articolului 45, statele membre furnizează Comisiei informații cu privire la proiecte noi sau existente privind materiile prime critice de pe teritoriul lor care sunt relevante în ceea ce privește articolul 20 alineatul (1) litera (d), inclusiv o clasificare a proiectelor noi în conformitate cu Clasificarea-cadru a resurselor elaborată de Organizația Națiunilor Unite.

(2) Statele membre identifică principalii operatori de pe piață de-a lungul lanțului valoric al materiilor prime critice stabiliți pe teritoriul lor și:

- (a) le monitorizează activitățile analizând datele disponibile public și, dacă este necesar, prin anchete periodice și proporționale în vederea colectării informațiilor necesare îndeplinirii sarcinilor de monitorizare ale Comisiei și efectuarea testelor de rezistență în temeiul articolului 20;
- (b) în rapoartele acestora prezentate în temeiul articolului 45, furnizează informații cu privire la rezultatele colectării de informații efectuate în temeiul literei (a) de la prezentul paragraf;
- (c) notifică fără întârziere Comisiei evenimentele majore care pot împiedica desfășurarea în mod curent a activităților principalilor operatori de pe piață.

Principalii operatori de piață pot refuza să transmită datele solicitate în temeiul literei (a) de la primul paragraf dacă partajarea unor astfel de date ar conduce la divulgarea de secrete comerciale sau de afaceri. Respectivii operatori de piață transmit astfel de date numai în măsura în care dispun deja de datele solicitate. În cazul în care un operator de piață principal refuză să transmită datele solicitate sau susține că nu dispune de astfel de date, acesta prezintă o motivare în acest sens statului membru solicitant.

(3) Statele membre transmit datele colectate în temeiul alineatului (2) literele (a) și (b) de la prezentul articol către autoritățile statistice naționale și către Eurostat în scopul elaborării de statistici în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴²⁾. Statele membre desemnează autoritatea națională responsabilă cu transmiterea datelor către autoritățile naționale de statistică și către Eurostat.

Articolul 22

Raportarea stocurilor strategice

(1) În rapoartele acestora prezentate în temeiul articolului 45, statele membre prezintă Comisiei informații cu privire la situația stocurilor lor strategice de materii prime strategice. Statele membre nu sunt obligate să comunice informații privind anumite stocuri strategice dacă aceste informații ar putea compromite apărarea sau securitatea națională a acestora. În cazul în care un stat membru refuză să transmită astfel de informații, acesta prezintă o notificare justificată.

(2) Informațiile menționate la alineatul (1) vizează stocurile deținute de toate autoritățile publice, societățile publice sau operatorii economici însărcinați de un stat membru să constituie stocuri strategice în numele său și includ cel puțin o descriere a următoarelor:

- (a) nivelul stocurilor strategice disponibile pentru fiecare materie primă strategică, la nivel consolidat, măsurat atât în tone, cât și ca procent din consumul național anual de materii prime strategice relevante, precum și forma chimică și puritatea materiilor prime stocate;
- (b) evoluția nivelului stocurilor strategice disponibile pentru fiecare materie primă strategică, la nivel consolidat, în ultimii cinci ani;
- (c) orice norme sau proceduri aplicabile punerii la dispoziție, alocării și distribuirii stocurilor strategice, cu excepția cazului în care partajarea unor astfel de informații pune în pericol protecția secretelor comerciale sau de afaceri sau a altor informații sensibile, confidențiale sau clasificate.

(3) Rapoartele menționate la alineatul (1) pot include informații privind stocurile strategice de materii prime critice și de alte materii prime.

Articolul 23

Coordonarea stocurilor strategice

(1) Până la 24 mai 2026 și, ulterior, o dată la doi ani, Comisia prezintă comitetului, pe baza informațiilor primite în temeiul articolului 22 alineatul (1):

- (a) un proiect de indice de referință care prevede un nivel sigur al stocurilor strategice ale Uniunii pentru fiecare materie primă strategică, astfel cum este menționat la alineatul (2) de la prezentul articol;
- (b) o comparație între nivelul global al stocurilor strategice ale Uniunii pentru fiecare materie primă strategică și proiectul de referință menționat la litera (a) de la prezentul alineat;

⁽⁴²⁾ Regulamentul (CE) nr. 223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2009 privind statisticile europene și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1101/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind transmiterea de date statistice confidențiale Biroului Statistic al Comunităților Europene, a Regulamentului (CE) nr. 322/97 al Consiliului privind statisticile comunitare și a Deciziei 89/382/CEE, Euratom a Consiliului de constituire a Comitetului pentru programele statistice ale Comunităților Europene (JO L 87, 31.3.2009, p. 164).

- (c) informații privind accesibilitatea transfrontalieră potențială a stocurilor strategice, având în vedere normele sau procedurile de punere la dispoziție, alocare și distribuire a acestora.
- (2) Comisia, ținând seama de opiniile comitetului, adoptă un indice de referință care prevede un nivel sigur al stocurilor strategice ale Uniunii de materii prime strategice. Respectivul indice de referință:
- (a) este exprimat ca fiind cantitatea de materii prime strategice necesară pentru a acoperi un număr de zile de importuri nete zilnice medii în cazul unei întreruperi a aprovizionării, calculat pe baza volumului importurilor din anul calendaristic precedent;
- (b) ia în considerare informațiile disponibile public cu privire la stocurile strategice deținute de operatorii privați;
- (c) este proporțional cu riscul în materie de aprovizionare și cu importanța economică asociată materiei prime strategice relevante.
- (3) Comisia, ținând seama de opiniile comitetului, poate emite avize adresate statelor membre:
- (a) pentru creșterea nivelului stocurilor strategice și, după caz, al capacităților de producție, ținând seama de comparația menționată la alineatul (1) litera (b), de distribuția relativă a stocurilor strategice existente între statele membre și de consumul de materii prime strategice de către operatorii economici de pe teritoriile respective ale statelor membre;
- (b) pentru modificarea sau coordonarea normelor sau procedurilor privind punerea la dispoziție, alocarea și distribuirea stocurilor strategice în vederea îmbunătățirii accesibilității transfrontaliere potențiale, în special atunci când producția de tehnologii strategice o impune.
- (4) În contextul elaborării avizelor menționate la alineatul (3), Comisia și comitetul acordă o importanță deosebită necesității de a menține și de a promova stimulentele pentru ca operatorii privați, care se bazează pe materii prime strategice ca factori de producție, să își constituie propriile stocuri strategice sau să ia alte măsuri pentru a-și gestiona expunerea la riscurile în materie de aprovizionare.
- (5) În rapoartele acestora prezentate în temeiul articolului 45, statele membre furnizează informații cu privire la măsura și modul în care au pus în aplicare sau intenționează să pună în aplicare avizele menționate la alineatul (3) de la prezentul articol.
- (6) Înainte de participarea a cel puțin două state membre la forurile internaționale sau multilaterale în domeniul stocurilor strategice de materii prime strategice, Comisia asigură o coordonare prealabilă fie între statele membre în cauză și Comisie, fie printr-o reuniune specială a comitetului.
- (7) Datele colectate cu privire la stocurile strategice disponibile ale Uniunii sunt furnizate de Comisie organismelor de guvernare ale Uniunii responsabile cu mecanismele de vigilență în situații de criză sau de gestionare a crizelor sub incidența cărora intră materiile prime strategice relevante.
- (8) Nici prezentul articol și nici articolul 22 nu impune vreo obligație statelor membre de a deține sau de a pune în circulație stocuri strategice.

Articolul 24

Pregătirea întreprinderilor în ceea ce privește riscurile

- (1) Până la 24 mai 2025 și în termen de 12 luni de la fiecare actualizare a listei materiilor prime strategice în temeiul articolului 3 alineatul (3), statele membre identifică întreprinderile mari care își desfășoară activitatea pe teritoriul lor și care utilizează materii prime strategice cu scopul de a fabrica baterii pentru stocarea energiei și pentru electromobilitate, echipamente legate de producția și utilizarea hidrogenului, echipamente legate de generarea de energie din surse regenerabile, aeronave, motoare de tracțiune, pompe de căldură, echipamente legate de transmisia și stocarea datelor, dispozitive electronice mobile, echipamente legate de fabricația aditivă, echipamente legate de robotică, drone, lansatoare de rachete, sateliți sau cipuri avansate.
- (2) Întreprinderile mari, astfel cum sunt menționate la alineatul (1), efectuează, cel puțin o dată la trei ani și în măsura în care dispun de informațiile necesare, o evaluare a riscurilor lanțului lor de aprovizionare cu materii prime strategice, care cuprinde:
- (a) o cartografiere a locului în care sunt extrase, prelucrate sau reciclate materiile prime strategice pe care le utilizează;
- (b) o analiză a factorilor care ar putea afecta aprovizionarea lor cu materii prime strategice;
- (c) o evaluare a vulnerabilităților lor la întreruperile aprovizionării.

(3) Dacă informațiile menționate la alineatul (2) de la prezentul articol nu sunt puse la dispoziția întreprinderilor mari, astfel cum sunt menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, de către furnizorii lor, la cerere, acestea își pot efectua evaluarea riscurilor pe baza informațiilor publicate de Comisie în temeiul articolului 20 alineatul (4) sau pe baza informațiilor puse la dispoziția publicului în alt mod, în măsura în care este posibil.

(4) Dacă sunt detectate vulnerabilități semnificative în ceea ce privește întreruperile în aprovizionare ca urmare a evaluării riscurilor menționate la alineatul (2), întreprinderile mari, astfel cum sunt menționate la alineatul (1), depun eforturi pentru a atenua respectivele vulnerabilități, inclusiv analizând posibilitatea de a-și diversifica lanțurile lor de aprovizionare cu materii prime sau de a înlocui materiile prime strategice.

(5) Întreprinderile mari, astfel cum sunt menționate la alineatul (1), pot prezenta consiliului lor de administrație un raport cu rezultatele evaluării riscurilor menționate la alineatul (2), care să conțină sursa informațiilor pe care se bazează evaluarea, eventualele riscuri importante detectate, precum și măsurile de atenuare preconizate sau puse în aplicare.

(6) Statele membre pot impune întreprinderilor mari, astfel cum sunt menționate la alineatul (1), să prezinte consiliului lor de administrație raportul menționat la alineatul (5) și cererile de informații menționate la alineatul (3).

Articolul 25

Achiziții în comun

(1) Comisia instituie și gestionează un sistem de agregare a cererii din partea întreprinderilor interesate consumatoare de materii prime strategice stabilite în Uniune și solicită oferte de la furnizori pentru a satisface cererea agregată respectivă. Sunt vizate atât materiile prime strategice neprelucrate, cât și cele prelucrate.

(2) Înainte de a institui sistemul menționat la alineatul (1), Comisia, după consultarea cu comitetul, efectuează o evaluare a impactului preconizat al sistemului asupra pieței pentru fiecare materie primă strategică, cu scopul de a evita orice impact disproporționat asupra concurenței pe piața internă.

(3) Pe baza evaluării menționate la alineatul (2), atunci când instituie și gestionează sistemul menționat la alineatul (1), Comisia:

- (a) alege pentru ce materii prime strategice și în ce etapă de prelucrare poate fi utilizat sistemul, ținând seama de riscul relativ de aprovizionare al diferitelor materii prime strategice;
- (b) stabilește cantitățile minime de materii prime strategice solicitate pentru a participa la sistem, ținând seama de numărul preconizat de participanți interesați și de necesitatea de a asigura un număr gestionabil de participanți, ținând seama de nevoile IMM-urilor.

(4) Participarea la sistemul la care se referă alineatul (3) litera (b) este deschisă tuturor întreprinderilor interesate stabilite în Uniune, precum și transparentă față de acestea.

(5) Întreprinderile din Uniune care participă la sistemul menționat la alineatul (1) pot, în mod transparent, să negocieze achiziția în comun, inclusiv prețurile sau alți termeni și condiții ale acordului de achiziție, ori să utilizeze achizițiile în comun pentru a obține condiții mai avantajoase cu furnizorii lor sau pentru a preveni deficitul. Întreprinderile din Uniune participante respectă dreptul Uniunii, inclusiv dreptul Uniunii în materie de concurență.

(6) Entitățile sunt excluse de la participarea la agregarea cererii și de la participarea la achiziționarea în comun, precum și de la participarea în calitate de furnizori, sau de la participarea în calitate de prestatori de servicii dacă:

- (a) sunt vizate de măsurile restrictive ale Uniunii adoptate în temeiul articolului 215 din TFUE;
- (b) sunt deținute sau controlate, direct sau indirect, de persoane fizice sau juridice, entități sau organisme vizate de astfel de măsuri restrictive ale Uniunii sau care acționează în numele sau la ordinele acestora.

(7) Prin derogare de la articolul 176 din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁴³⁾, Comisia contractează serviciile necesare ale unei entități stabilite în Uniune prin intermediul unei proceduri de achiziții publice în temeiul regulamentului respectiv, acționând în calitate de prestator de servicii pentru instituirea și gestionarea sistemului menționat la alineatul (1) de la prezentul articol. Prestatorul de servicii selectat nu trebuie să se afle în niciun conflict de interese.

⁽⁴³⁾ Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014, și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO L 193, 30.7.2018, p. 1).

(8) Comisia definește în contractul de servicii sarcinile care trebuie îndeplinite de prestatorul de servicii, inclusiv alocarea cererii, alocarea drepturilor de acces pentru furnizare, înregistrarea și verificarea tuturor participanților, publicarea și raportarea activităților și orice altă sarcină necesară pentru instituirea și gestionarea sistemului menționat la alineatul (1). Contractul de servicii abordează, de asemenea, aspectele practice legate de funcționarea prestatorului de servicii, inclusiv utilizarea instrumentului informatic, măsurile de securitate, moneda sau monedele, regimul de plată și obligațiile.

(9) Contractul de servicii cu prestatorul de servicii rezervă Comisiei dreptul de a-l monitoriza și audita. În acest scop, Comisia are acces deplin la informațiile deținute de prestatorul de servicii în legătură cu contractul. Toate serverele și informațiile sunt amplasate și stocate fizic pe teritoriul Uniunii.

(10) Contractul de servicii cu prestatorul de servicii stabilește dreptul de proprietate asupra informațiilor obținute de prestatorul de servicii și prevede un posibil transfer al informațiilor respective către Comisie la rezilierea sau la expirarea contractului de servicii.

CAPITOLUL 5

DURABILITATEA

SECȚIUNEA 1

Circularitatea

Articolul 26

Măsuri naționale privind circularitatea

(1) Fiecare stat membru, în termen de doi ani de la data intrării în vigoare a actului de punere în aplicare menționat la alineatul (7), adoptă și pune în aplicare programe naționale sau include în programe naționale măsuri ce vizează:

- (a) să stimuleze progresul tehnologic și utilizarea eficientă a resurselor pentru a modera creșterea preconizată a consumului de materii prime critice la nivelul Uniunii;
- (b) să promoveze prevenirea generării de deșeuri și să crească gradul de reutilizare și de reparare a produselor și componentelor cu potențial relevant de valorificare a materiilor prime critice;
- (c) să intensifice colectarea, sortarea și prelucrarea deșeurilor cu un potențial relevant de valorificare a materiilor prime critice, inclusiv a deșeurilor metalice, și să asigure introducerea lor în sistemul de reciclare adecvat, cu scopul de a maximiza disponibilitatea și calitatea materialelor reciclabile ca materie primă pentru instalațiile de reciclare a materiilor prime critice;
- (d) să crească gradul de utilizare a materiilor prime critice secundare, inclusiv prin măsuri precum luarea în considerare a conținutului reciclat în criteriile de atribuire legate de achizițiile publice sau stimulente financiare pentru utilizarea materiilor prime critice secundare;
- (e) să intensifice maturitatea tehnologică a tehnologiilor de reciclare a materiilor prime critice și să promoveze proiectarea circulară, eficiența materiilor și înlocuirea materiilor prime critice în produse și aplicații, cel puțin prin includerea unor acțiuni de sprijin în acest sens în cadrul programelor naționale în domeniul cercetării și inovării;
- (f) să asigure că sunt instituite măsuri pentru a dota forța lor de muncă cu competențele necesare pentru a sprijini circularitatea lanțului valoric al materiilor prime critice, inclusiv măsuri de perfecționare și recalificare;
- (g) în cazul în care contribuțiile financiare urmează să fie plătite de producător în conformitate cu obligațiile care îi revin în materie de răspundere extinsă a producătorilor prevăzute în dreptul intern, în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) din Directiva 2008/98/CE, să promoveze modularea acestor contribuții financiare astfel încât produsele să conțină o proporție mai mare de materii prime critice secundare recuperate din deșeuri reciclate în conformitate cu standardele de mediu relevante ale Uniunii;
- (h) să adopte măsurile necesare pentru a se asigura că materiile prime critice care sunt exportate după ce încetează să mai fie deșeuri îndeplinesc condițiile relevante în conformitate cu Directiva 2008/98/CE și cu alte dispoziții relevante ale dreptului Uniunii;
- (i) după caz, să sprijine utilizarea standardelor de calitate ale Uniunii pentru procesele de reciclare a fluxurilor de deșeuri care conțin materii prime critice.

(2) Programele menționate la alineatul (1) de la prezentul articol pot fi integrate în planuri de gestionare a deșeurilor noi sau existente și în programe de prevenire a generării deșeurilor adoptate în temeiul articolelor 28 și 29 din Directiva 2008/98/CE.

Programele naționale menționate la primul paragraf sunt revizuite în termen de cel mult cinci ani de la adoptarea lor și sunt actualizate, dacă este necesar.

(3) Programele menționate la alineatul (1) vizează în special produsele și deșeurile care nu fac obiectul niciunei cerințe specifice privind colectarea, tratarea, reciclarea sau reutilizarea în temeiul dreptului Uniunii. Pentru alte produse și deșeuri, măsurile sunt puse în aplicare în conformitate cu dreptul Uniunii.

În ceea ce privește alineatul (1) literele (b), (c) și (d), programele menționate la literele respective pot prevedea, fără a aduce atingere articolelor 107 și 108 din TFUE, introducerea unor stimulente financiare, cum ar fi reduceri, recompense monetare sau sisteme de restituire a garanției, pentru a încuraja pregătirea pentru reutilizare și reutilizarea produselor cu un potențial relevant de valorificare a materiilor prime critice și colectarea și tratarea deșeurilor provenite de la astfel de produse.

(4) Măsurile naționale menționate la alineatele (1) și (2) sunt concepute pentru a evita barierele în calea comerțului și denaturarea concurenței, în conformitate cu TFUE.

(5) Statele membre identifică separat și raportează cantitățile de componente care conțin cantități relevante de materii prime critice înlăturate din deșeurile de echipamente electrice și electronice și cantitățile de materii prime critice recuperate din astfel de echipamente.

Comisia adoptă acte de punere în aplicare în care precizează formatul și detaliile acestei raportări. Respectivile acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (3).

Prima perioadă de raportare acoperă primul an calendaristic complet după adoptarea actelor de punere în aplicare respective. Statele membre transmit respectivele date atunci când raportează Comisiei datele privind cantitățile de deșeuri de echipamente electrice și electronice reciclate în temeiul articolului 16 alineatul (6) din Directiva 2012/19/UE.

(6) În rapoartele acestora prezentate în temeiul articolului 45, statele membre furnizează informații cu privire la adoptarea programelor naționale menționate la alineatul (1) de la prezentul articol și cu privire la progresele înregistrate în punerea în aplicare efectivă a măsurilor adoptate în temeiul alineatelor (1) și (2) de la prezentul articol.

(7) Până la 24 mai 2025, Comisia adoptă acte de punere în aplicare în care prevede o listă de produse, componente și fluxuri de deșeuri care sunt considerate ca având cel puțin un potențial relevant de valorificare a materiilor prime critice în sensul alineatului (1) literele (b) și (c).

La întocmirea respectivei liste, Comisia ține seama de:

- (a) cantitatea totală de materii prime critice recuperabile din aceste produse, componente și fluxuri de deșeuri;
- (b) măsura în care aceste produse, componente și fluxuri de deșeuri sunt reglementate de dreptul Uniunii;
- (c) lacunele în materie de reglementare;
- (d) provocările specifice care afectează colectarea și tratarea deșeurilor ale produselor, componente și fluxuri de deșeuri;
- (e) sistemele existente de colectare și tratare a deșeurilor aplicabile produselor, componente și fluxuri de deșeuri.

Actele de punere în aplicare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (3).

Articolul 27

Valorificarea materiilor prime critice din deșeurile extractive

(1) Operatorii obligați să elaboreze planuri de gestionare a deșeurilor în conformitate cu articolul 5 din Directiva 2006/21/CE furnizează autorității competente, astfel cum este definită la articolul 3 punctul 27 din directiva respectivă, un studiu preliminar de evaluare economică cu privire la potențialul de valorificare a materiilor prime critice provenind din:

- (a) deșeurile extractive depozitate în instalație; și
- (b) deșeurile extractive generate sau, în cazul în care se consideră a fi mai eficace, din volumul extras înainte de a deveni deșeuri.

Operatorii sunt exonerati de obligația prevăzută la primul paragraf de la prezentul alineat atunci când pot demonstra autorității competente, astfel cum este definită la articolul 3 punctul 27 din Directiva 2006/21/CE, cu un grad ridicat de certitudine, că deșeurile extractive nu conțin materii prime critice care pot fi recuperate din punct de vedere tehnic.

(2) Studiul menționat la alineatul (1) include cel puțin o estimare a cantităților și a concentrațiilor de materii prime critice conținute în deșeurile extractive și în volumul extras, precum și o evaluare a capacității de recuperare a acestora din punct de vedere tehnic și economic. Operatorii specifică metodele folosite pentru estimarea respectivelor cantități și concentrații.

(3) Până la 24 noiembrie 2026, operatorii instalațiilor de gestionare a deșeurilor extractive prezintă studiul menționat la alineatul (1) de la prezentul articol autorității competente, astfel cum este definită la articolul 3 punctul 27 din Directiva 2006/21/CE. Operatorii noilor instalații de gestionare a deșeurilor extractive transmit respectivul studiu autorității competente, astfel cum este definită la articolul 3 punctul 27 din Directiva 2006/21/CE, atunci când își prezintă planurile de gestionare a deșeurilor în conformitate cu articolul 7 din directiva respectivă.

(4) Statele membre creează o bază de date a instalațiilor închise de gestionare a deșeurilor extractive situate pe teritoriul lor, inclusiv a instalațiilor de gestionare a deșeurilor dezafectate, exceptând instalațiile închise de gestionare a deșeurilor extractive, dacă caracteristicile specifice ale siturilor de deșeuri sau condițiile geologice fac improbabilă prezența unor cantități de materii prime critice potențial recuperabile din punct de vedere tehnic. Respectiva bază de date conține informații referitoare la:

- (a) amplasarea, suprafața și volumul, sau, după caz, volumul estimat, al deșeurilor aferente instalației de gestionare a deșeurilor extractive;
- (b) operatorul sau fostul operator al instalației de gestionare a deșeurilor extractive și, după caz, succesorul legal al acestuia;
- (c) cantitățile și concentrațiile aproximative ale tuturor materiilor prime conținute în deșeurile extractive și, dacă sunt disponibile, în zăcămintul de minerale inițial, în conformitate cu alineatul (7);
- (d) orice informații suplimentare pe care statul membru le consideră relevante pentru a permite valorificarea materiilor prime critice provenind de la o instalație de gestionare a deșeurilor extractive.

(5) Până la 24 noiembrie 2027, statele membre adoptă și pun în aplicare măsuri pentru a promova valorificarea materiilor prime critice din deșeurile extractive, în special din instalațiile închise de gestionare a deșeurilor extractive identificate în baza de date menționată la alineatul (4) drept conținând materii prime critice potențial recuperabile din punct de vedere economic.

(6) Baza de date menționată la alineatul (4) se instituie până la 24 noiembrie 2026 și toate informațiile referitoare la respectiva bază de date sunt furnizate până la 24 mai 2027. Aceasta este pusă la dispoziție într-o formă digitală accesibilă publicului și actualizată cel puțin o dată la trei ani pentru a include informații suplimentare disponibile și instalații închise sau identificate recent.

(7) Pentru a furniza informațiile menționate la alineatul (4) litera (c), statele membre întreprind cel puțin următoarele activități:

- (a) în ceea ce privește instalațiile închise de gestionare a deșeurilor extractive, până la 24 noiembrie 2026, statele membre revizuiesc în mod exhaustiv dosarele de autorizare disponibile, sau alte documente disponibile atunci când nu există dosare de autorizare;
- (b) în ceea ce privește instalațiile de gestionare a deșeurilor extractive în cazul cărora informațiile disponibile ar putea indica prezența unor cantități de materii prime critice potențial recuperabile din punct de vedere economic, statele membre efectuează, de asemenea, până la 24 mai 2026, o eșantionare geochimică reprezentativă;
- (c) în ceea ce privește astfel de instalații de gestionare a deșeurilor extractive în cazul cărora activitățile descrise la literele (a) și (b) de la prezentul alineat au indicat cantități de materii prime critice potențial recuperabile din punct de vedere economic, statele membre efectuează, de asemenea, până la 24 martie 2027, o eșantionare mai detaliată, cu caracterizare chimică și mineralogică ulterioară care implică exploatarea forestieră de bază sau tehnici echivalente, dacă acestea respectă mediul, în conformitate cu cerințele de mediu aplicabile la nivelul Uniunii și cu cerințele Directivei 2006/21/CE, după caz.

(8) Activitățile menționate la alineatul (7) se desfășoară în limitele prevăzute în sistemele juridice naționale privind resursele minerale, deșeurile, drepturile de proprietate, proprietatea asupra terenurilor, și efectele asupra mediului și sănătății, precum și în oricare alte dispoziții relevante. În cazul în care astfel de factori împiedică activitățile, autoritățile statelor membre solicită cooperarea operatorului sau a proprietarului instalației de gestionare a deșeurilor extractive. Rezultatele activităților menționate la alineatul (7) sunt puse la dispoziție ca parte a bazei de date menționate la alineatul (4). Dacă este posibil, statele membre includ în baza de date o clasificare a instalațiilor închise de gestionare a deșeurilor extractive în conformitate cu Clasificarea cadru a resurselor elaborată de Organizația Națiunilor Unite.

Articolul 28

Posibilitatea de reciclare a magneților permanenți

(1) Începând cu doi ani de la data intrării în vigoare a actului de punere în aplicare menționat la alineatul (2), orice persoană fizică sau juridică ce introduce pe piață dispozitive de imagistică prin rezonanță magnetică, generatoare de energie eoliană, roboți industriali, autovehicule, mijloace de transport ușoare, generatoare de răcire, pompe de căldură, motoare electrice, inclusiv în cazul în care motoarele electrice sunt integrate în alte produse, mașini automate de spălat rufe, uscătoare de rufe cu tambur, cuptoare cu microunde, aspiratoare sau mașini de spălat vase, se asigură că produsele respective poartă o etichetă vizibilă, perfect lizibilă și indelebilă care indică:

- (a) dacă aceste produse conțin unul sau mai mulți magneți permanenți;
- (b) în cazul în care produsul încorporează unul sau mai mulți magneți permanenți, dacă acești magneți permanenți aparțin unuia dintre următoarele tipuri:
 - (i) neodim-fier-bor;
 - (ii) samariu-cobalt;
 - (iii) aluminiu-nichel-cobalt;
 - (iv) ferită.

(2) Până la 24 noiembrie 2026, Comisia adoptă un act de punere în aplicare de stabilire a formatului pentru etichetare menționat la alineatul (1) de la prezentul articol. Respectivile acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (3).

(3) Începând cu doi ani de la data intrării în vigoare a actului de punere în aplicare menționat la alineatul (2), orice persoană fizică sau juridică care introduce pe piață produsele menționate la alineatul (1) care încorporează unul sau mai mulți magneți permanenți de tipul celor menționați la alineatul (1) litera (b) se asigură că un suport de date este prezent pe produs sau în compoziția acestuia.

(4) Suportul de date menționat la alineatul (3) este conectat la un identificator unic de produs care oferă acces la următoarele:

- (a) numele, denumirea comercială înregistrată sau marca înregistrată și adresa poștală a persoanei fizice sau juridice responsabile și, dacă este cazul, mijloacele electronice de comunicare prin care aceasta poate fi contactată;
- (b) informații privind greutatea, amplasarea și compoziția chimică a tuturor magneților permanenți individuali incluși în produs, precum și privind prezența și tipul de învelișuri protectoare ale magneților, de cleiuri și de orice aditivi utilizați;
- (c) informații care permit accesul și îndepărtarea în condiții de siguranță a tuturor magneților permanenți încorporați în produs, incluzând cel puțin secvența tuturor etapelor de îndepărtare, a instrumentelor sau a tehnologiilor necesare pentru accesul și îndepărtarea magnetului permanent, fără a aduce atingere dispozițiilor privind furnizarea de informații pentru instalațiile de tratare în temeiul articolului 15 alineatul (1) din Directiva 2012/19/UE.

(5) În ceea ce privește produsele în cazul cărora magneții permanenți încorporați sunt conținuți exclusiv în unul sau mai multe motoare electrice încorporate în produs, informațiile menționate la alineatul (4) litera (b) pot fi înlocuite cu informații privind amplasarea motoarelor electrice respective, iar informațiile menționate la alineatul (4) litera (c) pot fi înlocuite cu informații privind accesul la motoarele electrice și îndepărtarea acestora, incluzând cel puțin secvența tuturor etapelor de îndepărtare, a instrumentelor sau a tehnologiilor necesare pentru accesul la motoarele electrice și îndepărtarea acestora.

(6) În ceea ce privește produsele menționate la alineatul (3) pentru care este necesar un pașaport al produsului în temeiul unui alt act juridic al Uniunii, informațiile menționate la alineatul (4) sunt incluse în respectivul pașaport al produsului.

(7) Persoana fizică sau juridică care introduce pe piață un produs menționat la alineatul (3) se asigură că informațiile menționate la alineatul (4) sunt complete, actualizate și exacte și rămân disponibile pentru o perioadă cel puțin egală cu durata de viață tipică a produsului plus zece ani, inclusiv după o situație de insolvență, lichidare sau încetarea activității în Uniune a persoanei fizice sau juridice responsabile. Respectiva persoană poate autoriza o altă persoană fizică sau juridică să acționeze în numele său.

Informațiile menționate la alineatul (4) se referă la modelul de produs sau, în cazul în care informațiile diferă între unitățile aceluiasi model, la un anumit lot sau unitate. Informațiile menționate la alineatul (4) sunt accesibile reparatorilor, reciclatorilor, autorităților de supraveghere a pieței și autorităților vamale.

(8) În cazul în care cerințele de informare referitoare la reciclarea magneților permanenți sunt stabilite în legislația de armonizare ale Uniunii pentru oricare dintre produsele enumerate la alineatul (1), cerințele respective se aplică produselor în cauză în locul prezentului articol.

(9) Produsele concepute în principal pentru aplicații din domeniul apărării sau al spațiului sunt exceptate de la cerințele stabilite în prezentul articol.

(10) De la 24 mai 2029, prezentul articol se aplică în cazul dispozitivelor de imagistică prin rezonanță magnetică, al autovehiculelor și al mijloacelor de transport ușoare care sunt vehicule omologate de tip din categoria L.

(11) Prezentul articol nu se aplică:

- (a) vehiculelor cu destinație specială, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 31 din Regulamentul (UE) 2018/858;
- (b) părților unui vehicul, altul decât vehiculul de bază, care au fost omologate de tip în cadrul procesului de omologare de tip în mai multe etape pentru categoriile N_1 , N_2 , N_3 , M_2 sau M_3 ;
- (c) vehiculelor fabricate în serie mică, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 30 din Regulamentul (UE) 2018/858.

(12) Comisia este împuternicită să adopte un act delegat în conformitate cu articolul 38 pentru a completa prezentul regulament în vederea furnizării unei liste de coduri din Nomenclatura combinată în conformitate cu anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 ⁽⁴⁴⁾ și de descrieri ale produselor corespunzătoare produselor menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, cu scopul de a facilita activitatea autorităților vamale în ceea ce privește produsele respective și cerințele prevăzute la prezentul articol și la articolul 29.

Articolul 29

Conținutul reciclat al magneților permanenți

(1) Până la 24 mai 2027 sau după doi ani de la intrarea în vigoare a actului delegat menționat la alineatul (2), oricare dintre aceste date survine mai târziu, orice persoană fizică sau juridică ce introduce pe piață produsele menționate la articolul 28 alineatul (1), care încorporează unul sau mai mulți magneți permanenți menționați la articolul 28 alineatul (1) litera (b) punctele (i), (ii) și (iii) și în cazul cărora greutatea totală a tuturor acestor magneți permanenți depășește 0,2 kg, pune la dispoziția publicului, pe un site web cu acces gratuit, cota de neodim, disprosiu, praseodim, terbiu, bor, samariu, nichel și cobalt valorificată din deșeurile generate după consum, prezentă în magneții permanenți încorporați în produs.

(2) Până la 24 mai 2026, Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 38 pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea de norme pentru calcularea și verificarea cotei de neodim, disprosiu, praseodim, terbiu, bor, samariu, nichel și cobalt valorificată din deșeurile generate după consum, prezentă în magneții permanenți încorporați în produsele menționate la alineatul (1) de la prezentul articol.

Normele de calcul și de verificare precizează procedura de evaluare a conformității aplicabilă dintre modulele prevăzute în anexa II la Decizia nr. 768/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁵⁾, cu adaptările necesare având în vedere produsele în cauză. Atunci când precizează procedura de evaluare a conformității aplicabilă, Comisia ia în considerare următoarele criterii:

- (a) dacă modulul în cauză este adecvat tipului de produs și proporțional cu interesul public urmărit;
 - (b) natura riscurilor determinate de acel produs și măsura în care evaluarea conformității corespunde tipului și nivelului de risc;
 - (c) atunci când implicarea terților este obligatorie, necesitatea ca producătorul să poată alege între modulele de asigurare a calității și modulele de certificare a produsului enumerate în anexa II la Decizia nr. 768/2008/CE.
- (3) După intrarea în vigoare a actului delegat adoptat în temeiul alineatului (2), și în orice caz până la 31 decembrie 2031, Comisia adoptă acte delegate de completare a prezentului regulament prin stabilirea unor cote minime pentru neodim, disprosiu, praseodim, terbiu, bor, samariu, nichel și cobalt valorificate din deșeurile generate după consum care trebuie să fie prezente în magnetul permanent încorporat în produsele menționate la alineatul (1).

Actele delegate menționate la primul paragraf pot aplica cote minime diferite pentru produse diferite și pot exclude anumite produse. Acestea prevăd perioade de tranziție adaptate la dificultatea de a adopta produsele vizate de măsură pentru a asigura conformitatea.

Cota minimă menționată la primul paragraf se bazează pe o evaluare prealabilă a impactului, luând în considerare:

⁽⁴⁴⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun (JO L 256, 7.9.1987, p. 1).

⁽⁴⁵⁾ Decizia nr. 768/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 iulie 2008 privind un cadru comun pentru comercializarea produselor și de abrogare a Deciziei 93/465/CEE a Consiliului (JO L 218, 13.8.2008, p. 82).

- (a) disponibilitatea existentă și prognozată de neodim, disprosiu, praseodim, terbiu, bor, samariu, nichel și cobalt, valorificate din deșeurile generate după consum;
 - (b) informațiile colectate în temeiul alineatului (1) și distribuția relativă a ponderii conținutului reciclat în magneții permanenți încorporați în produsele menționate la alineatul (1) introduse pe piață;
 - (c) progresul tehnic și științific, inclusiv modificări considerabile la nivelul tehnologiilor magnetului permanent care afectează tipul de materii valorificate;
 - (d) contribuția efectivă și potențială a unei cote minime la obiectivele climatice și de mediu ale Uniunii;
 - (e) impactul posibil asupra funcționării produselor care încorporează magneți permanenți;
 - (f) necesitatea de a preveni efectele negative disproporționate asupra accesibilității din punct de vedere financiar a magneților permanenți și a produselor care încorporează magneți permanenți.
- (4) În cazul în care cerințele referitoare la conținutul reciclat al magneților permanenți sunt stabilite în legislația de armonizare ale Uniunii pentru oricare dintre produsele enumerate la alineatul (1), cerințele respective se aplică produselor în cauză în locul prezentului articol.
- (5) De la data aplicării cerinței stabilite la alineatul (1), atunci când oferă spre vânzare produsele menționate la alineatul (1), inclusiv în cazul vânzării la distanță, sau atunci când le afișează în cursul unei activități comerciale, persoanele fizice și juridice care introduc pe piață produsele menționate la alineatul (1) se asigură că, înainte de a-și asuma obligații în temeiul unui contract de vânzare-cumpărare, clienții lor au acces la informațiile menționate la alineatul (1).
- Persoanele fizice și juridice care introduc pe piață produsele menționate la alineatul (1) nu furnizează și nu afișează etichete, mărci, simboluri sau inscripții care ar putea induce în eroare sau crea confuzie în rândul clienților în ceea ce privește informațiile menționate la alineatul (1). Produsele concepute în principal pentru aplicații din domeniul apărării sau al spațiului sunt exceptate de la cerințele prevăzute în prezentul articol.
- (6) În cazul dispozitivelor de imagistică prin rezonanță magnetică, al autovehiculelor și al mijloacelor de transport ușoare care sunt vehicule omologate de tip din categoria L, cerințele prevăzute la alineatele (1) și (5) se aplică după cinci ani de la data intrării în vigoare a actului delegat menționat la alineatul (2).
- (7) Prezentul articol nu se aplică:
- (a) vehiculelor cu destinație specială, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 31 din Regulamentul (UE) 2018/858;
 - (b) părților unui vehicul, altul decât vehiculul de bază, care au fost omologate de tip în cadrul procesului de omologare de tip în mai multe etape pentru categoriile N_1 , N_2 , N_3 , M_2 sau M_3 ;
 - (c) vehiculelor fabricate în serie mică, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 30 din Regulamentul (UE) 2018/858.

SECȚIUNEA 2

Certificarea și amprenta de mediu

Articolul 30

Sisteme recunoscute

(1) Guvernele, asociațiile industriale sau grupurile de organizații interesate care au dezvoltat și supraveghează sisteme de certificare legate de durabilitatea materiilor prime critice („titularii de sistem”) pot solicita recunoașterea sistemelor lor de către Comisie.

Cererile menționate la primul paragraf de la prezentul alineat conțin orice dovadă relevantă referitoare la îndeplinirea criteriilor prevăzute în anexa IV.

Până la 24 mai 2027, Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare care să stabilească un model unic care să fie folosit de titularii de sistem pentru furnizarea informațiilor minime pe care trebuie să le conțină cererile menționate la primul paragraf de la prezentul alineat. Respectivile acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (3).

Amploarea documentației necesare pentru completarea modelului unic menționat la primul paragraf trebuie să fie rezonabilă.

(2) În cazul în care, pe baza dovezilor furnizate în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol, Comisia stabilește că un sistem de certificare îndeplinește criteriile prevăzute în anexa IV, sau un subset al acestora, aceasta adoptă acte de punere în aplicare prin care recunoaște respectivul sistem, specificând acoperirea recunoscută a sistemului. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (3).

(3) Acoperirea recunoscută a fiecărui sistem este specificată în funcție de următoarele aspecte:

- (a) etapele lanțului valoric al materiilor prime acoperite de sistem;
- (b) etapele ciclului de viață al unui proiect, inclusiv înaintea lansării, în timpul derulării și după închidere, care sunt acoperite de sistem; și
- (c) tot ce ține de durabilitate și categoriile de risc pentru mediu enumerate în anexa IV punctul 2 care sunt luate în calcul de sistem.

Respectarea criteriilor prevăzute în anexa IV punctul 1 literele (a)-(d) reprezintă o condiție prealabilă pentru orice recunoaștere a sistemului.

(4) Comisia verifică, cel puțin la fiecare trei ani de la data aplicării oricărui act de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (2), dacă sistemele recunoscute îndeplinesc în continuare criteriile prevăzute în anexa IV sau subcategoriile recunoscute ale acestor criterii.

(5) Titularii sistemelor recunoscute informează fără întârziere Comisia cu privire la orice modificări sau actualizări legate de îndeplinirea criteriilor prevăzute în anexa IV sau a unei subcategorii recunoscute a acestor criterii, aduse sistemelor respective. Comisia evaluează dacă astfel de modificări sau actualizări aduc atingere temeiului recunoașterii și ia măsurile care se impun.

(6) În cazul în care există dovezi de cazuri repetate sau grave în care operatorii economici care pun în aplicare un sistem recunoscut nu au îndeplinit cerințele respectivului sistem, Comisia examinează, consultându-se cu titularul sistemului recunoscut, dacă respectivele cazuri indică deficiențe ale sistemului care aduc atingere temeiului recunoașterii, și ia măsurile care se impun.

(7) În cazul în care Comisia identifică deficiențe ale unui sistem recunoscut care aduc atingere temeiului recunoașterii, aceasta îi poate acorda titularului de sistem un interval de timp corespunzător, de cel mult 12 luni, pentru a lua măsuri de remediere.

(8) În cazul în care titularul de sistem nu întreprinde sau refuză să întreprindă măsurile de remediere necesare și Comisia stabilește că deficiențele menționate la alineatul (6) de la prezentul articol denotă faptul că sistemul nu mai îndeplinește criteriile prevăzute în anexa IV sau o subcategorie recunoscută a criteriilor respective, Comisia retrage recunoașterea sistemului respectiv prin intermediul actelor de punere în aplicare. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (3).

(9) Comisia instituie un registru al sistemelor recunoscute și asigură actualizarea acestuia. Acest registru este pus la dispoziția publicului pe un site web cu acces gratuit. Site-ul web respectiv permite, totodată, să se colecteze feedback de la toate părțile interesate relevante despre implementarea sistemelor recunoscute. Acest feedback se transmite spre examinare titularilor de sistem relevanți.

Articolul 31

Declarația privind amprenta de mediu

(1) Ținând cont de rezultatul raportului menționat la alineatul (2) de la prezentul articol și de rezultatul evaluării necesității și proporționalității în scopul alineatului (3) de la prezentul articol, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 38 pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea de norme privind calcularea și verificarea amprentei de mediu a diferitelor materii prime critice, în conformitate cu anexa V și ținând seama de metodele de evaluare solide din punct de vedere științific și de standardele internaționale relevante. Normele de calcul și de verificare identifică cel puțin cele mai relevante trei categorii de impact asupra mediului care reprezintă majoritatea amprentei de mediu globale. Una dintre categoriile de impact asupra mediului trebuie să fie emisiile de gaze cu efect de seră. Declarația privind amprenta la sol se limitează la categoriile de impact respective.

(2) Până la 24 noiembrie 2026, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport care stabilește materiile prime critice cărora li se va da prioritate când se evaluează dacă obligația de a declara amprenta de mediu a unei materii prime critice este necesară și proporțională.

Pentru materiile prime critice pe care le-a identificat ca fiind prioritare, Comisia prezintă concluziile evaluării necesității și proporționalității în scopul alineatului (3) până la 12 luni de la prezentarea raportului menționat în primul paragraf de la prezentul alineat.

(3) Comisia adoptă norme de calcul și de verificare pentru o anumită materie primă critică dacă a concluzionat, după analizarea diferitelor categorii relevante de impact asupra mediului, că materia primă critică în cauză are o amprentă de mediu semnificativă și că, prin urmare, obligația de a declara amprenta de mediu a respectivei materii prime critice pentru categoriile de impact asupra mediului menționate la alineatul (1), atunci când este introdusă pe piață, este necesară și proporțională pentru a contribui la obiectivele climatice și de mediu ale Uniunii prin facilitarea aprovizionării cu materii prime critice având o amprentă de mediu redusă.

(4) Atunci când analizează dacă obligația prevăzută la alineatul (6) de la prezentul articol este necesară, Comisia ia în considerare:

- (a) dacă, în ce mod și cât de bine sunt deja îndeplinite obiectivele climatice și de mediu ale Uniunii prin intermediul altor acte juridice ale Uniunii aplicabile materiei prime critice în cauză;
- (b) dacă există și sunt adoptate standardele și orientările internaționale relevante sau dacă sunt șanse de a conveni asupra unor astfel de standarde la nivel internațional, precum și a unor practici durabile pe piață, inclusiv a sistemelor voluntare recunoscute în temeiul articolului 30 alineatul (2);
- (c) cât de mult au contribuit parteneriatele strategice, proiectele strategice, acordurile comerciale, alte instrumente internaționale și activitățile de informare desfășurate de Uniune la realizarea obiectivelor Uniunii în materie de climă și mediu;
- (d) costurile economice și sarcinile administrative asociate pentru operatorii economici.

(5) Comisia efectuează o evaluare prealabilă a impactului pentru a decide dacă să adopte un act delegat în temeiul alineatului (1). O astfel de evaluare:

- (a) se bazează, printre altele, pe consultarea următoarelor părți:
 - (i) toate părțile interesate relevante, cum ar fi industria, inclusiv industria din aval, IMM-urile și, după caz, industria meșteșugărească, partenerii sociali, comercianții, vânzătorii cu amănuntul, importatorii, organizațiile neguvernamentale care promovează sănătatea umană și protecția mediului, organizațiile de consumatori și mediul academic;
 - (ii) țările terțe sau TTPM ale căror schimburi comerciale cu Uniunea pot fi afectate în mod semnificativ de această obligație;
 - (iii) consiliul de administrație;
 - (iv) agențiile Uniunii cu competențe în domeniul protecției mediului, după caz;
- (b) se asigură că nicio astfel de măsură nu este elaborată, adoptată sau aplicată cu scopul sau cu efectul de a crea obstacole inutile în calea comerțului internațional și nu este mai restrictivă pentru comerț decât este necesar pentru atingerea obiectivelor Uniunii în materie de climă și mediu, având în vedere capacitatea furnizorilor din țări terțe de a respecta o astfel de declarație, astfel încât fluxurile comerciale agregate și costurile materiilor prime critice să nu fie afectate în mod disproporționat;
- (c) evaluează dacă obligații similare în temeiul dreptului Uniunii au produs efectele scontate și au contribuit semnificativ la îndeplinirea obiectivelor de mediu ale Uniunii;
- (d) evaluează dacă măsura ar contribui la realizarea obiectivelor climatice și de mediu ale Uniunii fără a afecta în mod disproporționat capacitatea industriei Uniunii de a se aproviziona cu materia primă critică în cauză.

(6) Orice persoană fizică sau juridică ce introduce pe piață materii prime critice, inclusiv procesate și reciclate, pentru care Comisia a adoptat norme de calcul și de verificare în temeiul alineatului (1) pune la dispoziție o declarație privind amprenta de mediu.

Cerința prevăzută la primul paragraf se aplică fiecărui tip individual de materie primă critică introdus pe piață și nu se aplică materiilor prime critice incluse în produsele intermediare sau finite.

(7) Declarația privind amprenta de mediu menționată la alineatul (6) conține următoarele informații:

- (a) numele, denumirea comercială înregistrată sau marca înregistrată și adresa poștală a persoanei fizice sau juridice responsabile și mijloacele electronice de comunicare prin care aceasta poate fi contactată;
- (b) informații privind tipul de materie primă critică pentru care este valabilă declarația;
- (c) informații privind țara și regiunea în care a fost extrasă, prelucrată, rafinată și reciclată materia primă critică, după caz;

- (d) amprenta de mediu a materiilor prime critice, calculată în conformitate cu normele de verificare și de calcul aplicabile, adoptate în temeiul alineatului (1);
 - (e) clasa de performanță privind amprenta de mediu căreia îi corespunde materia primă critică, stabilită în conformitate cu actul delegat aplicabil adoptat în temeiul alineatului (8);
 - (f) un link către un site web care oferă acces la o versiune publică a studiului care susține rezultatele din declarația privind amprenta de mediu.
- (8) Comisia adoptă, într-un termen rezonabil, acte delegate în conformitate cu articolul 38 pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea claselor de performanță privind amprenta de mediu pentru materiile prime critice, în cazul cărora au fost adoptate norme de calcul și de verificare în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol, în conformitate cu anexa V.
- (9) Atunci când stabilește norme de calcul pentru amprenta de mediu a produselor intermediare și finale care conțin materii prime critice, Comisia recomandă să se folosească, ori de câte ori este posibil, normele de calcul al amprente de mediu menționate la prezentul articol.
- (10) Declarația privind amprenta de mediu este pusă la dispoziție pe un site web cu acces gratuit și trebuie să fie ușor de înțeles.

Comisia poate adopta acte de punere în aplicare de stabilire a formatului pentru declarația privind amprenta de mediu menționată la alineatul (6) de la prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (3).

(11) Atunci când oferă spre vânzare materii prime critice, inclusiv în cazul vânzării la distanță, sau atunci când le afișează în cursul unei activități comerciale, persoanele fizice și juridice care introduc pe piață materii prime critice se asigură că, înainte de a-și asuma obligații în temeiul unui contract de vânzare-cumpărare, clienții lor au acces la declarația privind amprenta de mediu.

Persoanele fizice și juridice care introduc pe piață materii prime critice nu furnizează și nu afișează etichete, mărci, simboluri sau inscripții care ar putea induce în eroare sau crea confuzie în rândul clienților în ceea ce privește informațiile furnizate în declarația privind amprenta de mediu.

SECȚIUNEA 3

Libera circulație, conformitatea și supravegherea pieței

Articolul 32

Libera circulație

(1) Din motive legate de informațiile privind reciclarea sau conținutul reciclat al magneților permanenți sau din motive legate de informațiile privind amprenta de mediu a materiilor prime critice care fac obiectul prezentului regulament, statele membre nu interzic, nu restricționează sau nu împiedică punerea la dispoziție pe piață sau punerea în funcțiune a produselor care încorporează magneți permanenți sau a materiilor prime critice care intră sub incidența prezentului regulament.

(2) La târguri, expoziții, demonstrații sau evenimente similare, statele membre nu împiedică prezentarea produselor care încorporează magneți permanenți sau a materiilor prime critice neconforme cu prezentul regulament, cu condiția ca un anunț vizibil să indice în mod clar faptul că astfel de produse sau materii prime critice nu sunt conforme cu prezentul regulament și că nu pot fi puse la dispoziție pe piață înainte de a fi aduse în conformitate cu acesta.

Articolul 33

Conformitatea și supravegherea pieței

(1) Înainte de introducerea pe piață a unui produs care intră sub incidența articolului 28 sau 29, persoanele fizice sau juridice responsabile se asigură că a fost îndeplinită procedura aplicabilă de evaluare a conformității și că a fost întocmită documentația tehnică necesară. În cazul în care conformitatea unui produs cu cerințele aplicabile a fost demonstrată prin procedura de evaluare a conformității, persoanele fizice sau juridice responsabile se asigură că a fost întocmită o declarație de conformitate UE și că a fost aplicat marcajul CE.

(2) Procedura de evaluare a conformității pentru produsele care fac obiectul cerințelor prevăzute la articolul 28 din prezentul regulament este procedura prevăzută în anexa IV la Directiva 2009/125/CE, cu excepția cazului în care produsele respective fac, de asemenea, obiectul cerințelor prevăzute la articolul 29 din prezentul regulament, caz în care procedura de evaluare a conformității este procedura prevăzută în normele de calcul și de verificare adoptate în temeiul articolului 29 alineatul (2) din prezentul regulament.

(3) Prezentul articol nu se aplică produselor care fac obiectul omologării de tip în temeiul Regulamentului (UE) 2018/858 sau al Regulamentului (UE) nr. 168/2013.

Articolul 34

Punerea în aplicare și alinierea la legislația de armonizare a Uniunii

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 38 pentru a completa articolele 28, 29, 31 și 33 cu scopul de a:

- (a) stabili cerințe referitoare la proiectarea și funcționarea tehnică a suportului de date și la identificatorul unic de produs menționat la articolul 28 alineatele (3) și (4);
- (b) face trimitere la standardele tehnice care trebuie aplicate în legătură cu suportul de date și identificatorul unic de produs menționate la articolul 28 alineatele (3) și (4);
- (c) stabili norme pentru includerea identificatorului unic de produs menționat la articolul 28 alineatul (4) în registrele corespunzătoare pentru supravegherea pieței și controalele vamale;
- (d) stabili cerințe referitoare la controalele vamale aferente suportului de date și identificatorului unic de produs menționat la articolul 28 alineatele (3) și (4);
- (e) pune la punct proceduri pentru a trata produsele care prezintă un risc la nivel național sau o neconformitate formală, precum și proceduri de salvagardare conexe atunci când se ridică obiecții față de măsurile luate de supraveghere a pieței;
- (f) stabili cerințe referitoare la declarația de conformitate UE și principii generale, precum și norme și condiții pentru aplicarea marcajului CE;

Respectivele acte delegate fac trimitere la alte acte legislative și de armonizare ale Uniunii sau asigură alinierea cu ele, în special cu Directiva 2009/125/CE și țin seama de necesitatea de a limita sarcina administrativă, asigurând totodată punerea în aplicare efectivă a articolelor 28, 29 și 31 din prezentul regulament.

CAPITOLUL 6

GUVERNANȚA

Articolul 35

Comitetul european pentru materii prime critice

- (1) Se înființează Comitetul european pentru materii prime critice.
- (2) Comitetul oferă consultanță Comisiei și îndeplinește sarcinile prevăzute în prezentul regulament.

Articolul 36

Componența și funcționarea comitetului

- (1) Comitetul este alcătuit din reprezentanți din toate statele membre și Comisie. Acesta este prezidat de un reprezentant al Comisiei (denumit în continuare „președintele”).
- (2) Fiecare stat membru numește un reprezentant la nivel înalt în cadrul comitetului. Atunci când este relevant în ceea ce privește funcția și expertiza, un stat membru poate numi reprezentanți diferiți în raport cu diferitele sarcini ale comitetului. Fiecare reprezentant numit al comitetului are un supleant. Numai statele membre au drept de vot. Fiecare stat membru dispune de un singur vot, indiferent de numărul de reprezentanți.

Președintele invită reprezentanți ai Parlamentului European să participe, ca observatori, la reuniunile comitetului, inclusiv la reuniunile subgrupurilor permanente sau temporare menționate la alineatul (8).

- (3) Dacă consideră de cuviință, la reuniunile consiliului de administrație sau ale subgrupurilor sale permanente sau temporare menționate la alineatul (8), președintele poate invita persoane care reprezintă industria, în special IMM-urile, societatea civilă, mediul academic, syndicatele, autoritățile locale sau regionale, țări terțe, TTPM, precum și Agenția Europeană de Apărare, Agenția Europeană pentru Produse Chimice, Agenția Europeană de Mediu și Serviciul European de Acțiune Externă, să participe ca observatori sau să furnizeze contribuții scrise. Observatorii nu participă la elaborarea avizelor furnizate de comitet și de subgrupurile acestuia.

(4) La propunerea Comisiei, la prima sa ședință, comitetul adoptă regulamentul său de procedură cu majoritatea simplă a membrilor săi.

(5) Comitetul se reunește la intervale regulate pentru a-și putea îndeplini cu succes sarcinile ce îi revin în temeiul prezentului regulament. Dacă este necesar, comitetul se reunește la cererea motivată a Comisiei sau a unui stat membru care își justifică cererea de a organiza o reuniune în plus prin interesul special pe care îl are privind un proiect strategic pe teritoriul său.

Comitetul se reunește după cum urmează, cel puțin:

(a) o dată la trei luni pentru evaluarea cererilor pentru proiecte strategice în temeiul capitolului 3 secțiunea 2;

(b) o dată la șase luni pentru dezvoltarea unui sistem de monitorizare în conformitate cu capitolul 4;

(c) o dată pe an, pentru a discuta progresele înregistrate de statele membre în îndeplinirea obligațiilor legate de explorare prevăzute în capitolul 3 secțiunea 5, inclusiv în lumina actualizărilor listelor de materii prime strategice sau critice.

(6) Comisia coordonează munca comitetului prin intermediul unui secretariat executiv care oferă sprijin tehnic și logistic.

(7) Comitetul îndeplinește următoarele:

(a) discută periodic despre cum a fost pus în aplicare articolul 9 și difuzează bune practici în scopul de a accelera procedura de autorizare pentru proiectele privind materiile prime critice și de a îmbunătăți participarea și consultarea publicului la proiectele respective;

(b) după caz, propune Comisiei orientări pentru punerea în aplicare a articolului 9 alineatul (1) de care să țină cont ghișeele unice;

(c) discută periodic despre executarea proiectelor strategice și, dacă este necesar, despre măsurile pe care le-ar putea lua promotorul proiectului sau statul membru pe al cărui teritoriu se derulează un proiect strategic pentru a facilita și mai mult executarea proiectelor strategice respective în ton cu articolul 15.

(d) oferă consiliere Comisiei despre evaluarea structurii sistemului de achiziții în comun în temeiul articolului 25;

(e) facilitează schimbul de bune practici între statele membre cu scopul de a-și îmbunătăți programele naționale în temeiul articolului 26.

(8) Comitetul poate institui subgrupuri permanente sau temporare pentru a se ocupa de chestiuni specifice și a îndeplini sarcini precise.

Comitetul înființează cel puțin următoarele subgrupuri permanente:

(a) un subgrup pentru a discuta și coordona finanțarea proiectelor strategice în conformitate cu articolul 16 în care urmează să fie invitați în calitate de observatori reprezentanți ai băncilor și instituțiilor naționale de promovare, ai agențiilor de creditare a exportului, ai instituțiilor financiare europene de dezvoltare, ai Grupului Băncii Europene de Investiții, ai altor instituții financiare internaționale, inclusiv ai Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare și, după caz, ai instituțiilor financiare private;

(b) un subgrup care să discute și să facă schimb de opinii despre măsuri menite să îmbogățească cunoștințele populației despre lanțul de aprovizionare cu materii prime critice și să schimbe bune practici privind participarea publicului și implicarea părților interesate în proiectele privind materiile prime critice, în care reprezentanții organizațiilor societății civile sunt invitați regulat ca observatori;

(c) un subgrup care reunește institute sau servicii de cercetare naționale sau, după caz, regionale în domeniul geologiei sau, în absența unui astfel de institut sau serviciu de cercetare, autoritatea națională competentă responsabilă cu explorarea generală, cu scopul de a contribui la coordonarea programelor naționale de explorare dezvoltate în temeiul articolului 19;

(d) un subgrup care să discute și să schimbe opinii despre măsurile menite să promoveze circularitatea, utilizarea eficientă a resurselor și înlocuirea materiilor prime critice;

(e) un subgrup care reunește agențiile naționale care se ocupă de aprovizionarea cu și informarea despre materii prime critice sau, în absența unei astfel de agenții, autoritatea națională relevantă responsabilă în acest sens, cu scopul de a contribui la sarcinile Comisiei de monitorizare și efectuare a testelor de rezistență în temeiul articolului 20;

- (f) un subgrup care reunește agenția națională pentru situații de urgență și autoritățile naționale responsabile cu stocurile strategice sau, în absența unei astfel de agenții și autorități, autoritatea națională relevantă responsabilă în acest sens, cu scopul de a contribui la coordonarea stocurilor strategice, astfel cum se prevede la articolul 23.

În contextul îndeplinirii sarcinilor ce îi revin, comitetul asigură, după caz, coordonarea, cooperarea și schimbul de informații cu structurile relevante în materie de răspuns în situații de criză și de pregătire pentru situații de criză, instituite în temeiul dreptului Uniunii.

- (9) Comitetul ia măsurile care se impun pentru a asigura manipularea și prelucrarea în condiții de siguranță a informațiilor confidențiale și sensibile din punct de vedere comercial, în conformitate cu articolul 46.

- (10) Comitetul depune toate eforturile pentru a lua decizii în consens.

Articolul 37

Cooperarea internațională și parteneriatele strategice

- (1) Comitetul pune periodic în discuție:

- (a) măsura în care parteneriatele strategice încheiate de Uniune contribuie la:

- (i) întărirea securității aprovizionării Uniunii, ținând cont inclusiv de indicii de referință prevăzuți la articolul 5 alineatul (1) litera (b);
- (ii) îmbunătățirea cooperării în tot lanțul valoric al materiilor prime critice între Uniune și țările partenere, incluzând aici programe de consolidare a capacităților și transfer de tehnologie pentru a promova circularitatea și reciclarea responsabilă a materiilor prime critice în țările producătoare;
- (iii) dezvoltarea economică și socială a țărilor partenere, promovând printre altele practici specifice economiei durabile și circulare, condiții de muncă decente și respectarea drepturilor omului de-a lungul lanțurilor lor valorice ale materiilor prime;

- (b) coerența și sinergiile potențiale între cooperarea bilaterală a statelor membre cu țările terțe relevante și acțiunile desfășurate de Uniune în contextul parteneriatelor strategice;

- (c) țările terțe care ar trebui să aibă prioritate la încheierea de parteneriate strategice, ținând seama de următoarele criterii:

- (i) contribuția potențială la securitatea aprovizionării și la reziliența sa, ținând seama de potențialele rezerve, capacități de extracție, prelucrare și reciclare de materii prime critice ale unei țări terțe;
- (ii) măsura în care cooperarea dintre Uniune și o țară terță ar putea îmbunătăți capacitatea unei țări terțe de a asigura monitorizarea, prevenirea și reducerea la minimum a efectelor adverse asupra mediului prin cadrul său de reglementare și implementarea sa, aplicarea unor practici responsabile social, inclusiv respectarea drepturilor omului și a drepturilor lucrătorilor, în special combaterea muncii forțate și a muncii copiilor, și colaborarea efectivă cu comunitățile locale, inclusiv cu populația indigenă, utilizarea unor practici comerciale transparente și responsabile, prevenirea efectelor negative asupra bunei funcționări a administrației publice și a statului de drept;
- (iii) dacă există acorduri de cooperare între Uniune și o țară terță și, în cazul piețelor emergente și economiilor în curs de dezvoltare, potențialul de implementare a proiectelor de investiții „Global Gateway”, inclusiv în ideea de a facilita investițiile în proiecte strategice;
- (iv) în ce privește piețele emergente și economiile în curs de dezvoltare, dacă și în ce mod un parteneriat ar putea crea valoare adăugată la nivel local, inclusiv pentru activitățile din aval, și ar fi reciproc avantajos pentru Uniune și pentru țara parteneră;

- (d) consilierea Comisiei privind modul de a asigura consecvența între parteneriatele strategice menționate la alineatul (1) și politicile Uniunii cu privire la piețele emergente și economiile în curs de dezvoltare.

- (2) Discuțiile comitetului în temeiul alineatului (1) nu aduc atingere prerogativelor Consiliului în conformitate cu tratatele.

- (3) Statele membre:
- (a) informează Comisia despre cooperarea lor bilaterală cu țările terțe relevante, atunci când cuprinde aspecte legate de lanțul valoric al materiilor prime critice;
 - (b) pot ajuta Comisia să aplice măsurile de cooperare prevăzute în parteneriatele strategice în lanțul valoric al materiilor prime.
- (4) O dată pe an, Comisia comunică Parlamentului European și Consiliului conținutul și rezultatul discuțiilor comitetului în temeiul alineatului (1).

CAPITOLUL 7

COMPETENȚE DELEGATE ȘI PROCEDURA COMITETULUI

Articolul 38

Exercitarea delegării de competențe

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 3 alineatul (2), la articolul 4 alineatul (2), la articolul 5 alineatul (3), la articolul 6 alineatul (2), la articolul 28 alineatul (12), la articolul 29 alineatele (2) și (3), la articolul 31 alineatele (1) și (8) și la articolul 34 alineatul (1) se conferă Comisiei pe o perioadă de opt ani de la 24 iunie 2024. Comisia elaborează un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de opt ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.
- (3) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 3 alineatul (2), la articolul 4 alineatul (2), la articolul 5 alineatul (3), la articolul 6 alineatul (2), la articolul 28 alineatul (12), la articolul 29 alineatele (2) și (3), la articolul 31 alineatele (1) și (8) și la articolul 34 alineatul (1) poate fi revocată în oricând de către Parlamentul European sau de către Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 3 alineatul (2), al articolului 4 alineatul (2), al articolului 5 alineatul (3), al articolului 6 alineatul (2), al articolului 28 alineatul (12), al articolului 29 alineatul (2) sau (3), al articolului 31 alineatul (1) sau (8) sau al articolului 34 alineatul (1), intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen poate fi prelungit cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 39

Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
- (3) Atunci când se face referire la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

CAPITOLUL 8

MODIFICĂRI

Articolul 40

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 168/2013

În secțiunea C1 din tabelul cuprins în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 168/2013 se adaugă următoarea rubrică:

„15a	18	Cerințe privind circularitatea magnetului permanent	Regulamentul (UE) 2024/1252 al Parlamentului European și al Consiliului (*)	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
------	----	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

(*) Regulamentul (UE) 2024/1252 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 aprilie 2024 de instituire a unui cadru pentru asigurarea aprovizionării sigure și durabile cu materii prime critice și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1724 și (UE) 2019/1020 (JO L, 2024/1252, 3.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1252/oj>)."

Articolul 41

Modificarea Regulamentului (UE) 2018/858

În secțiunea G, „Performanța de mediu și încercările privind emisiile”, a tabelului din partea I a anexei II la Regulamentul (UE) 2018/858 se adaugă următoarea rubrică:

„G 15	Cerințe privind circularitatea magnetului permanent	Regulamentul (UE) 2024/1252 al Parlamentului European și al Consiliului (*)	X	X	X	X	X	X								X	X
-------	---	---	---	---	---	---	---	---	--	--	--	--	--	--	--	---	---

(*) Regulamentul (UE) 2024/1252 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 aprilie 2024 de instituire a unui cadru pentru asigurarea aprovizionării sigure și durabile cu materii prime critice și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1724 și (UE) 2019/1020 (JO L, 2024/1252, 3.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1252/oj>)."

Articolul 42

Modificarea Regulamentului (UE) 2018/1724

Regulamentul (UE) 2018/1724 se modifică după cum urmează:

1. În anexa I se introduce următoarea rubrică:

„AJ. Proiecte privind materiile prime critice	1. ghișeele unice înființate sau desemnate în temeiul articolului 9 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2024/1252 al Parlamentului European și al Consiliului (*) 2. informații privind procedura de autorizare
---	--

	3. informații privind serviciile financiare și de investiții 4. informații privind posibilitățile de finanțare la nivelul Uniunii sau al statelor membre 5. informații privind serviciile de sprijin pentru întreprinderi, inclusiv, dar fără a se limita la declarațiile privind impozitul pe profit, legislația fiscală locală sau dreptul muncii
--	--

(*) Regulamentul (UE) 2024/1252 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 aprilie 2024 de instituire a unui cadru pentru asigurarea aprovizionării sigure și durabile cu materii prime critice și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1724 și (UE) 2019/1020 (JO L, 2024/1252, 3.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1252/oj>)."

2. În anexa II se adaugă următoarea rubrică:

„Proiecte privind materiile prime critice	Proces care acoperă toate autorizațiile relevante pentru construirea și exploatarea proiectelor privind materiile prime critice, inclusiv autorizațiile de construcție, privind regimul chimic și de conectare la rețea, precum și evaluările și autorizațiile de mediu, în cazul în care acestea sunt necesare, și care cuprinde toate cererile și procedurile, de la confirmarea că cererea este completă până la notificarea pe larg a deciziei privind rezultatul procedurii transmise de ghișeul unic în cauză în temeiul articolului 9 din Regulamentul (UE) 2024/1252.	Toate rezultatele procedurilor care variază de la confirmarea că cererea este completă până la notificarea deciziei exhaustive privind rezultatul procedurii transmise de ghișeul unic în cauză în temeiul articolului 9 din Regulamentul (UE) 2024/1252"
---	---	---

3. În anexa III se adaugă următorul punct:

„9. Ghișeul unic în cauză în temeiul articolului 9 din Regulamentul (UE) 2024/1252.”

Articolul 43

Modificarea Regulamentului (UE) 2019/1020

Regulamentul (UE) 2019/1020 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 4, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Prezentul articol se aplică numai produselor care fac obiectul Regulamentelor (UE) nr. 305/2011^{(1)*}, (UE) 2016/425^{(2)*}, (UE) 2016/426^{(3)*} și (UE) 2024/1252^{(4)*} și Directivelor 2000/14/CE^{(5)*}, 2006/42/CE^{(6)*}, 2009/48/CE^{(7)*}, 2009/125/CE^{(8)*}, 2011/65/UE^{(9)*}, 2013/29/UE^{(10)*}, 2013/53/UE^{(11)*}, 2014/29/UE^{(12)*}, 2014/30/UE^{(13)*}, 2014/31/UE^{(14)*}, 2014/32/UE^{(15)*}, 2014/34/UE^{(16)*}, 2014/35/UE^{(17)*}, 2014/53/UE^{(18)*} și 2014/68/UE^{(19)*} ale Parlamentului European și ale Consiliului.”

- ^{(1)*} Regulamentul (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2011 de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții și de abrogare a Directivei 89/106/CEE a Consiliului (JO L 88, 4.4.2011, p. 5).
- ^{(2)*} Regulamentul (UE) 2016/425 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 privind echipamentele individuale de protecție și de abrogare a Directivei 89/686/CEE a Consiliului (JO L 81, 31.3.2016, p. 51).
- ^{(3)*} Regulamentul (UE) 2016/426 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 privind aparatele consumatoare de combustibili gazoși și de abrogare a Directivei 2009/142/CE (JO L 81, 31.3.2016, p. 99).
- ^{(4)*} Regulamentul (UE) 2024/1252 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 aprilie 2024 de instituire a unui cadru pentru asigurarea aprovizionării sigure și durabile cu materii prime critice și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1724 și (UE) 2019/1020 (JO L, 2024/1252, 3.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1252/oj>).
- ^{(5)*} Directiva 2000/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 mai 2000 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la zgomotul emis de echipamentele utilizate în exterior (JO L 162, 3.7.2000, p. 1).
- ^{(6)*} Directiva 2006/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind echipamentele tehnice și de modificare a Directivei 95/16/CE (JO L 157, 9.6.2006, p. 24).
- ^{(7)*} Directiva 2009/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 privind siguranța jucăriilor (JO L 170, 30.6.2009, p. 1).
- ^{(8)*} Directiva 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic (JO L 285, 31.10.2009, p. 10).
- ^{(9)*} Directiva 2011/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind restricțiile de utilizare a anumitor substanțe periculoase în echipamentele electrice și electronice (JO L 174, 1.7.2011, p. 88).
- ^{(10)*} Directiva 2013/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iunie 2013 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la punerea la dispoziție pe piață a articolelor pirotehnice (JO L 178, 28.6.2013, p. 27).
- ^{(11)*} Directiva 2013/53/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013 privind ambarcațiunile de agrement și motovehiculele nautice și de abrogare a Directivei 94/25/CE (JO L 354, 28.12.2013, p. 90).
- ^{(12)*} Directiva 2014/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la punerea la dispoziție pe piață a recipientelor simple sub presiune (JO L 96, 29.3.2014, p. 45).
- ^{(13)*} Directiva 2014/30/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind armonizarea legislațiilor statelor membre cu privire la compatibilitatea electromagnetică (JO L 96, 29.3.2014, p. 79).
- ^{(14)*} Directiva 2014/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la punerea la dispoziție pe piață a aparatelor de cântărit cu funcționare neautomată (JO L 96, 29.3.2014, p. 107).
- ^{(15)*} Directiva 2014/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la punerea la dispoziție pe piață a mijloacelor de măsurare (JO L 96, 29.3.2014, p. 149).
- ^{(16)*} Directiva 2014/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la echipamentele și sistemele de protecție destinate utilizării în atmosfere potențial explozive (JO L 96, 29.3.2014, p. 309).
- ^{(17)*} Directiva 2014/35/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la punerea la dispoziție pe piață a echipamentelor electrice destinate utilizării în cadrul unor anumite limite de tensiune (JO L 96, 29.3.2014, p. 357).
- ^{(18)*} Directiva 2014/53/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la punerea la dispoziție pe piață a echipamentelor radio și de abrogare a Directivei 1999/5/CE (JO L 153, 22.5.2014, p. 62).
- ^{(19)*} Directiva 2014/68/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la punerea la dispoziție pe piață a echipamentelor sub presiune (JO L 189, 27.6.2014, p. 164).

2. În anexa I se adaugă următorul punct:

„71. Regulamentul (UE) 2024/1252 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 aprilie 2024 de instituire a unui cadru pentru asigurarea aprovizionării sigure și durabile cu materii prime critice și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1724 și (UE) 2019/1020 (JO L, 2024/1252, 3.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1252/oj>), în măsura în care se referă la cerințele prevăzute la articolul 28, 29 sau 31 din regulamentul respectiv.”

CAPITOLUL 9

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 44

Monitorizarea progreselor

(1) Până la 24 noiembrie 2026, Comisia prezintă un raport care cuprinde previziuni orientative privind consumul anual pentru fiecare materie primă critică în 2030, 2040 și 2050, inclusiv o proiecție cu consum mic, una cu consum mare și una de referință, precum și etaloane orientative pentru extracția și prelucrarea fiecărei materii prime strategice în vederea atingerii indicilor de referință stabiliți la articolul 5 alineatul (1) litera (a), pentru 2030.

(2) Până la 24 mai 2027 și, ulterior, cel puțin o dată la 3 ani, Comisia, ținând seama de recomandările comitetului, monitorizează progresele înregistrate în atingerea indicilor de referință prevăzuți la articolul 5 alineatul (1) și în moderarea creșterii anticipate în Uniune a consumului de materii prime critice la care se face referire în articolul 5 alineatul (2) și publică un raport care prezintă în detaliu progresele înregistrate de Uniune în direcția atingerii acestor indici de referință și a acestei moderări.

(3) Raportul menționat la alineatul (2) cuprinde:

- (a) informații cantitative cu privire la măsura în care Uniunea a înregistrat progrese cu îndeplinirea indicilor de referință și cu moderarea consumului menționate la articolul 5;
- (b) o listă a parteneriatelor strategice încheiate între Uniune și țări terțe care acoperă materiile prime; și
- (c) o evaluare a contribuției parteneriatelor strategice la atingerea indicilor de referință prevăzuți la articolul 5 alineatul (1) litera (b).

În sensul prezentului articol, operatorii economici nu au obligația să transmită informații în plus față de informațiile furnizate în temeiul articolului 21.

(4) Pentru a asigura punerea în aplicare coerentă a prezentului regulament, Comisia monitorizează consecvența acțiunilor sale întreprinse pentru punerea în aplicare a prezentului regulament cu dreptul relevant al Uniunii. În plus, Comisia publică, până la 24 mai 2025, un raport privind consecvența prezentului regulament cu dreptul relevant al Uniunii.

(5) În cazul în care, pe baza raportului menționat la alineatul (1), Comisia ajunge la concluzia că este probabil ca Uniunea să nu atingă obiectivele stabilite la alineatul (5), Comisia evaluează dacă este fezabil și proporțional să propună măsuri pentru a asigura îndeplinirea obiectivelor respective.

(6) Comisia solicită organizațiilor europene de standardizare să elaboreze standarde sau documente de standardizare europene pentru a sprijini atingerea obiectivelor prezentului regulament.

Articolul 45

Obligațiile de raportare ale statelor membre

(1) Până la 24 mai 2026 și ulterior, în fiecare an, statele membre transmit Comisiei un raport care cuprinde informațiile menționate la articolul 19 alineatul (5), la articolul 21 alineatele (1) și (2), la articolul 22 alineatul (1), la articolul 23 alineatul (5) și la articolul 26 alineatul (6).

Operatorii economici nu sunt obligați să transmită informații în plus față de informațiile furnizate în contextul dispozițiilor enumerate la primul paragraf.

(2) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care să stabilească un model pentru rapoartele menționate la alineatul (1) de la prezentul articol. Modelul poate indica modul în care sunt exprimate informațiile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol. Respectivul acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 39 alineatul (2).

(3) Informațiile cuprinse în rapoartele menționate la alineatul (1) de la prezentul articol sunt tratate în conformitate cu articolul 46.

Articolul 46

Tratamentul informațiilor confidențiale

(1) Informațiile obținute în cursul punerii în aplicare a prezentului regulament sunt utilizate numai în sensul prezentului regulament și sunt protejate de dreptul Uniunii și de dreptul intern relevant.

(2) Statele membre și Comisia asigură protecția secretelor comerciale și de afaceri și a altor informații sensibile, confidențiale și clasificate obținute și generate în aplicarea prezentului regulament, inclusiv a recomandărilor și a măsurilor care urmează să fie luate, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern relevant.

(3) Comisia și statele membre se asigură că informațiile clasificate transmise sau schimbate în temeiul prezentului regulament nu sunt declassate sau declassificate fără acordul prealabil scris al emitentului, în conformitate cu dreptul relevant al Uniunii sau cu dreptul intern relevant.

(4) În cazul în care un stat membru consideră că divulgarea de informații agregate în temeiul articolului 22 poate să compromită interesul său în materie de securitate națională, aceasta poate, printr-un aviz motivat, să se opună divulgării de către Comisie a acestor informații.

(5) Comisia și autoritățile naționale, funcționarii acestora, angajații și alte persoane care lucrează sub supravegherea acestor autorități asigură confidențialitatea informațiilor obținute în îndeplinirea sarcinilor și activităților lor, în conformitate cu dreptul relevant al Uniunii sau cu dreptul intern relevant. Această obligație se aplică, de asemenea, tuturor reprezentanților statelor membre, observatorilor, experților și altor participanți care participă la reuniunile comitetului în temeiul articolului 36.

(6) Comisia prevede metode standardizate și securizate pentru colectarea, prelucrarea și stocarea informațiilor obținute în temeiul prezentului regulament.

(7) Nicio obligație privind schimbul de informații în temeiul prezentului regulament nu se aplică datelor care privesc interese esențiale de securitate sau apărare ale statelor membre.

Articolul 47

Sanțiuni

Până la 24 noiembrie 2026, statele membre adoptă normele privind sancțiunile care se aplică în cazul nerespectării dispozițiilor din prezentul regulament și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora. Sancțiunile trebuie să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare. Statele membre notifică normele și măsurile respective Comisiei fără întârziere și îi comunică acesteia, fără întârziere, orice modificare ulterioară a acestora.

Articolul 48

Evaluare

(1) Până la 24 mai 2028, Comisia realizează o evaluare a prezentului regulament în raport cu obiectivele pe care le urmărește și prezintă un raport cu privire la acesta Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European.

(2) Raportul menționat la alineatul (1) evaluează cel puțin:

(a) oportunitatea stabilirii unor praguri maxime ale amprentei de mediu pentru materiile prime critice în raport cu care au fost adoptate norme de calcul și de verificare, precum și necesitatea de a consolida în continuare lanțurile de aprovizionare cu materii prime critice după 2030;

- (b) cât de adecvat este să se stabilească indici de referință care vizează anii 2040 și 2050 la nivel consolidat și pentru fiecare materie primă strategică;
 - (c) coerența dintre dreptul Uniunii în domeniul mediului și prezentul regulament, în special în ceea ce privește statutul prioritar al proiectelor strategice;
 - (d) disponibilitatea informațiilor despre volumele de deșeuri și conținutul de materii prime strategice pentru fluxurile de deșeuri relevante;
 - (e) impactul sistemului de achiziții în comun instituit în temeiul articolului 25 asupra concurenței de pe piața internă;
 - (f) cât de adecvat este să se stabilească măsuri suplimentare pentru a spori colectarea, sortarea și prelucrarea deșeurilor, în special în ceea ce privește deșeurile metalice, inclusiv deșeurile feroase.
- (3) Pe baza raportului menționat la alineatul (1), Comisia prezintă, după caz, propuneri legislative relevante.

Articolul 49

Intrarea în vigoare

- (1) Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (2) Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, articolele 40 și 41 se aplică de la 24 mai 2028.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 11 aprilie 2024.

Pentru Parlamentul European

Președintele

R. METSOLA

Pentru Consiliu

Președintele

H. LAHBIB

ANEXA I

Materii prime strategice**Secțiunea 1****Lista materiilor prime strategice**

Următoarele materii prime sunt considerate strategice:

- (a) bauxită/alumină/aluminiu
- (b) bismut
- (c) bor – de tip metalurgic
- (d) cobalt
- (e) cupru
- (f) galiu
- (g) germaniu
- (h) litiu – grad de puritate pentru baterii
- (i) magneziu metalic
- (j) mangan – grad de puritate pentru baterii
- (k) grafit –grad de puritate pentru baterii
- (l) nichel – grad de puritate pentru baterii
- (m) metale din grupa platinei
- (n) pământuri rare pentru magneți permanenți (Nd, Pr, Tb, Dy, Gd, Sm și Ce)
- (o) siliciu metalic
- (p) titan metalic
- (q) wolfram

Secțiunea 2**Metodologia de selectare a materiilor prime strategice**

1. Importanța strategică se stabilește pe baza relevanței unei materii prime pentru tranziția verde și digitală, precum și pentru aplicațiile din domeniul apărării și al industriei aerospațiale, în conformitate cu următoarele criterii:
 - (a) numărul de tehnologii strategice care utilizează o materie primă ca factor de producție;
 - (b) cantitatea de materie primă necesară pentru fabricarea tehnologiilor strategice relevante;
 - (c) cererea globală preconizată de tehnologii strategice relevante.
2. Creșterea previzionată a cererii ($DF/C, \tau$) se calculează după cum urmează:

$$D_{F/C, \tau} = \frac{DF_{\tau}}{GS_{\tau_0}}$$

unde:

DF_{τ} este previziunea anuală globală a cererii pentru o materie primă în anul τ ;

GS_{τ_0} este producția anuală mondială a unei materii prime într-o perioadă de referință, τ_0 .

3. Dificultatea creșterii producției se stabilește luând în considerare cel puțin:

- (a) producția anuală mondială actuală a unei materii prime;
 - (b) raportul rezerve-producție al unei materii prime, pe baza rezervelor cunoscute de resurse geologice care pot fi extrase cu eficiență economică și a producției anuale actuale la nivel mondial;
 - (c) termenele de execuție pentru noile proiecte care sporesc capacitatea de aprovizionare, atunci când există informații fiabile.
-

ANEXA II

Materii prime critice**Secțiunea 1****Lista materiilor prime critice**

Următoarele materii prime sunt considerate critice:

- (a) antimoniu
- (b) arsen
- (c) bauxită/alumină/aluminiu
- (d) baritină
- (e) beriliu
- (f) bismut
- (g) bor
- (h) cobalt
- (i) huilă cocsificabilă
- (j) cupru
- (k) feldspat
- (l) fluorină
- (m) galiu
- (n) germaniu
- (o) hafniu
- (p) heliu
- (q) pământuri rare grele
- (r) pământuri rare ușoare
- (s) litiu
- (t) magneziu
- (u) mangan
- (v) grafit
- (w) nichel – grad de puritate pentru baterii
- (x) niobiu

- (y) rocă fosfatică
- (z) fosfor
- (aa) metale din grupa platinei
- (ab) scandiu
- (ac) siliciu metalic
- (ad) stronțiu
- (ae) tantal
- (af) titan metalic
- (ag) wolfram
- (ah) vanadiu

Secțiunea 2

Calcularea importanței economice și a riscului în materie de aprovizionare

1. Importanța economică (IE) a materiei prime evaluate se calculează după cum urmează:

$$EI = \sum_s (A_s * Q_s) * SI_{EI}$$

unde:

s denotă sectoarele NACE (nivel de 2 cifre) ale economiei;

A_s este ponderea utilizării finale a materiei prime evaluate într-un sector NACE (nivel de 2 cifre) (folosind valorile Uniunii atunci când sunt disponibile, ponderile globale în caz contrar);

Q_s este valoarea adăugată a sectorului relevant în cadrul NACE (nivel de 2 cifre), ca pondere din economia totală;

SI_{EI} este indicele de substituție raportat la importanța economică.

2. Indicele de substituție al materiei prime evaluate raportat la importanța economică (SI_{EI}) se calculează, pe baza aplicațiilor sale industriale cele mai relevante, după cum urmează:

$$SI_{EI} = \sum_i \sum_a SPP_{i,a;EI} * Sub_share_{i,a} * Share_a$$

unde:

i reprezintă o materie de substituție individuală;

a reprezintă o utilizare individuală a materiei prime;

$SPP_{i,a;EI}$ este parametrul de performanță privind importanța economică a fiecărei materii de substituție, i , în comparație cu materia primă evaluată, pe baza performanței tehnice, inclusiv a funcționalității, și a performanței în materie de costuri, pentru fiecare aplicație, a ;

Sharea este ponderea materiilor prime în cadrul unei utilizări finale;

Sub_sharei,a este subponderea fiecărei materii de substituție în cadrul fiecărei utilizări.

3. Riscul în materie de aprovizionare (SR) al materiei prime evaluate se calculează după cum urmează:

$$SR = \left[(HHI_{WGI,t_c})_{GS} * \frac{IR}{2} + (HHI_{WGI,t_c})_{EU_sourcing} * \left(1 - \frac{IR}{2} \right) \right] * (1 - EoLRIR) * SI_{SR}$$

unde:

GS denotă producția anuală mondială a materiei prime evaluate;

EU_sourcing denotă sursele reale de aprovizionare a Uniunii, și anume producția internă a Uniunii plus importurile în Uniune din țări terțe sau TTPM;

HHI este indicele Herfindahl-Hirschman (utilizat ca indicator pentru concentrarea aprovizionării în diferitele țări);

WGI este un indice bazat pe indicatorii de guvernanta mondială ajustați, elaborați de Banca Mondială (utilizat ca indicator de guvernanta națională);

t_c este parametrul comercial ce ajustează WGI, care se stabilește luând în considerare potențialele taxe la export (redușe, după caz, printr-un acord comercial în vigoare), contingentele fizice de export sau interdicțiile de export impuse de o țară, c .

EoLRIR este rata de reciclare a materiilor la sfârșitul ciclului de viață, adică raportul dintre intrările de materii secundare (reciclate din deșeuri vechi) și toate intrările de materii prime (primare și secundare);

SISR este indicele de substituție raportat la riscul în materie de aprovizionare;

IR este dependența de importuri.

4. Dependența de importurile de materii prime, IR, se calculează după cum urmează:

$$IR = \max \left\{ 0; \frac{Import - Export}{DomesticProduction + Import - Export} \right\}$$

5. Indicele Herfindahl-Hirschman (HHIWGI) al materiei prime evaluate se calculează după cum urmează:

$$HHI_{WGI,t_c} = \sum_c (S_c)^2 * WGI_c * t_c$$

unde:

c denotă țările care furnizează materia primă evaluată;

S_c este ponderea țării c în aprovizionarea (GS sau EU_sourcing) cu materiile prime evaluate;

WGI_c este un indice bazat pe indicatorii de guvernanta mondială ajustați, elaborați de Banca Mondială ai țării c ;

t_c este parametrul comercial al unei țări ce ajustează WGI, care se stabilește luând în considerare potențialele taxe la export (redușe, după caz, printr-un acord comercial în vigoare), contingentele fizice de export sau interdicțiile de export impuse de o țară c .

6. Indicele de substituție al materiei prime evaluate în ceea ce privește riscul în materie de aprovizionare (SISR) se calculează după cum urmează:

$$SI_{SR} = \sum_i \sum_a SPP_{i,SR} * Sub_share_{i,a} * Share_a$$

unde:

i reprezintă o materie de substituție individuală;

a reprezintă o utilizare individuală a materiei candidate;

SPP_i ; SR este parametrul de performanță privind riscul în materie de aprovizionare al fiecărui substituent, i , bazat pe producția sa globală, caracterul critic și importanța sa economică (produs primar, coprodus, subprodus);

$Share_a$ este ponderea materiilor candidate în cadrul unei utilizări finale;

$Sub_share_{i,a}$ este subponderea fiecărui substituent în cadrul fiecărei utilizări.

7. În cazul în care schimbările structurale sau statistice afectează în mod orizontal evaluarea importanței economice și a riscului în materie de aprovizionare pentru toate materiile evaluate, valorile corespunzătoare se corectează pentru a ține cont de respectivele modificări.

Calculul formulelor din această secțiune se bazează pe o medie a ultimilor cinci ani pentru care sunt disponibile date. Se ține seama de prioritatea, calitatea și disponibilitatea datelor.

ANEXA III

Evaluarea criteriilor de recunoaștere în cazul proiectelor strategice

1. Evaluarea îndeplinirii de către un proiect din Uniune a criteriului prevăzut la articolul 6 alineatul (1) litera (a) ia în considerare:

- (a) dacă proiectul contribuie la indicii de referință prevăzuți la articolul 5 alineatul (2) litera (a);
- (b) dacă proiectul contribuie la menținerea sau consolidarea capacităților Uniunii ca pondere din consumul anual al Uniunii de materii prime strategice, ținând seama de creșterea preconizată a consumului la nivelul Uniunii;
- (c) dacă proiectul contribuie la consolidarea capacității Uniunii de a produce materii prime inovatoare capabile să înlocuiască materii prime strategice în una sau mai multe tehnologii strategice, luând în același timp măsuri pentru a obține o amprentă de mediu egală sau mai mică în comparație cu materia primă strategică care este înlocuită.

Contribuția unui proiect la indicii de referință relevant privind capacitatea este evaluată ținând seama de planul de afaceri al proiectului și de informațiile tehnice justificative incluse în cerere, precum și de durata estimată de introducerea pe piață a proiectului.

2. Evaluarea îndeplinirii de către un proiect dintr-o țară terță sau din TTPM a criteriului prevăzut la articolul 6 alineatul (1) litera (a) ia în considerare:

- (a) dacă proiectul contribuie la indicii de referință prevăzuți la articolul 5 alineatul (2) litera (b) sau contribuie la menținerea rezilienței aprovizionării Uniunii cu materii prime strategice;
- (b) dacă respectivul cadru juridic aplicabil sau alte condiții oferă asigurări că schimburile comerciale și investițiile legate de proiect nu vor fi denaturate, ținând seama, în special, dacă Uniunea a încheiat un parteneriat strategic menționat la articolul 37 sau un acord comercial care conține un capitol privind materiile prime cu țara terță relevantă sau TTPM, precum și dacă este în concordanță cu politica comercială comună a Uniunii;
- (c) măsura în care există întreprinderi care au încheiat ori sunt dispuse să încheie acorduri de preluare cu promotorul proiectului în vederea utilizării sau prelucrării materiilor prime strategice produse în cadrul proiectelor relevante în Uniune;
- (d) dacă proiectul este în conformitate cu obiectivele de cooperare pentru dezvoltare și cu obiectivele de politică externă ale Uniunii.

Contribuția unui proiect la indicii de referință menționați la litera (a) se evaluează ținând seama de planul de afaceri al proiectului și de informațiile tehnice justificative incluse în cerere, de durata estimată a introducerii pe piață a proiectului, precum și de cota din rezultatele proiectului care este acoperită de acordurile de preluare existente sau potențiale menționate la litera (c). Printre elementele de probă în sensul literei (c) se pot număra acorduri contractuale, scrisori de intenție sau memorandumuri de înțelegere.

3. Evaluarea îndeplinirii de către un proiect a criteriului prevăzut la articolul 6 alineatul (1) litera (b) ia în considerare:

- (a) calitatea studiilor de fezabilitate efectuate cu privire la potențialul de dezvoltare a proiectului;
- (b) dacă tehnologia destinată utilizării a fost demonstrată în mediul relevant.

4. Studiile de fezabilitate menționate la punctul (3) litera (a) sunt concepute pentru:

- (a) evaluarea probabilității ca un proiect propus să aibă succes prin analizarea considerentelor tehnologice și de mediu;
- (b) identificarea potențialelor aspecte și probleme tehnice care ar putea apărea în cursul derulării proiectului.

Ar putea fi necesare studii suplimentare pentru a confirma fezabilitatea proiectului.

5. Evaluarea îndeplinirii de către proiectele situate în Uniune a criteriului prevăzut la articolul 6 alineatul (1) litera (c) ia în considerare o evaluare globală a conformității unui proiect cu dreptul relevant al Uniunii sau cu dreptul intern relevant, precum și dovezile suplimentare relevante, ținând cont de locul de desfășurare a proiectului.

Evaluarea îndeplinirii de către proiectele din țări terțe sau din TTPM a criteriului prevăzut la articolul 6 alineatul (1) litera (c) ia în considerare respectarea dreptului intern aplicabil în cazul în care în dreptul intern respectiv se oferă o garanție suficientă privind respectarea criteriului sau a unor aspecte ale acestuia și a următoarelor instrumente internaționale:

- (a) Declarația tripartită de principii a OIM privind întreprinderile multinaționale și politica socială;
 - (b) Orientările OCDE privind diligența necesară pentru o conduită responsabilă în afaceri, în special orientările privind combaterea corupției;
 - (c) Orientările OCDE privind diligența necesară referitoare la existența unui lanț de aprovizionare responsabil în cazul minereurilor provenite din zone afectate de conflicte și cu risc ridicat;
 - (d) Orientările OCDE privind diligența necesară referitoare la implicarea semnificativă a părților interesate în sectorul extractiv, inclusiv atunci când se face trimitere la principiile stabilite în Declarația Organizației Națiunilor Unite privind drepturile popoarelor indigene;
 - (e) Principiile OCDE privind guvernanta întreprinderilor;
 - (f) Orientările OCDE pentru întreprinderile multinaționale privind conduita responsabilă în afaceri;
 - (g) Principiile directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului;
 - (h) Standardul de performanță nr. 5 al CFI privind achiziționarea terenurilor și relocarea voluntară.
6. Promotorii de proiecte pot atesta, de asemenea, conformitatea cu criteriul prevăzut la articolul 6 alineatul (1) litera (c) prin:
- (a) furnizarea de dovezi în sprijinul faptului că proiectul în cauză este certificat individual de unul sau mai multe sisteme recunoscute în temeiul articolului 30 alineatul (2), care acoperă împreună cerințele enumerate în anexa IV punctul 2; sau
 - (b) luarea angajamentului de a obține certificarea pentru proiectul în cauză ca parte a unui sau mai multor sisteme recunoscute în temeiul articolului 30 alineatul (2), care acoperă împreună cerințele enumerate în anexa IV punctul 2, și furnizarea unor dovezi suficiente conform cărora, atunci când este pus în aplicare, proiectul în cauză va putea îndeplini criteriile pentru o astfel de certificare.
7. Evaluarea îndeplinirii de către un proiect din Uniune a criteriului prevăzut la articolul 6 alineatul (1) litera (d) ia în considerare:
- (a) dacă la proiect participă întreprinderi din state membre diferite;
 - (b) dacă potențialii achizitori sunt situați, de asemenea, în mai multe state membre;
 - (c) efectele asupra disponibilității materiilor prime strategice pentru utilizatorii din aval în mai multe state membre.
8. Evaluarea îndeplinirii de către un proiect dintr-o țară terță a criteriului prevăzut la articolul 6 alineatul (1) litera (e) ia în considerare măsura în care proiectul contribuie, în țara terță relevantă:
- (a) la consolidarea mai multor etape ale lanțului valoric al materiilor prime în țara respectivă sau în regiune în ansamblu;
 - (b) la stimularea investițiilor private în lanțul valoric intern al materiilor prime;
 - (c) la crearea de beneficii economice sau sociale mai ample, inclusiv crearea de locuri de muncă.
-

ANEXA IV

Criterii pentru sistemele de certificare

1. Un sistem de certificare recunoscut trebuie să îndeplinească următoarele criterii:
 - (a) se adresează, în condiții transparente, echitabile și nediscriminatorii, tuturor operatorilor economici care sunt dispuși și în măsură să respecte cerințele sistemului și sub rezerva guvernantei multipartite;
 - (b) verificarea și monitorizarea conformității sunt obiective, bazate pe standardele, cerințele și procedurile internaționale, ale Uniunii sau naționale și sunt efectuate independent de operatorul economic relevant;
 - (c) include suficiente cerințe și proceduri pentru a asigura competența și independența verficatorilor responsabili;
 - (d) include cerințe pentru a garanta un raport de audit creat la nivelul sitului.
2. Cerințele de certificare includ cel puțin:
 - (a) cerințe care să asigure practici durabile din punctul de vedere al mediului, inclusiv cerințe care să asigure gestionarea mediului și atenuarea impactului în următoarele categorii de risc de mediu:
 - (i) aerul, inclusiv poluarea aerului, precum emisiile de gaze cu efect de seră;
 - (ii) apa, inclusiv fundul mării și mediul marin și poluarea apei, utilizarea apei, cantitățile de apă, luând în considerare inundațiile și secetele, și accesul la apă;
 - (iii) solul, inclusiv poluarea solului, eroziunea solului, utilizarea terenurilor și degradarea terenurilor;
 - (iv) biodiversitatea, inclusiv deteriorarea habitatelor, a faunei sălbatice, a florei și a ecosistemelor, inclusiv serviciile ecosistemice;
 - (v) substanțele periculoase;
 - (vi) zgomotul și vibrațiile;
 - (vii) siguranța instalațiilor;
 - (viii) consumul de energie;
 - (ix) deșeurile și reziduurile;
 - (b) cerințe pentru asigurarea unor practici responsabile din punct de vedere social, inclusiv respectarea drepturilor omului și a drepturilor lucrătorilor, precum și a vieții comunitare a populațiilor indigene;
 - (c) cerințe pentru asigurarea integrității și transparenței întreprinderilor, inclusiv cerințe de aplicare a gestionării eficiente a aspectelor financiare, de mediu și sociale, și politici de combatere a corupției și a dării și luării de mită.

ANEXA V

Amprenta de mediu**Partea I****Definiții**

În sensul prezentei anexe, se aplică următoarele definiții:

- (a) „date de activitate” înseamnă informațiile asociate proceselor în cursul modelării inventarelor ciclului de viață (ICV), în contextul cărora rezultatele agregate ale ICV pentru lanțurile de procese, care reprezintă activitățile unui proces, sunt multiplicare fiecare cu datele de activitate corespunzătoare, iar apoi combinate pentru a calcula amprenta de mediu asociată procesului respectiv;
- (b) „listă de materiale” înseamnă lista materiilor prime, a subansamblelor, a ansamblelor intermediare, a subcomponentelor și a pieselor, precum și a cantităților pentru fiecare dintre acestea, necesare pentru a fabrica produsul care face obiectul studiului;
- (c) „date specifice întreprinderii” sau „date primare” înseamnă datele măsurate sau colectate direct de la una sau mai multe instalații (date specifice sitului) care sunt reprezentative pentru activitățile întreprinderii;
- (d) „metodă de evaluare a impactului” înseamnă protocolul pentru conversia datelor privind inventarul ciclului de viață în contribuții cantitative la un impact asupra mediului îngrijorător;
- (e) „categorie de impact” înseamnă o clasă de utilizare a resurselor sau de impact asupra mediului la care se raportează datele privind inventarul ciclului de viață;
- (f) „ciclu de viață” înseamnă stadiile consecutive și legate ale unui sistem de produse, de la achiziția materiilor prime sau producția din resurse naturale, până la eliminarea finală (ISO 14040:2006);
- (g) „inventar al ciclului de viață sau ICV” înseamnă setul combinat de schimburi de fluxuri elementare, de deșeuri și de produse dintr-un set de date ICV;
- (h) „set de date privind inventarul ciclului de viață” sau „set de date ICV” înseamnă un document sau un fișier cu informații privind ciclul de viață al unui anumit produs sau al unei alte referințe, de exemplu, situl sau procesul, care include metadata descriptive și date cantitative privind inventarul ciclului de viață și care poate fi un set de date privind un proces elementar, agregat parțial, sau un set de date integral;
- (i) „date secundare” înseamnă datele care nu provin dintr-un proces specific din lanțul de aprovizionare al întreprinderii ce efectuează un studiu privind amprenta de mediu și anume, datele care nu sunt colectate, măsurate sau estimate direct de către întreprindere, ci provin dintr-o bază de date ICV a unui terț sau din alte surse, inclusiv datele medii din sectorul industrial, precum datele de producție publicate, din statisticile guvernamentale și de la asociațiile industriale, studiile de specialitate, studiile de inginerie și brevetele, se pot baza, de asemenea, pe datele financiare și pot conține date indirecte și alte date generice și inclusiv datele primare care trec printr-o etapă de agregare orizontală;
- (j) „limită a sistemului” înseamnă aspectele incluse sau excluse din studiul ciclului de viață.

Normele pentru calculul amprentei de mediu a unei materii prime critice includ orice definiție suplimentară necesară pentru interpretarea acestora.

Partea II**Domeniu de aplicare**

Prezenta anexă furnizează elementele esențiale privind modul de calcul al amprentei de mediu a materiilor prime critice.

Normele de calcul pentru amprenta de mediu a materiilor prime critice specifice se bazează pe elementele esențiale incluse în prezenta anexă, ținând seama de metodele de evaluare solide din punct de vedere științific și de standardele internaționale relevante în domeniul evaluării ciclului de viață.

Calculul amprentei de mediu a unei materii prime critice are la bază lista de materiale, energia, metodele de producție și materialele auxiliare utilizate în instalațiile implicate în producția de materii prime critice.

Atunci când stabilește norme de calcul pentru amprenta de mediu a anumitor materii prime critice, Comisia urmărește să asigure coerența cu normele de calcul pentru amprenta de mediu a produselor intermediare și finite care utilizează materiile prime critice relevante.

Partea III

Unitatea declarată

Unitatea declarată este 1 kg de materie primă critică relevantă.

Normele de calcul pentru amprenta de mediu a materiilor prime critice specifice pot prevedea o unitate declarată mai mare sau mai mică, exprimată în kg, dacă este necesar pentru a ține seama de natura sau de utilizarea materiei prime critice relevante.

Toate datele cantitative de intrare și de ieșire colectate de către producător pentru a cuantifica amprenta de carbon se calculează în raport cu această unitate declarată.

Partea IV

Limitele sistemului

1. Extracția, concentrarea și rafinarea sunt cele trei etape ale ciclului de viață care trebuie incluse în limita sistemului materiilor prime critice principale prin următoarele procese, atunci când sunt relevante pentru materia primă în cauză:
 - (a) procesele din amonte, inclusiv extracția de minereu pentru producția de materii prime, producția și furnizarea, inclusiv transportul de substanțe chimice, procesele auxiliare, producția și furnizarea, inclusiv transportul de combustibili, producția și furnizarea de energie electrică, precum și transportul materialelor în vehicule care nu sunt deținute sau exploatate de organizație;
 - (b) transportul de minereuri, concentrate și materii prime în vehicule deținute sau exploatate de organizație;
 - (c) depozitarea minereurilor, a concentratelor și a materiilor prime;
 - (d) concasarea și curățarea minereurilor;
 - (e) producția de concentrate de materii prime;
 - (f) extracția metalelor prin mijloace chimice, fizice sau biologice;
 - (g) topirea;
 - (h) conversia în metal;
 - (i) scorificarea;
 - (j) rafinarea metalelor;
 - (k) electroliza metalelor;
 - (l) turnarea sau ambalarea metalelor;
 - (m) tratarea materialelor uzate și a zgurii;
 - (n) toate procesele auxiliare conexe, cum ar fi pentru tratarea la fața locului a apelor reziduale, inclusiv pentru tratarea apei de proces, a apelor de răcire și a apei din scurgerea de suprafață; sistemele de reducere a gazelor, inclusiv în ceea ce privește gazele reziduale primare și secundare; cazanele, inclusiv pentru tratarea prealabilă a apelor de alimentare; și logistica internă.
2. În limitele sistemului materiilor prime critice secundare, care definesc etapa ciclului de viață al reciclării, sunt incluse următoarele procese, atunci când sunt relevante pentru materia primă reciclată specifică:
 - (a) procesele din amonte, inclusiv generarea de materii prime furajere (deșeuri și concentrate primare, producția și furnizarea (transportul) de substanțe chimice, procesele auxiliare, producția și furnizarea (transportul) de combustibili, producția și furnizarea de energie electrică, precum și transportul materialelor în vehicule care nu sunt deținute de organizație;
 - (b) transportul concentratelor și al deșeurilor în vehicule deținute sau exploatate de organizație;
 - (c) depozitarea deșeurilor, a concentratelor și a materiilor prime;
 - (d) pretratarea materiilor prime secundare;
 - (e) topirea;

- (f) conversia în metal;
 - (g) rafinarea metalelor;
 - (h) electroliza metalelor;
 - (i) turnarea sau ambalarea metalelor;
 - (j) tratarea materialelor uzate;
 - (k) toate procesele auxiliare conexe, cum ar fi pentru tratarea la fața locului a apelor reziduale, inclusiv pentru tratarea apei de proces, a apelor de răcire și a apei din scurgerea de suprafață; sistemele de reducere a gazelor, inclusiv în ceea ce privește gazele reziduale primare și secundare; cazanele, inclusiv pentru tratarea prealabilă a apei de alimentare; și logistica internă.
3. Etapa de utilizare sau etapa de sfârșit al ciclului de viață este exclusă din calculul amprente de mediu, deoarece nu se află sub influența directă a operatorului economic responsabil. Alte procese pot fi excluse în cazul în care contribuția lor la amprenta de mediu a unei anumite materii prime critice este nesemnificativă.

Partea V

Categorii de impact

Normele de calcul prevăd categoriile de impact care trebuie incluse în calculul amprente de mediu. Alegerea se bazează pe analiza punctelor nevralgice efectuată în conformitate cu metodologii solide din punct de vedere științific elaborate la nivel internațional și ținând seama de:

- (a) importanța relativă a diferitelor impacturi, inclusiv importanța lor relativă pentru îndeplinirea obiectivelor climatice și de mediu la nivelul Uniunii;
- (b) nevoile întreprinderilor din aval care doresc să comunice cu privire la amprenta de mediu a materiilor prime critice pe care le utilizează.

Partea VI

Utilizarea seturilor de date specifice întreprinderii și a seturilor de date secundare

Normele de calcul prevăd utilizarea seturilor de date specifice întreprinderii sau a seturilor de date secundare pentru toate procesele și materiile relevante. Dacă normele de calcul permit să se aleagă între un set de date specifice unei întreprinderi și un set de date secundare, Comisia ia în considerare stimularea utilizării setului de date specifice întreprinderii.

Utilizarea datelor specifice întreprinderii este necesară cel puțin pentru procesele aflate sub influența directă a operatorului responsabil și au cea mai mare contribuție la categoriile de impact relevante.

Datele de activitate specifice societății se utilizează împreună cu seturile de date secundare conforme cu normele relevante referitoare la amprenta de mediu. Normele de calcul specifică dacă eșantionarea este permisă, în conformitate cu criteriile stabilite în metodologiile solide din punct de vedere științific elaborate la nivel internațional.

O modificare a listei materialelor sau a mixului energetic utilizat pentru a produce un tip de materie primă critică impune un nou calcul al amprente de mediu.

Atunci când stabilește norme de calcul, inclusiv pentru emisiile de gaze cu efect de seră generate de energia electrică utilizată pentru producția de materii prime critice, Comisia asigură coerența cu dreptul relevant al Uniunii și alinierea la dreptul respectiv, cu excepția cazului în care nu se justifică acest lucru.

Normele de calcul care urmează să fie elaborate printr-un act delegat includ modelarea detaliată a următoarelor etape ale ciclului de viață:

- (a) etapa de extracție, concentrare și rafinare a materiilor prime principale;
- (b) etapa de achiziție și de prelucrare a materiilor prime secundare.

Partea VII

Metode de evaluare a impactului

Amprenta de mediu se calculează utilizând metode de evaluare a impactului solide din punct de vedere științific, care iau în considerare evoluțiile la nivel internațional pentru categoriile de impact relevante legate de schimbările climatice, apă, aer, sol, resurse, utilizarea terenurilor și toxicitate.

Rezultatele sunt furnizate sub formă de rezultate caracterizate, fără normalizare și ponderare.

Partea VIII

Clase de performanță privind amprenta de mediu

În funcție de distribuția valorilor din declarațiile privind amprenta de mediu introduse pe piața internă, se identifică un număr semnificativ de clase de performanță, categoria A fiind cea mai bună clasă, cu cel mai mic impact pe durata ciclului de viață, pentru a permite diferențierea produselor de piață. Identificarea pragului pentru fiecare clasă de performanță, precum și a amplitudinii acestora, se bazează pe distribuția performanțelor materiilor prime critice relevante introduse pe piață în ultimii trei ani, pe îmbunătățirile tehnologice preconizate și pe alți factori tehnici care urmează să fie identificați.

O dată la trei ani, Comisia analizează numărul claselor de performanță și pragurile dintre acestea pentru a le menține relevante în raport cu realitatea pieței și evoluția sa preconizată.

Partea IX

Evaluarea conformității

Normele de calcul și de verificare precizează procedura de evaluare a conformității aplicabilă dintre modulele prevăzute în anexa II la Decizia nr. 768/2008/CE, cu adaptările necesare având în vedere materiile în cauză.

Atunci când precizează procedura de evaluare a conformității aplicabilă, Comisia ia în considerare următoarele criterii:

- (a) dacă modulul în cauză este adecvat tipului de materie și proporțional cu interesul public urmărit;
- (b) natura riscurilor determinate de acel produs și măsura în care evaluarea conformității corespunde tipului și nivelului de risc;
- (c) atunci când implicarea terților este obligatorie, necesitatea ca producătorul să poată alege între modulele de asigurare a calității și modulele de certificare a produsului enumerate în anexa II la Decizia nr. 768/2008/CE.